

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

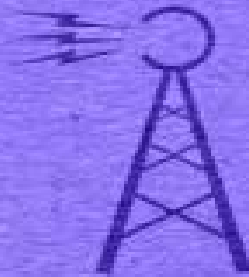
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Love is in the air

Praise

&

Paperbacks

KRISTIN LANCE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Praise & Paperbacks

KRISTIN LANCE

Telif Hakkı ©2024 Kristin Lance tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar, yöreler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Yazarı <https://kristinklance.com/> Instagram

adresinde bulabilirsiniz: [@kristinklance](https://kristinklance.com/)

Tiktok: [@kristinklance](https://kristinklance.com/)

Love is in the Air - The Series

Küçük kasaba cazibelerinin sizi kandırmasına izin vermeyin; bu adamlar masum değiller.

Oregon sahilindeki şirin bir kasabada dñzenlenen bir radyo programı yarışması viral olunca, bölgenin dört bir yanından kadınlar beş seksi bekârdan biriyle randevu kazanma şansı için yarışmaya başlar. Ancak Sevgililer Gñnñ'nde, seçilen bayanlar geldiklerinde, geręek kñęñk kasaba erkeklerinin bir film fantezisinden şok daha az vanilya olduğunu keşfedeceklerdir.

Kıvılcımlar uçuşacak ve kalpler kazanılacak mı, yoksa bu ayarlanmış randevular acı verici bir karmaşa mı olacak?

Contents

- [1. Gunnar](#)
- [2. Mira](#)
- [3. Gunnar](#)
- [4. Mira](#)
- [5. Mira](#)
- [6. Gunnar](#)
- [7. Mira](#)
- [8. Gunnar](#)
- [9. Mira](#)
- [10. Mira](#)
- [11. Mira](#)
- [12. Gunnar](#)
- [13. Mira](#)
- [14. Gunnar](#)
- [15. Mira](#)
- [16. Gunnar](#)

17. Mira

Aşk Havada - Dizi Sırada Ne Var?

Colby'nin Hikayesi

Gunnar

Sevgililer Günü'nde öğle yemeğinden sonra işe giderken aklımdaki SON şey romantizmdi. Doğrusu, romantizm neredeyse hiç aklıma gelmezdi ve Sevgililer Günü en kötüsüydü. Genelde beni kötü bir ruh haline sokan tüm tatil süslemelerinden mucizevi bir şekilde kaçınmıştım. Malloy Custom Motorcycles'ın kapısını açana kadar neredeyse bütün gün tatil hakkında düşünmekten kaçınmıştım.

Ve bu iğrenç bayramın en berbat, en yapışkan versiyonunun sergi salonumun her yerinde patladığını fark ettim.

Ön vitrinde sergilediğimiz yeni tamamlanmış iki motosiklet güller, pembe ve beyaz karanfillerle kaplıydı; resepsiyon masasının her iki ucunda iki büyük buket vardı; ve ışıltılı altın tabaklar ve parlayan şampanya kadehleriyle donatılmış konferans masasını bembeyaz bir masa örtüsü kaplıyordu.

Her yerde mumlar vardı. Her yerde.

Şirketimiz klasik ve çağdaş motosikletler için özel yapımlar ve modifiyeler konusunda uzmanlaşmıştı. Kalpli ve çiçekli bir dükkan değildik, hem de hiç değildik. Homurdanarak etrafımda döndüm, yumruklayacak birini arıyordum.

Sanki gönüllü olmuş gibi, salak kardeşim son mumları yakarken bana neşeyle el salladı.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın," diye mırıldandım nefesimin altında, manzarayı seyrederken.

"Ah, Gunnar! Ne düşünüyorsun?" Eğlencesini gizleme zahmetine girmedim. "KHZY Radyosu Sevgililer Günü bekarlığa veda yarışmasının şanslı kazananıyla randevum on beş dakika içinde başlıyor ve ben de elimden geleni yapacağım. Sosyal medyada çok seksi görüneceğiz."

"Bu hiç seksi değil. Şuradaki motosiklet-" Yakın zamanda müzayededen satın aldığımız ve yeniden inşa ettiğimiz 1957 model Panhead'i gösterdim. "Seksiydi. "Seksiydi, çünkü birisi ön tarafına karanfiller koymuştu."

Sürekli neşeli bir aptal olan Jay sadece güldü. "Instagram'da hâlâ iyi görünüyor. Neden bu kadar şaşkın görünüyorsun? Bunu geçen hafta konuşmuştuk."

Öfkemi kontrol altında tutmaya çalışarak çenemi sıktım. "Geçen hafta bu konuyu konuştuğumuzda, bu işi başka bir yerde yapma konusunda anlaşmıştık, bizim dükkânda değil. Bu bir iş."

"Anlaştık demek biraz abartı olur," diye alay etti Jay. "Daha çok bana nutuk çekmiş, sonra da ben derdimi anlatamadan odadan çıkıp gitmiş gibiydin."

"Senin davan yok, o yüzden ben kazandım. Bu yüzden sen küçük kardeşsin, ben de büyük kardeş."

"Bu bir anlaşma değil. Bir anlaşmanın olabilmesi için önce tartışmalı, sonra da anlaşmalıyız. Kelimenin tam anlamıyla: anlaşma." Jay ölmek istiyor olmalıydı çünkü beni göğsümden dürttü. "Ve bu dükkan ikimize ait, yarı yarıya."

Gözlerimi ona diktim. Hiçbir zaman şiddet yanlısı bir adam olmamıştım ama Jay bana her hafta bu hayatı düşündürüyordu. Ellerini kaldırarak geri çekildi, muhtemelen patlamaya bu kadar yakın olduğumu hissetmişti. Sevgililer Günü'nden nefret ettiğimi biliyordu ve bu fikirden de nefret ettiğimi biliyordu.

"Gunnar, sadece bir öğleden sonra. Daha çok müşteri getirecek. Ne zararı var ki?"

"Burayı klişe bir kabus gibi göstermenin dışında mı?" Her yüzeyden damlayan kalplere ve çiçeklere elimi salladım, sonra vitrindeki bisikletleri işaret ettim. "Peki ya bisikletlere verilen zarar? Onlara zaman ve para harcadık ve siz üzerlerine çiçek mi yığdınız? Ya kromu çizdiyseniz?"

"Kromu ben çizmedim. Çıldırılmayı bırak."

Saatimi kontrol ettim. Eğer kadın öğle yemeği için gelecekse, bu bana o gelmeden önce küçük kardeşimi boğazlamak için bolca zaman bırakıyordu.

"Dinleyin." Jay yatıştırmak için ellerini kaldırdı. "Dükkânı riske atmayacağımı biliyorsun. Ama daha fazla müşteri getirirse, o zaman buna değer, değil mi? Kanatlarımızı bu küçük kasabadan daha geniş bir alana yaymalıyız. Ayrıca, ne zamandan beri havalı görünmekle ilgileniyorsun? Son üç sözleşme siparişimiz büyükannem ve arkadaşları için üç tekerlekli bisikletler oldu."

"Badass trikes."

Dükkânın ön kapısı pat diye açıldı ve büyükannemiz içeri daldı, muhtemelen üç tekerlekli bisikletlerden söz edilince çağrılmıştı. Bir buçuk metre boyundaydı.

İnce yapılı, sıcak pembe bir eşofman ve beyaz spor ayakkabılar giymiş, ayrıca sıcak pembe bir eşofmanla asla eşleştirilmemesi gereken yıpranmış bir deri ceket giymişti. Gümüş rengi pixie kesimli saçları hafifçe ezilmişti ve kask saçları buraya motosikletle geldiğinin kesin bir işaretiydi.

"Öğle yemeğine hazır mısınız? Daisy ve ben Naomi'nin stüdyosunda Galentine Günü yoga seansımızı yaptık ve iştahım açıldı. Beni oldukça dinçleştirdi." Bunu kanıtlamak için bir hamle yaptı. Dizleri gıcırdayınca irkildim ama o fark etmemiş gibiydi.

"Merhaba büyükanne." Eğildim ve yanağına bir öpücük kondurdum.

"Naomi'nin tuttuğu yoga eğitmeni çok tatlı. Biriniz ona atlamalısınız." Benden küçük kardeşime baktı. "Muhtemelen Jay. Gunnar, seni sevdiğimi biliyorsun ama fazla esnek değilsin. Etkilenmeyecektir."

Kaşlarımı çattım. "Esnekim."

"Burada bir düzene gerek yok! Bu öğleden sonra zaten bir randevum var büyükanne." Jay eğilip onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Her an burada olabilir. Yine de haklısın, Gunnar'ın esnekliği konusunda biraz yardıma ihtiyacı olabilir."

Wanda kıkırdadı, sonra kahkahasının ortasında dondu ve yeni dekoru inceleyerek odanın içinde yavaşça dönmeye başladı. Nasıl olup da yeni fark ettiğini merak ettim. Gözleri büyüdü ve çenesi açıldı.

"Bir Hallmark mağazası dükkanınızın her yerine mi kustu?" diye sordu.

"Büyükanne!" Jay yüzünde mahcup bir sırıtişla haykırdı. "Bu, KHZY Radyosu'ndaki yarışmayı kazanan kişiyle Sevgililer Günü randevum için."

"Randevu mu?" Wanda neşelenerek sordu. Büyükanнемiz altı kez evlenmişti ve görünüşe göre aşktan asla vazgeçmemişti.

"Şema" kelimesini öksürerek elime aldım.

"Oh, neşelen biraz, Gunnar," dedi Wanda. "Sen aşktan nefret ediyorsun diye biz de nefret edecek değiliz. Bırak Jay biraz eğlensin!"

Jay, "Özellikle de sosyal medyada viral olan bir radyo programı yarışması içinse," dedi.

"Viral mi?" Kaşlarımı çatarak sordum. "Bunun yerel bir radyo olduğunu sanıyordum."

"Evet ama TikTok'taki bir influencer Hazy Cove'daki bekarların, ben de dahil olmak üzere, çok seksi olduğunu fark etti ve internetteki kadınlar çılgına döndü. İstasyon Kuzeybatı Pasifik'in her yerinden başvuru aldı" dedi Jay. "Bu da demek oluyor ki Kuzeybatı Pasifik'in her yerinden insanlar Softail Breakout'la dükkânın önünde çektiğin fotoğrafıma bakıyor. En iyi yapımlarından biri ve açık ara en iyi boya işim. Bu bir pazarlama başarısı."

"Peki kız?" Wanda sordu. "Sevimli mi?" "Fark etmez bile," dedi

Jay.

Wanda ona döndü ve kemikli bir parmağını göğsüne sapladı. "Genç adam. Motosiklet satmak için bir kızın kalbini kırmayacaksın."

"Hayır. Tıp öğrencisi ya da onun gibi bir şey, kafasını dağıtmak

istiyor." "Yine de kulağa felaket gibi geliyor," diye

homurdandım.

Jay hâlâ sırıtıyordu. "Web sitemizin trafiği yüzde 500 arttı. Şimdiden üç yeni toplantı aldık."

"Zaten başarılıysa, bu kızı normal bir randevuya götüremez miydin?" diye sordum.

"Hayır," dedi Jay, "sosyal medya için fotoğraflar istiyorum ve radyoda bir röportajımız var. İnsanlar her yerden yayınlayacak."

Kardeşimin bu kadının gündemi konusunda haklı olduğunu umarak homurdandım. "Zekice."

"Eğer ondan hoşlandığınıza karar verirsiniz, bu saçma sapan şeyleri bir kenara bırakın. Bir kadının libidosunu harekete geçiren şey, özel yapım bir chopper üzerinde uzun ve zorlu bir yolculuktur."

Bunun 75 yaşındaki büyükannemin uzun ve zorlu yolculuklardan bahsettiğini duyduğum son an olmasını umuyordum. Ama muhtemelen öyle olmayacaktı.

"Bunu düşüneceğim, büyükanne."

"Ayrıca, Luke'a ne oldu?" Wanda sordu.

"Hâlâ orada. Hâlâ heteroseksüel. Hâlâ benimle ilgilenmiyor," dedi Jay, yüzü neredeyse onun için biraz üzölmeme yetecek kadar düşmüştü. Kardeşim panseksüel olduğunu açıkladığında, bunun tüm farklı insan tiplerine ilgi duyduğu anlamına geldiğini söylemişti, ama bir şekilde tüm aşklarının ortak bir yanı vardı: müsait değillerdi.

Wanda ona uzun uzun ve sertçe baktı, sonra sanki tartışmayı bitirmişiz gibi ellerini birbirine vurdu. "Jay, bu kıza karşı nazik ol - her şey iş değil. O da bir insan. Gunnar, sen benimle geliyorsun. Seni sevimli küçük kardeşini boğmaktan alıkoymalıyım."

"Sevimli mi?" Alay ettim.

"Jay'in sevimli olduğunu hepimiz biliyoruz. Bundan sonra bu dükkânda bir daha karanfil görmesem iyi olur. Bizim bütün estetiğimiz havalı, bayat değil," dedi Wanda. "Ayakta tutmamız gereken bir imajımız var."

"Artık çiçek yok, söz veriyorum." Jay teslim olmak için ellerini salladı.

"Tamam," diye iç geçirdim, Wanda ayak dirediğinde onunla tartışamayacağımı biliyordum. Jay başıyla onayladıktan sonra telaşla yanıma geldi ve paket servis kaplarını açmaya başladı. Ben de büyükanneme doğru döndüm. "Nereye gitmek istiyorsun?"

Sırıttı. "Mükemmel bir yer biliyorum."

Kaskımı ve eldivenlerimi kaptığım gibi onu kapıya kadar takip ettim. Küçük sahil kasabamız yıl boyunca ılıman bir havaya sahipti. Pasifik'ten gelen serin esintiler yazın nadiren sıcak olduğu anlamına geliyordu ve kışın, en azından doğru ekipmana sahip olan ve havaya alışkın olan bizler için, hala bisiklete binmek için yeterince sıcaktı.

Trike'ına atladı. Onunki beş yıl önce yaptığım ilk özel dönüşümdü, kendi çocuğu gibi sevdiği bir Harley'den yapılmıştı. Wanda ilk başta trike fikrine karşı çıkmış, herkes gibi motosiklete binebileceği konusunda ısrar etmişti ama doktoru Jay'e ve bana, canavar gibi bir makineyi tutarken onun cüssesi ve gücü konusunda endişelendiğini söylemişti. Hâlâ sevdiği klasik chopper stiline sahipti ama düşüp onu ezmeyecekti.

Motorunu bir kükremeye çalıştırdı ve ben de yeniden inşa edilmiş klasik Triumph'uma atlayıp onu Oregon Sahil Otoyolu'na ve kasabanın dışına çıkan uçurum kenarındaki dolambaçlı yolda takip ettim. Uzun süre gitmedi, yol kenarında iyi bildiğim bir barda durdu ve ben de destek ayağımı indirip motosikletten inerken homurdandım.

"Buranın durup ısınmak için mükemmel bir yer olacağını düşündüm. Bir hamburger yiyebiliriz," diye duyurdu.

"Üşüyor musun, yoksa karışıyor musun, Wanda?" diye sordum. "Buradaki hamburgerler berbat."

Bana sırtıttı. "Luke Crow, Jay'in yeniden biriyle çıktığını bilmeli, sence de öyle değil mi?"

"Luke heteroseksüel. Jay'in aşık olması onun suçu değil."

"Bu biraz da onun hatası. Bir keresinde Jay'i öpmüştü. Ve sonunda aşk kazanır," dedi dudaklarında kurnaz bir gülümsemeyle. "Ayrıca, dükkân için yeni bir müşterim var ve planım hakkında konuşmak istiyorum."

"Ne planı?"

"Diyelim ki bir motosiklet çalmak, onu bir trike'a dönüştürmek ve sonra da onu gerçekten kullanacak birine hediye etmek."

"Aman Tanrım." Luke'un barındaki alışılmadık kalabalığa kaşlarını çatarak kapıyı onun için açık tuttum.

"Merak etme, bisiklet bir arkadaşıma ait ve arkadaşım garajını pek sık kontrol etmez. Ve o lanet olası bisiklete hiç binmez."

"Hangi arkadaştı bu?"

"Eski üvey büyükbaban, tabii ki."

"Hangisi? Harold değil mi?" Çok fazla eski üvey büyükbabam vardı ama Harold en sonuncusuydu. Ve Harold emekli bir polisti.

"Oh, hadi ama. Boşanırken 1975 model Sportster'ı sırf onu istediğimi bildiği için aldığını biliyorsun. Pislik herif."

"Harold'a pislik demeyeceğim ve seni eski Misty Point polis şefinden bir motosiklet çalmaya teşvik etmeyeceğim."

Wanda suratını astı. "Parti bozan. Sanırım Daisy bunun için var." Büyükanneimin en yakın arkadaşı da en az onun kadar kötüydü. 70 yaşlarında, dramatik bir yeteneği olan emekli bir dövme sanatçısıydı.

Arkadaşım Luke'un barı Crow's Nest'in tabelasını inceledim ve iç geçirdim. "Sanırım burada randevunun bitmesini bekleyeceğiz. Yine de şamata yok."

Büyükanneim için kapıyı açık tuttuğumda, bana en melek gülümsemesini verdi, ki dürüst olmak gerekirse aslında o kadar da melek değildi.

Luke ile bir konuda tartışan bir grup turistin uzağında, barın en ucuna oturduk. Onları görmezden gelerek uzaklaştı ve bize iki bira uzattı.

Wanda birasını yudumlarken, "Sen ve Daisy polis telsizinden ilginç bir şey duydunuz mu?" diye sordu. Wanda birasını bıraktı ve boğazını keser gibi bir hareket yaptı.

"Polis tarayıcısı mı?" Büyükanneime döndüm.

"Oh, önemli değil. Hepsi iyi eğlenceler. Bir garaj satışından aldık!" Wanda'nın gözleri şüpheyle etrafına bakındı.

Ellerini teslimiyetle kaldıran Luke'a baktım. "Bu konuda dedikodu yaptıklarını duydum. Tek bildiğim bu."

"Müşterilerinize yardım etmeniz gerekmiyor mu?" Turistleri işaret ettim.

Elini salladı. "Bütün olay bu. Yelp yorumum bir yıldıza düştü ve şimdi sanki bir gösteriymiş gibi gelmeye devam ediyorlar."

"Ne, şimdi mi?"

"Onlardan kurtulamıyorum. Ne kadar kaba olursam o kadar çok insan geliyor!" Luke inledi, bıkkın olduğu belliydi. "Bunun batakhane havasının bir parçası olduğunu söylüyorlar. Burası batakhane değil. Burası bir motorcu barı!"

Wanda kıkırdadı. "Ya onlara iyi davranmayı deneseydin?"

"Siktir et." Luke, fotoğraflarını çeken turistleri görmezden gelerek arkasını döndü ve mutfağının kapısını çarparak içeri girdi.

Telefonum çaldı ve kaşlarımı çatarak ona baktım. "Pekâlâ Wanda, sanırım dükkâna geri dönebiliriz," dedim.

Gözlerini kırpıştırdı ve Jay'den gelen mesaja bakmak için boynunu büktü. "Sevgilisinin bu kadar çabuk kaçmasını nasıl sağladı? Dekor cafcaflıydı ama gözleri yormuyor."

Güldüm, başımı salladım. "Metinde ayrıntı yok. Belki de bir şekilde bunun sadece bir reklam gösterisi olduğunu anladı ve hışım la gitmeden önce ona tokat attı."

"Ooh, keşke bunu görebilseydim! Neden ayrıldık?" Wanda taburesinden fırladı, öğle yemeği planları unutulmuştu.

Mira

Sevgililer Günü randevuma karanfillere karşı aşırı alerjim olduğunu söylemeyi
NEDEN DÜŞÜNMEDİM?

Acil servise kısa bir yolculuk ve bir ton Benadryl'in ardından KHZY radyosunun ofisine geri dönmüş, arabamda oturmuş, Jay Malloy'la randevumdan sonra bir röportaj daha yapacağıma dair imzaladığım sözleşmeden kurtulmanın yolu olup olmadığını düşünürken dümdüz önüme bakıyordum. Mesele şu ki, randevu gerçekte olmamıştı.

Ne hakkında konuşacaktık ki? Ve ben bu konularda iyi bile değildim. Randevu öncesi görüşmem tam bir felaket olmuştu: annemin beni dinleyebileceğini düşünerek tıp fakültesinden neden bir dönem izin aldığım konusunda yalan söylemeye çalışmışım ve pek iyi gitmemişti.

Bu daha da kötü olacaktı.

Arabamın camına hafifçe vurulunca sıçrayıp çığlık attım ve başımı kaldırıp Jay'in orada durup bana el salladığını görünce yanaklarım kıpkırmızı oldu. İ çekerek kapıyı açtım ve arabadan dışarı çıktım.

"Bu çok garip." Benim hakkımda ne düşündüğünü merak ederek ona baktım.

Güldü, gamzeleri yanaklarında parladı. İnanılmaz derecede çekiciydi. Eğer sosyal beceriksizliğim ve diğerk şey olmasaydı, onun için her şeyi yapardım.

"Bana neden kaçtığını söyleyecek misin?"

"Gerçekten mi?" Ona arkamı döndüm ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Park yerine doğru bakarken tuzlu bir kıyı rüzgârı saçlarımı savuruyordu. "Bunu kişisel algılama. Bugünlerde pek çok şeyden kaçıyorum."

Tıp faköltesi gibi. Sorumluluklar. Hayat.

Kıkırdadı. " değıl. Ama umarım korkutucu biri olmadığımı biliyorsundur."

"Seninle hiç ilgisi yoktu," diye homurdandım. "Karanfillere alerjim var. Yüzümün şiştiğini hissettim ve biraz temiz hava almak için dışarı koştım. Sonra en yakın acil servise gittim ve orada beni bayıltan bir antihistaminik verdiler. Bu sabah sen bana mesaj atana kadar uyanmadım."

"Ah." Gözleri genişledi. "Bekle, arabayı sen kullanmadın, değıl mi? Bana söyleyebilirdin. Neden bana söylemedin?"

"ünkü bu utanç verici!" İnledim. "Ve içeri geri dönmek istemedim. Ama arabayı ben kullanmadım. Başka biri beni bıraktı."

"Röportaj için sözleşmeyi imzaladığımıza göre, harika bir şeymiş gibi davranmaya ne dersiniz?" Jay önerdi.

"Yani ben kaçmamışım gibi mi

davranacağız?" "Aynen öyle."

Ona kaşlarını çatarak baktım, alt dudakımı çiğniyordum. "Ama neden?"

Duraksadı, beni inceledi, sonra parmaklarını dağınık kahverengi saçlarında gezdirdi, uçlarını çekiştirdi, tüm dünyaya suçlu küçük bir çocuk gibi baktı. Hem de son derece muhteşem bir çocuk. "Dükkânıma yardım etmek için yarışmaya katıldım."

Bu sorularımı açıklığa kavuşturdu. "Eğlenceli bir radyo röportajı motosiklet satmanıza yardımcı olacak ama bir randevu felaketi olmayacak öyle mi?"

Beni işaret etti ve göz kırptı. "Evet! Yaptığımız özel tasarımlara biraz dikkat çekmek istedim. Özellikle de yarışma bu kadar ses getirmişken."

"Randevuyu terk etmem umurunda değil mi?" "Hayır,

hiç de değil. Oldukça korkutucu olduğumu anlıyorum."

Bir kahkaha patlattım, Jay'den gittikçe daha çok hoşlanıyordum. "Doğru."

"Ve karanfiller." Jay durdu ve beni inceledi. "Abarttığım için özür dilerim - kardeşim de onlardan nefret ederdi."

Kardeşinden bahsetmesi yüzümü kızarttı, Jay'in ağabeyinin seksi ve çıplak görüntüsü aklıma geldi. Gunnar'ı görmeyeli yıllar olmuştu ama o an bilincime kazınmıştı ve sanki hâlâ oradaymışım gibi her ayrıntıyı hatırlayabiliyordum.

Jay boğazını temizledi. "Seni seçtim çünkü seni tanıdım Mira. Neden burada olduğunu biliyorum ve bunun romantizmle ilgili olmadığını biliyorum, bu yüzden mükemmeldi."

"Bekle, ne?" Bağırdım. Benim... olduğumu nasıl bilebilirdi ki?

"Sen Vin'in kızıydın, değil mi? Vincent Shah? Tamircilerimizden biri."

"Ah." Ona kaşlarımı çatarak baktım, tüm bu felaketi babamla yeniden bağlantı kurma çabası olarak gösterip gösteremeyeceğimi merak ediyordum. Diğer, daha sapıkça olan şeyi değil. "Evet. Beni acil servise götüren babamdı."

"Bu onunla mı ilgili?"

Gözlerimi kapattım ve yalan söylemek istemediğim için burnumun kenarını ovuşturdum. Berbat bir yalancıydım. "Beni ne zaman tanıdın?"

"Bana fotoğrafını ve adını e-postayla gönderdiklerinde. Vin ile tekrar bağlantı kurmayı denemeyi hak ettiğini düşündüm."

Nasıl cevap vereceğimden emin değildim. Babam pisliğin tekiydi ve onun umursayabileceğini düşünmemeyi uzun zaman önce öğrenmiştim. Buraya onu kovalamaya gelmemiştim. Ben polen hapşırırken arka kapıdan çıkana kadar Vin Shah'ın Malloy Gümrüğü'nde çalıştığını bile bilmiyordum. Boğazımı temizleyerek yabancılaştığım babamla ilgili karanlık düşüncelerden sıyrıldım.

Saati çaldı ve kaşlarını çatarak saatine baktı. "İçeri girsek iyi olur. Plana katılıyor musun? Harika bir randevu geçirdik ve sen de motosiklet yapımımıza hayran kaldın. Bütün konuşmayı ben yapacağım."

"Elbette?" Başka ne diyeceğimi bilemediğim için onu takip ettim, ellerimi kot pantolonumun ceplerine soktum ve radyo sunucularının benden fazla konuşmamı beklemediklerini umdum.

Jay elimi tutarak, "Radyoda olmanın seni gerdiğini biliyorum, o yüzden izin ver ben ," dedi.

. "Sanırım randevu öncesi röportajımı duydun?" "Evet," dedi

gölerek. "Merak etme, çok çekiciydin."

"Büyüleyici derecede garip," diye düzeltiltim. "Tam bir felaketti. Belki de randevu öncesi görüşme için seni de yanımda götürmeyi tercih etmeliydim." Ama yapmamıştım, çünkü sadece Gunnar'ı görmeyi önemsiyordum.

"Çok sevimli olduğunu düşünmüştüm!" Bununla birlikte kapıyı açtı ve beni içeri götürdü.

Radyo gösterisine katılmak için kendi gündemi olduğunu itiraf etse de Jay bana karşı nazikti. Neredeyse beni acil bakıma götüren kişinin Jay olmasını dileyecektim. Vin'in yardımı için ne kadar minnettar olsam da, bu onun yaptığı en babacan şeydi. Bu beni tedirgin etti. Hazy Cove'a Vin Shah için gelmemiştim. Sperm donörünü bir daha asla görmek istemiyordum.

Düşüncelerimdeki kargaşayı yatıştırmaya çalışarak neşeli Jay'i kayıt stüdyosuna kadar takip ettim.

Sabah programı DJ'leri Delilah ve James ses stüdyosundaki masalarında oturuyorlardı ve yapımcı küçük, taş gibi sert bir kanepeye oturmamız için el salladı, saatine dokundu ve beklememizi işaret etmek için parlayan "yayında" işaretini gösterdi. Etrafıma endişeyle bakıp stüdyoyu incelerken dizlerimin bağı çözöldü.

Sonunda, "yayında" işareti yanıp söndü ve Delilah stüdyoda onlara katılmamızı işaret etmek için dışarı çıktı ve biz de onu sessizce içeri kadar takip ettik. Bize kulaklıklar verildi ve konuklar için hazırladıkları sert ofis koltuklarına itildik.

"Mira ve Jay, tekrar hoş geldiniz!" James sandalyesinde arkasına yaslanıp kahvesini yudumladı. "Umarım randevunuz iyi geçmiştir..."

Konuşmaya başladım ama Delilah başını sallayarak beni durdurdu. "60 saniye sonra tekrar , yerleşin ve ilginç dedikoduları röportaja saklayın!" Ağzımı kapattım ve gülümseyen Jay'e bakarak bekledim.

"Pekâlâ millet," diye gürledi James'in sesi kulaklıkların üzerinden. "Bu şarkıya ne dersiniz? Şimdi Sevgililer Günü bekârlığa veda yarışmamız için bu sabah bize katılan bazı özel konuklarımız var. Bu sabah Jay ve Mira var!"

"Şovumuza tekrar hoş geldiniz!" Delilah bize doğru dönerken haykırdı. Boğazım düğümlendi ve nasıl konuşacağımı hatırlamaya çalıştım. "Randevunun nasıl geçtiğine dair ilginç detayları duymak için sabırsızlanıyoruz."

"Bizi ağırladığınız için teşekkür ederiz," diye yanıtladı Jay yumuşak bir sesle.

"Anlat bakalım Jay," diye hevesle söze girdi James. "Mira ile randevunuzu özel kılan neydi?"

Jay kendinden emin bir şekilde sırttı. "Harika vakit geçirdik. Romantik bir randevu için ortamı hazırladım-"

Jay dizginleri ele aldığı anda, randevuda, hayatımda ve planlarımda ters giden her şeyi düşünerek kendimden geçtim. Hiçbir şey olması gerektiği gibi gitmedi.

"Görünüşe göre ikiniz öğleden sonrayı iyi geçirmişsiniz, değil mi Mira?" Delilah beni hayallerimden kopararak sordu. Kahretsin, Jay ne demişti? Öğleden sonramız pek de iyi geçmemişti! Ben kaçmıştım.

"Kesinlikle," diye kabul ettim, yüzüm kızararak.

Delilah eğilerek, "Ooh, yüz ifadesinden anladığım kadarıyla sulu bir şeyler olmuş," dedi. "Hadi, bizim için yemek yap! Bilmek istiyoruz!"

"Şey..." Uygun bir yanıt bulmaya çalışarak kekeledim. "Ben asla öpüşmem ve söylemem."

Jay sevimli bir gülümsemeyle hemen söze girdi. "Ona tüm arka odalar da dahil olmak üzere özel motosiklet dükkanını gezdirdim." Basit bir cümlenin içine bu kadar imayı nasıl sığdırmıştı?

Gülümsedim. "Harika bir dükkan. Sen ve kardeşin gurur duymalısınız." Nasıl bu kadar beceriksiz olabildim? Jay seksi konuşuyordu, ben kardeşinden bahsediyordum.

"Ee Jay, sırada ne var?" James sordu. "İkinci bir randevuya ne dersin? Sahil otoyolu boyunca güzel bir motosiklet gezintisi?"

"Harika bir fikir! Müzayededen aldığımız bu inanılmaz klasik Harley'i kısa süre önce bitirdik. Sanırım test sürüşü için hazır ve Mira'nın dükkana yardım etmeye istekli olduğunu umuyorum."

"Motosikletin yapımında senin rolün neydi? Boyayı senin yaptığını duydum?" diye sordu eğilerek.

"Gunnar tasarımın motor ve performans yönleri üzerinde çalışırken ben motosikletin estetiğini - boya işi, aksesuarlar ve benzeri şeyleri - tasarlıyorum. Gunnar ve ben, tüm görünümü benzersiz ve türünün tek örneği bir şey haline getirmek için birçok parçayı özel olarak imal ediyoruz."

Delilah hala orada olduğumu fark etmeden önce James'in maymun askılarını ne kadar çok sevdiği hakkında bir teğet geçtiler.

"İkinci bir randevuya hazır mısın, Mira?" diye sordu.

"Umarım hava işbirliği yapar!" Sorusuna tam olarak cevap vermemiştim.

Radyo sunucuları gülüştüler ve Jay randevularımızı tartışmaya devam edip motosiklet dükkanının canlı bir tasvirine sorunsuzca geçerken atmosfer hafifledi. Karizmatik varlığı odayı kolayca doldurdu, sunucular varlığını tekrar unutturken kendi düşüncelerime çekilmeme izin verdi. Benim çok az katkımla röportajı tamamladılar.

Radyo istasyonundan ayrılırken Jay bana döndü, gözleri sıcaklıkla doluydu. "Hey, bunun için teşekkürler. Bence iyi gitti."

"Motosiklet dükkanınıza artık daha fazla müşteri geleceğini düşünüyor musunuz?"

Parmaklarını saçlarında gezdirirken yüzünde mahcup bir ifade vardı. "Umarım öyledir." Ama sonra başını kaldırdı, keskin gözleri yüzümde gezindi. "Kardeşim bunun işe yarayacağına inanmıyor, ama pazarlamadan ben sorumluyum, o yüzden huysuz tavrını bir kenara bırakabilir."

"Bence harika iş çıkardın."

"Peki ya sen? Vin'le konuşmak için burada kalacak mısın?"

"Buna degeceğinden emin değilim," diye itiraf ettim. "O da aynı

gibi görünüyor."

Jay başını salladı. "Motosikletler ve motorlar konusunda yetenekli ama... başka pek bir şey yok. Kalırsan bana mesaj at, olur mu? Bira içip sohbet falan edebiliriz. Numaram sende var."

"Bunu düşüneceğim," diyerek anahtarlarımı çıkardım ve arabama doğru yöneldim. Motoru çalıştırdım ve kaloriferleri sonuna kadar açarak deniz kenarının serin havasından kurtuldum. Sonra alnımı direksiyona dayadım ve inledim. En azından radyo programı işi bitmişti ama plan işe yaramamıştı, hem de hiç.

Tam o sırada telefonum çaldı ve aşağıya baktığımda ekranda oda arkadaşımın adının yanıp söndüğünü gördüm. Gözlerimi devirerek, arabanın üzerinden aramayı cevapladım.

Konuşmacı.

"Hey Nuri." Biraz heyecan toplamaya çalıştım ama başaramadım.

"Hey, Mira!" Nuri'nin neşeli sesi arabayı doldurdu. "Ee, orada mıydı? Seni tokatladı mı ve aletini yalamanı istedi mi?"

"Aman Tanrım. Neden sana fantezilerimden bahsettim ki? Sen en kötü oda arkadaşısın."

"Özür dilerim, bir an için ayrıldınız. Gelmiş geçmiş en iyi oda arkadaşı ve en iyi arkadaş olduğumu mu söyledin? Teşekkürler!" diye mırıldandı. "Ama bana o adamdan bahsetmelisin."

"Adam orada değildi, randevu tam bir felaketti ve tahmin edin ne oldu, beleşçi babam onların motosiklet dükkanında alışıyor! Tamirci gibi bir şey."

"Kahretsin," dedi Nori. "İşten ıkabilseydim, oraya gelip seni kurtarırdım."

Nori kesinlikle sahip olduğum en iyi oda arkadaşıydı. Keşke üniversitenin ikinci yılında tıp fakóltesi hayallerimizi yarıda bırakıp aşcılık okuluna kaydolmasaydı. şimdi o çok sevdiği bir kariyere sahipti, Portland'da şık bir restoranda aşcı yardımcısı olarak çalışıyordu, bense aklımı kaçırmış bir şekilde, bir zamanlar bana çok seksi bir şekilde asılan bir adamı görme ihtimalim için radyo programlarının bekârlığa veda yarışmalarına katılıyordum. Daha mantıklı bir insan çok farklı bir plan yapardı.

"Hayalindeki kariyeri bulmuş olmanı seviyorum ama bazen hayatım deliliğe doğru sürüklenirken yanımda olmanı diliyorum."

"Bu delilik değil," dedi Nori kararlılıkla. "oğu insan kariyer değışikliği yaşar."

Gerçi çoğu insan bekârlığa veda yarışmalarına katılmazdı. Bu rahatsız edici düşünceyi içimde tuttum ve Nuri'nin söylediklerine odaklandım. "Tüm hayatımı değiştirmek için çok yaşıyım."

"Çok mu yaşlı? 24 yaşındasın. On üç yaşındayken olmaya karar verdiğin şeyin aslında hayalindeki iş olmadığını fark ettiğin için seni suçlamıyorum. 13 yaşındakiler karar verme konusunda berbattır."

"Ama öğrenci kredileri," diye inleyerek koltuğumda geriye yaslandım. "Yapamam."

"Her şeyi yapabilirsin, bebeğim. Sana güveniyorum. Kiranın yarısını ödemeye devam ettiğin sürece tabii."

Güldüm. "Oh, kahretsin. Böyle bir zamanda bana gerçek dünyadaki stresleri hatırlatma."

"Kahretsin, işe gitmek için hazırlanmalıyım. Seni seviyorum, Mira Shah. Beni haberdar et," dedi Nori. "Orada biraz daha kal. Airbnb'niz haftalık kiralıyor, o yüzden o günleri de değerlendirebilirsiniz!"

"Seni seviyorum Eleanor Kwon. Her zaman benim en iyi arkadaşım olacaksın, hayatını benden önce çözdüğün için kızgın olsam bile."

Nori gülmekten kırıldı. "Kahretsin, hayatımın çözüldüğünü düşünüyorsan, sandığımdan daha fazla aklını kaçırmışsın."

Gunnar

BUGÜN güzel bir gün olacaktı.

Karanfiller gitmiş, Sevgililer Günü bitmiş ve ayın en sevdiğim BDSM partisine sadece saatler . Malloy Gümrük'ün arka odasında düzenli olarak parti.

Her şeyin mükemmel olması gerekiyordu; her deri kayış yerinde, her kelepçe zapt edilmeye hazır olmalıydı. Geri çekilirken dudagımı ısırdım, bu etkinlikte yeni bir oyun partneri bulup bulamayacağımı merak ediyordum. Yıllar boyunca birçok partnerim olmuştu ama hiçbiri uzun süreli olmamıştı. Son zamanlarda çok eşli evli kadınlarla daha çok ilgileniyordum - sapıkça seks, sıfır drama. Kocaları mutlu bir şekilde sandalyeye bağlanmış beni izliyordu ve ben de birkaç saatliğine dom gibi davranıp sonra çekip gidiyordum. Basit ve temiz.

Basit hayat daha kolaydı.

İlk olarak Central Coast Social Club'a katılmıştım, yerel bölgenin küçük BDSM grubuydu ve ipsiz sapsız oyun partnerleri arıyordum. İstekli, çok eşli evli kadınların bolluğu beni daha fazla dahil eden şeydi ve bir şekilde, aynı kadınlar beni her ay bir partiye ev sahipliği yapmak için dükkanımızdaki konferans salonunu temizlemeye zorladılar.

Sonunda çarmıhtaki gevşek cıvataları sıktım, sonra arkama yaslandım ve el işime hayran kaldım, onu buna bağladığımda kıvranan bir kadını hayal ettim, sert bir kırbaç ve aletimde bir gezinti için yalvarıyordu. Dükkânın kapısının üzerindeki zil çaldı ve sııttım, acaba bir arkadaşım kurulum için yardıma mı gelmişti?

Ama showroom'a adımımı attığımda, parlak siyah saçlı genç bir kadın kapının yanında durmuş, ellerini ovuşturarak bana doğru dönüyordu. Onu hemen Vincent Shah'ın kızı olarak tanıdım. Onunla sadece bir kez karşılaşmıştım ve onu son gördüğümünden bu yana dört ya da beş yıl geçmişti, ama o unutulmazdı.

Dükkânı ilk açtığımızda ve Vin'i işe aldığımızda, Jay kendi çocuğuyla ilişki kurmadığı için ona çok kızmıştı. O da bunu kabul etmiş ve eski karısını ziyaret etmek ve kızına 19. yaş gününde sürpriz yapmak üzere çıkacağı bir gezide ona katılmamız için bizi ikna etmişti. Oraya gidene kadar Vin'in hoş karşılanmayacağını ya da Vin'in eski eşinden borç istemek için orada olduğunu fark etmemiştik. Bu olaydan sonra Vin'i kovmayı düşündüm ama yerine getirmemiz gereken emirler vardı ve yardıma ihtiyacımız vardı.

Mira elbette hâlâ çok güzeldi - onunla ilk tanıştığım zamanki kadar genç olmasa da masumiyet ve gençlik timsaliydi. Minik çiçeklerle desenli eteği, sanki hafif bir esinti onunla birlikte dükkâna girmiş gibi dizlerinin etrafında dans ediyordu. Beyaz ve tertemiz bluzunun altında vücudunun bir kısmını gösteren bir miktar incelik vardı.

"Hey. Gunnar? Ben Mira, beni hatırladın mı bilmiyorum," dedi, kelimeleri sanki gerginmiş gibi hızlı hızlı dökülüyordu. "Birkaç yıl önce tanışmıştık."

"Evet. Hatırlıyorum. Babanı mı arıyorsun?"

"Olamaz!" diye bağırdı, sonra gözlerini kırpıştırarak ellerini saçlarında gezdirdi. "Özür dilerim, yanlış söyledim. Yani... Jay buralarda mı? Radyo programından sonra uğrayıp bir merhaba demek istedim."

"Sen randevusun. Yarışmadan." Bu garipti. Belki de Jay'i KHZY web sitesinden tanımamıştı.

"Garip bir tesadüf, değil mi?" Konuşma tarzındaki gariplik bana bunun bir tesadüf olmadığını düşündürdü. Ama babasını görmek için değilse, Mira neden Jay'le çıkmak istesin ki? İstiyor olabilir mi... hayır. Hayır. Bu umudu besleyemezdin.

"Jay burada değil, üzgünüm." Ben konuşurken gözlerim onun seksi küçük bedeninde gezindi. Güney Asyalı, bronz tenli, sıcak kahverengi gözlü ve yumuşak kıvrımları olan muhteşem bir kızdı.

"Yakında dönecek mi?" Sözlerinde umutlu bir tını vardı ama ben sadece omuz silkebildim. Uçarı ağabeyimin peşinde koşan bir kızı çok fazla umursayamazdım. Bu kız buradan başka her yere aitti.

"Söyleyemem," diye homurdandım ve arka odaya açılan kapıya doğru döndüm. "İstersen bekleyebilirsin. Ya da beklemezsin."

"Tamam, bekleyeceğim." Gülümsedi ve bu gülümsemedeki gergin, endişeli kenar beni beklenmedik bir yerden, kabul etmek istemediğim hassas bir yerden vurdu. Dondum kaldım, elim kapı kolundaydı, ne kadar pislik olacağıma karar vermeye çalışıyordum.

"Kendine kahve ya da başka bir şey koy. Tezgâhın üzerinde bir makine var," diye önerdim parti hazırlıklarına geri dönmeden önce. Parti için son dakika detaylarını hazırlamaya, prezervatifleri ve kayganlaştırıcıyı yerleştirmeye, ayrıca mobilyalar için dezenfektan mendiller hazırlamaya geri döndüğümde, onun görüntüsü aklımda kaldı. Onun kokusu

-Tatlı bir parfüm ve daha sıcak, daha davetkâr bir şeyin karışımı havaya sinmiş, benimle alay ediyordu.

Telefonumu çıkarıp başparmağımı sertçe bastırarak Jay'in numarasını çevirdim, bu kesintiden dolayı huysuzlanmışım. Bu gece için kafamı toparlamak, işimi yapmaya hazırlanmak istiyordum. Küçük bir kasabada iş yapmanın stresinden kurtulmanın tek yolu buydu. Arama doğrudan sesli mesaja yönlendirildi ve sesimdeki kızgınlığı gizleme zahmetine girmedim.

"Jay, hangi ? Randevun geri döndü," dedim, telefonda konuşurken kelimeler . "Beni ara ya da daha iyisi, buraya gel ve onunla kendin ilgilen." Ekrana bir yumruk atarak aramayı sonlandırdım ve telefonu cebime geri koydum.

Parti hazırlıklarına geri dönerek düzene odaklanmaya çalıştım. Oda mükemmel olmalıydı -her zincir tam olarak yerleştirilmiş, her kısıtlamanın gücü test edilmiş olmalıydı. Kulüp üyeleri partilerimden belli bir profesyonellik beklemeye başlamışlardı ve ben de onları hayal kırıklığına uğratmayacaktım. Çalışırken, Mira'nın gösteri salonunda tek başına kahvesini yudumlarkenki görüntüsü zihnimde dönüp duruyordu. Bana bakışında bir şey vardı - yıllar önce onu ilk gördüğümde bana bakışı aklımdan çıkmıyordu.

Esaret masasına geçtim ve onu odanın ortasında açılı bir şekilde kurdum. Üyelerden bazıları partime kendi aksesuarlarını , diğerleri her etkinlikten önce dikkatlice monte ettiğim daha ağır çerçeveleri ve destekleri kullanıyordu. İş saatlerinde bu odayı bisikletleri üzerinde çalışmak isteyen müşterilerle buluşmak için kullanırdık, ancak odanın arkasında büyük bir dolap vardı ve odayı çok daha sapıkça bir şeye dönüştürmek için ihtiyacım olan her şeyi orada sakladım - konferans masası ve sandalyeler ise parti için gözden uzak bir yere saklandı.

Son kelepçeyi de esaret masasına sabitlerken metalin metale çarpma sesi yankılandı. Ellerim pratik bir kolaylıkla hareket etti, her hareket kusursuzdu.

ve amaçlı. Ama sonra arkamdan gelen yumuşak ayak sesleri dikkatimi dağıttı.

"Kahretsin," diye nefes aldı Mira, arka odaya adım atarken sesi şok ve şaşkınlık karışımıydı, gözleri yemek tabakları kadar genişti. Ön tarafta bekliyor olması gerekiyordu ama ilk tanışmamızdan beri asla olması gereken yerde olmadığını bilmem gerekirdi.

"Beni ilk kez gözetlediğinde olanlardan sonra merakını sanıyordum," dedim arkamı dönmeden, o zeki kahverengi gözlerdeki yargıyı görmek istemiyordum. Titrek bir nefes verdi ve her şeyi hatırlayıp hatırlamadığını merak ettim.

"Bu dişli düşündüğüm şey mi?" Sesi hafifçe titriyor, üzerinde çalıştığım masaya yaklaşırken bir parça heyecanı ele veriyordu. Narin parmakları yastıklı üst kısmın dış hatlarını çizdi ve bilek kayışlarından biriyle oynamak için kayarak ilerledi.

"Ne düşündüğüne bağlı," diye cevap verdim, kelimelerim kısa ve kesikti. Onun ekipmana dokunduğunu görmek içimde ilkel bir şeyi harekete geçirdi, sahiplenmeye hakkı olmayan bir sahiplenme dalgası. O Jay'in flörtüydü, Vin'in kızıydı, her yönden sınırların dışındaydı ve benim gibiler için fazla masumdu.

Bana sıırttı, biraz da şımarıkça. "Merak etme, Aziz Andrew haçının ne olduğunu biliyorum."

"Ne bok yiyorsun," diye mırıldandım. "Şimdi kaç yaşındasın, 23 mü, 24 mü? Daha bebedsin."

"24 yaşındakiler... bir şeyler yapar," dedi gözlerini devirerek. Gülmemek için kendimi zor tuttum. Bunu yüksek sesle bile söyleyemiyordu. "Neden teçhizatı evinde değil burada taşıyorsun?" Parmak uçları sanki ona sesleniyorlarmış gibi kayışların üzerinde oyalanıyordu.

"Benim evim küçük. Bu alan partiler için daha uygun," diye cevap verdim, ses tonum temkinliydi. Onun varlığı dengemi bozuyordu, parfümünün kokusu cilalı metal ve yıpranmış deri kokusuna karışıyordu. Ona buranın tam olarak nasıl kullanıldığını göstermeyi bu kadar çok istemem rahatsız ediciydi.

"Bir parti. Şey gibi..." Sesi kesildi, sanki kafasındaki müstehcen kelime mükemmel dudaklarından tam olarak geçememişti. Bakışları benimkilerle buluşmak için yukarı kaydı, araştırıyor, sorguluyordu. Orada bir sıcaklık, inkâr edilemeyecek bir ilgi kıvılcımı vardı.

"Her zaman bir seks partisi değil. Sahneler, gösteriler yaparız. Bu yaşam tarzının bir parçası." Tarafsızlığımı korumam gerekiyordu, bu yüzden vites değiştirdim, omuzlarımı dikleştirdim ve yaklaştım. "BDSM'yi bildiğini mi sanıyorsun, tatlım?"

"Bazı şeyler okudum." Dudağını ısırды, sanki bundan bahsetmek bile cildini alevlendirmeye yetecekmiş gibi yanaklarında bir kızarıklık belirdi.

"Edepsiz kitaplar okuyan masum kız mı?" Bir kahkaha sesini bastırmak zorunda kaldım. "Umarım milyarder ve bakireyle ilgili o seri değildir, çünkü ben o kitaplardaki pisliklere hiç benzemem." *Fantezilerinin ne olduğunu bilmeme gerek yoktu. Onu becermek gibi bir planım yoktu.*

Bir süre hiçbir şey söylemedi, yanakları daha da pembeleşti. "Hayır," diye iç geçirdi. "Başka bir şey. Ben de onun gibi değilim. Bakire değilim."

"Ne okursan oku, kitaplar sana hiçbir şey öğretmez. Bunun neyle ilgili olduğuna dair hiçbir fikrin yok."

Bana göz kırptı, o iri kara gözleri meydan okurcasına bakıyordu ve bir an için içimi gördüğüne yemin edebilirdim.

"Bu doğru. Okumak bana boşaldığında nasıl görüldüğünü öğretmedi." Gözleri benimkilere kaydı. Sikim canlanmaya başladı.

Onunla ilk tanıştığımında masum bir genç kadındı. O zamanlar 27 yaşındaydım, 19 yaşındaki biri için çok yaşlıydım. Şimdi daha olgun olabilirdi ama aramızdaki yaş farkıyla ilgili hiçbir şey değişmemişti. Yutkundu, deri bir kelepçenin çıtçıtıyla oynuyor, göz ucuyla beni izliyordu.

"Neden bilmiyorsun, küçük kız."

"Öyle değil mi?" Gözlerinde meydan okuyan bir ifadeyle masanın üzerinde zıpladı, bacaklarını biraz araladı ve sırtını dikleştirdi. Bir atlet ya da dansçının zarafetine sahipti ve bu, bir sirenin mahkûm denizcilerle dolu bir gemiye seslenişini görmek gibiydi
-Büyüleyici, tehlikeli ve tamamen yasak.

Yine de, onu savunmasız ama küstah bir şekilde görmek kafamı fena halde karıştırdı. Ona geri çekilmesini söylemek istedim. Ama kelimeler gelmiyordu; sikimi kot pantolonumun fermuarına bastıran aynı arzu tarafından boğulmuşlardı. Yaklaştım, konuşmadan önce kalçalarımı dizlerinin arasına yerleştirdim.

"Kitaplar size derinin teninizdeki ısırığınızı ya da bir kırbacın tatlı sızısını nasıl idare edeceğinizi öğretmiyor," dedim, sesim kaldırımda sürüklenen çakıl taşları gibi sertti. Ellerimi iki yanına koydum ve dudaklarımın tadımı alabileceği kadar yakın olduğundan emin olmak için eğildim. "Okumak güvenlidir, tatlım. Gerçek hayat o kadar da değil."

"Belki de nasıl hissettirdiğini bilmek istiyorumdur." Bana baktı, umursamaz kız. "Onları neden boşalttığını bilmek istiyorum."

"Siktir, Mira. Burada ateşle oynuyorsun ve ben bunu yapacağın türden bir adam değilim."

"Biraz ateşle başa çıkamayacağımı düşündüğün için mi?" Gözleri benimkilere kilitlenmişti, meydan okuyordu, boyun eğmiyordu ve ben bakışlarının fırtınasına kapılmışım, gözlerimi başka yöne çeviremiyordum.

"Çünkü yapamayacağını biliyorum," dedim. "Bu bir üniversiteli çocuk ve bir çift kelepçe değil, bu sadizm ve mazoşizm. Bu, acı ve zevk arasındaki çizgileri bulanıklaştırıyor, seni günlerce hissedeceğin bir şekilde işaretliyor."

"Kulağa eğlenceli geliyor," dedi.

"Yürü git, Mira. Küçük kardeşimin gelip seni klişe bir romantik yemek için dışarı çıkarmasını bekle." Sözler bir emirdi, ama daha çok bir yalvarış gibiydi - geri çekilmesi için son bir şans. Onun yerine sırtını daha da dikleştirdi, gözlerinde bir meydan okuma vardı.

O küçük, tatlı bir itaatkâr değildi. O ahlaksız ve düşüncesizdi. Bir velet.

"Bunu düşünmeden duramıyorum," dedi. "Vücudunu, tadını. Sikini."

Mira

"BENİ TATTIN MI?" Sesi ölümcül derecede soğuktu, hiçbir duyguyu ele vermiyordu. Kare çenesi sabitti. Saçlarını çekti, omuz hizasındaki bukleler saç bağından kurtulmuştu. "O zamanlar, babanın evinde mi?"

Gunnar'a neden böyle takıldığımı bilmiyordum ama duramıyordum. Bu bana göre değildi - erkek topuzu ve dövmeleleri olan kaba motosiklet tamircisi hiç de benim tipim değildi.

Nesnel olarak, elbette seksiydi. Kare çenesi ve iri, dalgalı kaslarıyla birçok kadının ağzının suyunu akıtacak türden bir adamdı. Saçında bile bir rock yıldızı seksiliği vardı. Ben akademik tipleri tercih ederdim ve Gunnar'ın kendisi de tehlikeli bir oyun oynadığım konusunda beni sürekli uyarırdı ama ona güvenirdim, her ne kadar bunu yapmak mantıksız olsa da.

Belki çok fazla müstehcen kitap okumuştum, belki de hayatımda biraz daha tehlike, biraz daha heyecan istiyordum. Herkesin benden beklediğini daha az yapıyordum.

"Yapmamı sen söyledin." Omuz silktim, vücudum sıcak ve huzursuzdu, yapışkan başparmağını alt dudağımda gezdirmişini, beni işaretleyişini, onu izlediğim için bana pis kız deyişini, odadan ve hayatımdan çıkışını hatırladım.

Şimdi çok yakınımıdaydı ama bana gerçekten dokunmuyordu. Onun dokunuşu için çaresizdim.

Bunun yerine, o delici mavi gözleriyle sadece bana bakıyordu ve bu dizlerimi zayıflatmaya yetti. Gözlerim düz karnının üzerinden aşağıya, zayıf kalçalarını saran kot pantolonuna ve daha aşağıya kaydı. Aleti sertleşmişti. Benim için. Kalın kumaşa rağmen görünüyordu. Gözleriyle tekrar buluştuğumda, kendimi güçlü hissetmemi sağlayan şiddetli, cinsel bir ilgi gördüm - ben, asosyal küçük Hintli kız. Onun gibi bir adam tarafından arzulanıyordum. Onu delirtiyordum.

"Demek o ağırbaşlı kıyafetin altında küçük bir sürtük saklı." Sert sesi beni korkutmalı ve sözleri beni rahatsız etmeliydi. Ama vücudum bunun yerine yoğun bir uyarılma dalgasıyla karşılık verdi, her yerimi sıcak ve karıncalı hale getirdi. "Keşke beni mastürbasyon yaparken bulduğunda ve izlemeden duramadığında eğilimlerini bilseydin."

"Mastürbasyon yapmaktan daha fazlasını yapıyordun." Annemin doğum günü partisi için kiraladığı mekânın arka odasında yaşanan sahne hayalimde ilk günkü kadar netti. Kaslı vücudunu görebiliyordum, eli kalın şaftını çalıştırırken parmakları göğüs uçlarındaki piercingleri çekiştiriyordu. Gözlerimle buluştu ve öne doğru eğilerek kendi sikinin başını yaladı ve bana tadına bakmak isteyip istemediğini sordu. Bunun mümkün olduğunu bile bilmiyordum - sanırım uzunluğu ve esnekliğinin bir kombinasyonu.

Buna cevap vermedi. "Benim gibi bir adamla başa çıkabileceğini mi sanıyorsun? Bağlanıp sertçe becerilmek istediğini mi sanıyorsun?" diye meydan okudu, çenemden tutup yüzümü kendine doğru çekti. Gözleri benimkilere sabitlenmiş, değerimi kanıtlamam için bana meydan okuyordu. "Hâlâ daha fazlası için yalvaracağını mı sanıyorsun? Çünkü bence bu seni kıracak."

İçimde vahşi ve pervasız bir içgüdü kabardı ve onunla alay ettim, "Neden öğrenmiyorsun?"

Ne yaptığımı bilmiyordum, erkekleri nasıl baştan çıkaracağımı bilmiyordum - üniversiteden erkeklerle çıkmıştım, ama hep akademik erkeklerdi, önce sosyal olarak tanıdığım erkeklerdi, bunun gibi erkekler değil. Daha önce hiç kendimi bu şekilde ortaya atmamıştım.

Ama onun ilgisi beni pervasızlaştırdı. Parmaklarımı eteğimin ipeksi kumaşı üzerinde gezdirdim, sonra yavaşça etek ucunu kaldırdım, avucumun içinde topladım ve onu büyüleyen kıvrımları daha fazla ortaya çıkardım. Bu bana hiç benzemeyen, çok cüretkâr bir hareketti - ben doktor olma hayali uğruna çok şey feda etmiş, çalışkan ve mükemmeliyetçi bir öğrenciydim. Artık bunun hayali olduğunu bile kabul etmeyen.

Ama eğer Nori haklıysa. Bu benim kendimi bulma yolculuğumdu, bir şey öğreniyordum: Cesur olmayı seviyordum.

Bir adım daha yaklaştı, nefesi boynumda sıcaktı. Kaslı vücudundan yayılan ısıyı hissedebiliyordum ve tüm varlığım onun dokunuşu için acıyordu. Onun üzerinde sahip olduğum gücün tadını çıkarıyordum, Gunnar gibi korkutucu ve baskın birinin beni bu kadar yoğun bir şekilde arzulayabileceğini hiç hayal etmemiştim. Ve onun benim üzerimde sahip olduğu güç, onun bilebileceğinden çok daha fazlaydı.

"Ne kadar yaramaz bir kız." Sesi şehvetle kalınlaşmıştı. "Kendini neye bulaştırdığının farkında değilsin."

Bir çizgiyi aştığımı, hem korkutucu hem de heyecan verici bir dünyaya girdiğimi biliyordum. Ama artık geri dönüş yoktu. Kendimi bu kadar canlı hissederken olmazdı.

daha hiçbir şey olmamışken. Bacaklarımı daha da açarak vücudumu bu sert ve tehlikeli adama gösterdim. Gunnar'a teslim olurken, çok uzun zamandır içimde kilitli kalmış olan tutku ve arzuyu nihayet kucakladığımı biliyordum.

"Kardeşim senin pis bir fahişe olduğunu biliyor mu?" Gunnar hırslayarak yaklaştı, vücudu artık benimkinden sadece birkaç santim uzaktaydı. Sert sözleriyle beni korkutmaya çalıştığını, hatta belki de durumun yoğunluğundan kaçmamı beklediğini hissettim. Ama bunun yerine bedenim onun kaba diline karşılık verdi, aramızdaki sıcaklık neredeyse dayanılmaz hale geldikçe uyarılmışlığım daha da derinleşti.

"Kardeşin beni istemiyor bile," dedim.

"Hiç sanmıyorum. Sen hayatımda gördüğüm en güzel, en seksi şeysin. Her erkek seni ister."

Sözleri yüzümü kızarttı. "Eğer bu doğru olsaydı, bana sahip çıkmam gerekmez miydi?" Gunnar gibi bir adama karşı bu kadar cesur olmanın verdiği heyecan nefesimi tutmamı zorlaştırdı ve kalçalarımın arasında ıslaklık birikti.

"Haklısın. Belki de seni benim yapmalıyım." Avucunu amımın üzerine koyarken sesi karanlık ve baştan çıkarıcıydı, ilk dokunuşu sarsıcı, lezzetli olduğu kadar beklenmedik derecede samimiydi. Sanki parmaklarından doğrudan merkezime bağlanan bir elektrik akımı varmış gibi hissettim. "Benim için ıslanmışsın. Sana isim takmam hoşuna gidiyor mu?"

Sorusu karşısında nefesim kesildi ve evet, bundan hoşlandığımı fark ettim - hayal edebileceğimden çok daha fazla. sahip olmasını, onun olduğumu iddia etmesini istiyordum.

"Evet," diye kekeledim, yanaklarımın utançtan kızardığını hissediyordum. "Hoşuma gitti."

"Harika," dedi yüzünde hınzır bir sırıtış belirterek. "Çünkü böyle alay etmeye devam edersen, daha çok edepsiz konuşma duyacaksın. Ben kadınlarımın muhtaç ve yalvaran olmalarını severim. Yarrağa gerçekten nasıl tapacağını bilen iyi kızları severim."

İri elleriyle kalçalarımı sıkıca kavradı ve hızlı bir hareketle beni masadan çekip döndürdü, öne doğru eğdi ve kalçalarımı kendisine doğru çekti. İçgüdüsel olarak sırtımı dikleştirdim, kıcımı kasıklarına bastırdım ve onun uyarılmışlığının sert kanıtıyla karşılaştım. Bu seksi adamdan böyle bir tepki aldığımı bilmek içimde bir heyecan yarattı. Beni becermek istiyordu ve bunda bir güç vardı.

"Bunu hissediyor musun?" Kulağıma değen sıcak nefesi boynumdaki hassas sinir uçlarını aydınlattı. "Bana yaptığın şey bu, Mira. Kontrolümü kaybetmeme neden oluyorsun. O yüzden sikim taşaklarına kadar içine girmeden önce benimle dalga geçmeyi bıraksan iyi edersin."

Böylesine güçlü bir adamı teslimiyetin eşiğine getirme düşüncesi beni sarhoş etti ve karşılık olarak sessiz bir inilti çıkardım. Kıyafetlerimizin arasından bana doğru bastıran sert aletin hissi, ikimizin de teslimiyetin eşiğinde olduğumuz bilgisiyle birleştiğinde, vücudumun serbest bırakılması için ağrımına neden oldu.

"Lütfen." Kelimeyi durduramadan dudaklarımdan döküldü. "Ona ihtiyacım var."

"Sabırlı ol, küçük sürtük." Gunnar'ın sesi alçak ve tehlikeliydi. "Daha yeni başlıyoruz. Beni o ıslak küçük amcığımda mı istiyorsun?"

"Evet."

"Şey, bu çok kötü. İyi kızlar erkeklerini her deliğe sokarlar, değil mi?" Gunnar'ın edepsiz sözleri vücudumun beklentiyle titremesine neden oldu. "Ben de bir göt erkeğiyim."

"Ben hiç..." Kıçımı avuçlarken, parmakları küçük dantel külotumun altından geçip çatlaklarımdan aşağı inerken, titreyerek masanın yastıklı derisini daha sıkı kavradım. Bu samimi dokunuş karşısında nefesim kesildi ve her geçen saniye daha da ıslandığımı hissettim. "Yapamazsın..."

"Bu kışla benimle alay ediyorsun. Neden onu becermeyeyim, benim olduğumu iddia etmeyeyim? Çok sıcak ve sıkı." Parmakları çatlağımın derinliklerinde geziniyor, deliğimin etrafında dönüyordu.

"İyi hissettirecek mi?" Korku mu yoksa beklenti mi hissettiğime karar veremiyordum. Belki ikisi de.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" diye sordu, içime biraz bastırarak.

"Bilmem ki?"

Güldü ve bu karanlık bir sestti. "Bazı kadınlar nasıl hissettirdiğini sever, diğerleri sevmez. Ama sen, benim güzel küçük sürtüğüm, her halükarda buna bağımlı olacaksın. Deliğinin çırpınışından anlıyorum ki vücudun bunu istiyor, Pazar gününden itibaren altı şekilde tecavüze uğramak istiyor. Değil mi, tatlı kız?" Gunnar'ın çiğ, ilkel enerjisi beni içine çekti ve tamamen teslim olmak istememe neden oldu. Kontrolü hiç bırakıp bırakmadığını merak ediyordum.

"Evet," diye nefes aldım ve dokunuşlarına yaslandım.

Gunnar hiç tereddüt etmeden, ben daha ne olduğunu anlayamadan külotumu kalçalarımdan aşağı itti. Açıkta kalan tenime çarpan serin hava nefesimi kesmişti.

Bir şişe kapağının açılma sesi geldi, sonra onu hissettim - yağlanmış bir parmak göt deliğime bastırıyordu. Daha önce hiç yaşamadığım garip, yoğun bir histi ama yine de durmasını istemiyordum. Aslında tek düşünebildiğim ondan daha ne kadar çok şey istediğimdi.

"Devam et," diye ısrar ettim, öne doğru eğildim ve bacaklarımı açarak ona ihtiyacı olan erişimi sağladım. "Göster bana."

Cesaretim bana yumuşak bir kıkırdama kazandırdı. Parmağını içeri itti ve dünyam o tek, ezici temas noktasına daraldı. Canımı yaktı ama daha fazlasını arzulamama neden olacak şekilde.

"Siktir, Mira." Sesi derin ve seksiydi, şehvetle doluydu. "Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok. Bu küçük sıkı vücut, bu güzel kıvrımlar. Yürüyen bir seks oyuncağı gibisin."

"Tanrım," diye nefes aldım, parmağını kıcıma sokup çıkarmaya başladığında iç kaslarım titriyordu. Bu his tarif edilemezdi - beni çılgına çevirmekle tehdit eden zevk ve acının karışımı, her yetenekli dokunuşla vücudumda dalgalanan ihtiyaç.

Gunnar'ın diğer eli belime dolandı, parmakları amımın üzerinde gezindi, klitorisimi buldu ve mükemmel miktarda basınçla ovdu. Nefesim kesildi, vücudum elleriyle yaptığı şey yüzünden zaten gergindi. Yakınıma eğildi, dudakları boğazımı okşadı, dişleri oradaki hassas deriyi sıyırdı. Onun için nefes nefese kalmıştım, ihtiyacım haysiyetimden geriye kalanları tüketiyordu. İğrenç şeyler fısıldarken sıcak nefesi kulağımı gıdıkliyor, içimde daha önce hiç yaşamadığım vahşi bir arzu uyandırıyordu.

"Ne kadar iyi bir kız," diye alay etti. "Bunu çok istiyorsun, değil mi? Sikimin üzerinde çok güzel görüneceksin."

"Lütfen." Sesim o kadar çaresiz ve muhtaç hale gelmişti ki biraz utanç vericiydi. İçimde oluşan baskı çok yoğundu ve bu baskının ancak onunla dolduğumda dineceğini biliyordum.

"Kimin aklına gelirdi ki," diye devam etti, parmakları klitorisimde sihir yaparken, "o güzel kıyafetlerin altında, serbest bırakılmayı bekleyen mükemmel bir küçük sürtük olduğu?"

Sözleri yanaklarımı yaktı ama içindeki gerçeği inkâr edemezdim. Uzun zamandır saklı tuttuğum parçam - boyun eğmeyi, sertliği ve kontrolü arzulayan parçam - sonunda özgürdü ve bu sarhoş ediciydi. Bir parmağını daha kıcıma sokarak beni gerdi ve kocaman sikine yer açtı.

Ne kadar büyük olduğunu tam olarak biliyordum - boyutu ve şekli uzun zaman önce o geceden hafızama kazınmıştı.

"Lütfen, Gunnar," diye tekrar yalvardım, bacaklarımı daha geniş açtım, garip basınç arttıkça sesim çatlıyordu. Bedenim doldurulmak istiyordu. "Becer beni."

"Sabır, Mira." Beni daha fazla açmaya başladı, kendimi gevşek ve savunmasız hissedene kadar parmaklarını içimde makasladı.

Kendimi her zamankinden daha açıkta hissederek masaya yapıştığım da nefesim kesik kesik geliyordu. Prezervatif paketinin yırtılma sesini duyduğumda vücudum beklentiyle titredi. Beni becerecekti, beni gerçekten sahiplenecekti ve korkum şehvetime karışsa da, onun horozu için yalvarmayı durduramadım.

"Gunnar." Onun adı dudaklarımda bir duaya dönüştü.

"Ne kadar açgözlü bir kızsın." Ses tonu neredeyse saygılıydı, sanki ahlaksızlığımın derinliklerine hayranlık duyuyormuş gibiydi. "Vücudunun bana verdiği tepkiye, kontrolünü kaybetme şekline bayılıyorum. Yıllardır bunun hayalini mi kuruyordun?"

"Evet," diye kekeledim. "Buna ihtiyacım var... sana ihtiyacım var. Hiçbir şey bunu ortadan kaldıramaz." Klitorisimi daha hızlı ovdu, içimdeki parmakları beni uçurumun kenarına itti ve orgazmım içimden geçerken kırık bir çığlık attım. Vücudum zevkle sarsılırken, Gunnar beni çalıştırmaya devam etti, neredeyse dayanılmaz hale gelene kadar doruk noktamı uzattı. Masaya yapıştım, zihnim ve bedenim ona duyduğum ezici ihtiyaç tarafından tüketildi.

Altında çözölüşümü izlerken alçak bir inilti çıkardı, kendi uyarılmışlığı kalçalarının bana bastırma şeklinden belliydi. Sert aletinin pantolonunu zorladığını hissedebiliyordum ve onu içime alma düşüncesi beni inletti.

Sert, sarsıcı bir takırtıyla bir zil eğlencemizi böldü. Gunnar nefesinin altından küfretti ve benden uzaklaştı. Teması kaybettiğimiz için hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıkardım.

"Bu baban olacak," diye iç geçirdi, kayganlaştırıcı şişesini aceleyle yerine koydu ve ellerini yıkadı.

"Ne?"

"O ön kapıydı. Biri geldiğinde bize haber vermek için zil çalıyor ve Vin'in uğrayıp maaş çekini alması gerekiyordu." Kemerini düzelterek arkasını döndü. "Giyin. Vin seni böyle görmemeli."

Beni orada bıraktı, bacaklarım hâlâ güçsüzdü, kalbim hızla çarpıyordu ve zihnim karşılaşmanın etkisindeydi. Gunnar'ın babamı selamlarken uzaktan gelen sesini dinlerken midem bulandı. Gunnar odadan çıktığında üzerimdeki gücü kaybordu ve yaptığım şeylerden dolayı duyduğum utanç midemi bulandırdı.

Ve babamla bir kez daha garip bir konuşma yapmak istememe imkân yoktu. Eteğimi düzelttim ve arka kapıdan çıktım.

Mira

Nori'nin tavsiyesine uymaya ve bir hafta boyunca kalmaya karar verdim. Buraya ne için geldiğimi öğrenmeden gitmek yoktu ve Gunnar'ın dükkânındaki sahne bunu çok açık bir şekilde göstermişti. Ama seksi bir partiye hazırlanıyordu - benimle masada biraz eğlenmişti, ama muhtemelen ben gittikten sonra düzinelerce insanı sikmişti.

Seks partileri böyle mi işliyordu? Emin değildim ama onu bensiz bir seks partisinde hayal etmek beni tedirgin ediyordu ve buna hakkım yoktu - onun üzerinde hiçbir hak iddia etmiyordum.

Hazy Cove'un şehir merkezindeki küçük alışveriş bölgesi, yerel işletmelerin arasına serpiştirilmiş, açıkça turistler için kurulmuş küçük dükkanlar ve lokantalarla şirin ve tatlıydı. Her şey Pasifik Kıyısı'ndaki sert fırtınalara atıfta bulunan yıpranmış bir kaliteye sahipti, ancak benim gözümde bu sadece çekiciliğe katkıda bulunuyordu. Burası çok mükemmel değildi - gerçekte.

Bir gece önce hiç uyumamıştım, Gunnar'ın vahşi hâkimiyeti ve ardından gelen seks partisinin hayali aklımdan çıkmıyordu ve kendimi köşedeki gökkuşağı renkli uçurtmalar satan küçük dükkân kadar bitkin hissediyordum. Şirin bir kek dükkânının önünden geçtim, sergilenen nefis ikramlar ağzımı sulandırdı. Açık olması için sabahın çok erken bir saatiydi, ama bu bana unlu mamullerin cevap olup olmadığını merak ettirdi. Soruma cevap verircesine, denizin tuzlu tadı bir yerlerden yayılan taze pişmiş hamur işlerinin tatlı aromasına karıştı ve ben de bu kokuyu takip ettim.

Kısa süre sonra kendimi, sanki kitapları seven ama nedenini nasıl açıklayacağını bilemeyen biri tarafından tasarlanmış gibi, vitrinleri tıka basa kitapla dolu küçük, mavi beyaz bir dükkânın önünde buldum. Tabelayı inceledim. Tangled Pages Kitabevi ve Kafe.

"Bu kadar yeter." Pirinç kapı tokmağına uzandım. İçeri adımımı attığımda bir zil çaldı. Dün bizi bölen zilden çok daha çekici ve eğlenceliydi. İçimdeki kaslar bu düşünceyle titredi, vücudum bana Malloy Gümrüğü'ne gidip Gunnar'ı bulmamı söylüyordu.

Bu aptalca düşünceden sıyrılarak eşikte durakladım. İçerisi de vitrinler kadar düzensizdi. Kapının sağındaki düzgün kitap rafları, yarısı açılmış kutu yığınları tarafından ezilmişti. Sanki biri rafları yerleştirmiş ve sonra çağrılmış gibiydi ama uzanıp kitaplardan birini, birkaç ay öncesinin en çok satan kitaplarından birini elime aldığımda üzerinde ince bir toz tabakası vardı.

Sol tarafımda, altı ya da yedi masa, bir duvar boyunca uzanan ve üzerinde birkaç tabure bulunan uzun bir tezgah, büyük bir espresso makinesi ve hamur işleri ile sandviçlerin sergilendiği bir vitrin bulunan küçük bir kafe vardı.

"Tangled Pages'a hoş geldiniz." Espresso makinesinin arkasından sarışın bir kafa çıkmadan bir süre önce bir erkek sesi bir yerden seslendi. "Kusura bakmayın, sadece stok yeniliyorum!"

Barista benim yaşlarımda ya da biraz daha büyüktü ve çok yakışıklıydı. Gunnar'ın tam tersiydi, arkadaş canlısı ve sağlıklı, kumral saçları ve içinde muzip bir kıvılcım barındıran ela gözleri vardı. Beni gördüğünde yüzü aydınlandı.

"Oh! Sen yenisin!"

"Um, evet?" Onunla ne yapacağımdan tam olarak emin değildim.

Bir kahkaha patlattı. "Kusura bakmayın, Şubat ayındayız ve turizm sezonundan çok uzakta olduğumuz için müdavimlerimden birini bekliyordum. Ben Colby, Colby Storm." Elini uzattı.

Onu öylece bırakmak istemediğim için eteğimi fırçaladım ve elini uzattım, parmaklarımı sıcak bir tokalaşmayla sardığında selamından biraz şaşırmış olsam da gülümsedim. "Mira," dedim. "Mira Shah."

"Kafan karışmış görünüyor."

"Her gün bir barista bana ne içmek istediğimi sormadan önce elimi sıkıyor," dedim. "Sanırım küçük kasaba samimiyetine alışık değilim."

Gözleri kahkahalarla parlıyor, neşeli cazibesi içimi ısıtıyordu. ". Siparişinizi alabilir miyim, bayan?" Göz kırptı, sanki işini yapmıyor da bir oyun oynuyormuş gibi.

"Chai latte, lütfen. Ve tatlı bir şeyler." Pasta vitrinine yaklaştım ve içeriye göz attım, lezzetli görünen çörekler ağızımı sulandırdı.

"Bunlar yerel olarak üretiliyor ve her gün taze olarak teslim ediliyor. Aslında, Marlene birkaç dakika önce onları bırakmak için uğradı," dedi Colby, chai'm için sütü ustalıkla buharda pişirirken.

"Ah, işte takip ettiğim koku buydu," dedim gülerek.

"Bitmeden kendinizinkini seçseniz iyi olur. Marlene sadece küçük partiler halinde pişiriyor ve Wanda ile Daisy her an tüm hamur işlerini mideye indirmek için burada olabilirler."

"Wanda ve Daisy?"

"Kasabanın iki çılgın büyükannesi. Düzenli olarak dükkana uğrayıp şamatalarını planlıyorlar ve tüm ikramlarımı yiyorlar. Şikayet ettiğimden değil - Şubat ayında bir sahil kasabasında düzenli müşteri az bulunur!"

Colby kollarını sıvadı, sonra tarçınlı çalkalayıcıya uzandı ve gözlerim gömleğinin keskin mavi kumaşının altından görünen dövmelelere takıldı; çizgiler ve girdaplar bana görüldüğü kadar sağlıklı olmadığını söylüyordu. Gözlerime baktı, kaşlarını kaldırdı ve ben de kızılçık çöreğini işaret ettim. Çayımınla birlikte çöreği bana uzattı, ben de masalardan birine koydum ve oturmadan önce kitaplara baktım.

"Kitapların durumu için özür dilerim. Teyzem altı ay önce vefat etti ve dükkânı bana ve kız kardeşime bıraktı ama kız kardeşim dükkânla pek ilgilenmek istemiyor. Kendimi sürekli yetiştirmeye çalışıyordum gibi hissediyorum."

"Bunu seviyorum. Kitaplar benim kaçış noktam." Çayımdan bir yudum aldım ve ona gülümsedim. "Herhangi biri olmama izin veriyorlar - herkesin olmam gerektiğini düşündüğü her şeye karşı küçük bir isyan, anlıyor musun?"

"Biliyorum. Ve doğru yerdesin," dedi Colby, sırtarak. "Çünkü burada hepimiz bunun için varız. Kaçışlar. İsyanlar. Yemeğini bitirdiğinde sana etrafı gezdireyim."

O mutfak alanını temizlerken ve ben lattemi içerken biraz daha konuştuk. Sonra Colby beni dükkâna geri götürdü ve bana en sevdiği küçük hazineleri gösterdi. Yığınlar arasında kendimizden parçalar paylaştık. Gerçek bir yakınlık hissettim.

Gunnar Malloy'a karşı hissettiklerim konusunda kafamın daha da karışmasına neden oldu.

"En sevdiğin tür?" Ona meydan okuyarak ve yanıtını merak ederek sordum.

"Erotika ya da erotik romantizm," diye itiraf etti hiç tereddüt etmeden, sesi kadife gibi cüretkârdı. "Güç dinamikleri, cinsel keşif - ham ve gerçek, bir gün kendim için arzuladığım türden derin bir bağlantı."

Yanaklarım kızardı. Dürüstlüğü beni çırılçıplak bırakmış, kendimi savunmasız hissetmeme neden olmuştu. Bu konuyu hiç kimseyle konuşmamıştım, okumayı sevdiğimi bilen ama tam olarak anlamayan Shay'le bile.

"Ben de," diye nefes aldım ve sevdiğim bir yazarın kitabını alıp karıştırdım.

"Ve komedi," diye ekledi, gerginliği azaltarak. "Gülmeyi çok severim."

Sohbetimiz yeniden başladı, kolay ve zorlamasız. Paylaşılan her ilgi, yansıtılan her deneyimle aramızdaki bağ büyüdü. Bu, Gunnar gibi bir adamla yaşayabileceğim bir şey miydi? Gunnar ve ben konuşmadık. Birbirimizi tanımadık. Şehvetle hareket ettik, ham ve saf.

"Kasabada ne yapıyorsun?" Köşeyi dönüp tekrar kafeye girdiğimizde Colby sordu. Tezgâha yaslandım ve ona gülümsedim.

"KHZY'nin bekarlık olayı. Bekârlardan biri beni seçti," dedim. "Hayır!

Şaka yapıyorsun! Hangisi?" Colby haykırdı.

"Jay Malloy."

Colby kaşlarını çatarak kaşlarını birbirine vurdu. "Jay Malloy bekârlığa veda yarışmasına mı katıldı?"

"Evet. Neden? Bekar değil mi?"

"Hayır, ama Wanda ve Daisy buradayken tüm dedikoduları duyuyorum. Wanda Jay'in büyükannesi ve bildiğim kadarıyla Jay Malloy bir adama aşık." Gözlerini kırıştırdı. "Kahretsin, umarım kalbini falan kırmıyorumdur."

"Aman Tanrım, hayır. Randevu tam bir felaketti," diye inledim. "Ve sadece karanfil alerjim yüzünden değil."

Colby sırtıttı. "Karanfil alerjisi mi? Bu yeni bir şey."

"Bazı çiçeklerden gelen polenler ciğerlerimi kapatıyor ve balon gibi şişmeme neden oluyor. Bir ya da iki karanfil varsa biraz hapşıyorum ama çok fazla varsa acil servise gitmem gerekiyor. Ve Jay'de yüzlerce vardı."

Colby öne doğru eğildi. "Bu işte bir terslik var - Jay Malloy ve yüzlerce karanfil mi? Nedenini bilmeliyim."

"Her yerdeydiler. Malloy Gümrük Mağazası'nın her yerinde. Sanki içeride bir karanfil bombası patlamış gibiydi."

"Neden?"

"Biliyorsam ne olayım. Sanırım motosiklet dükkanının reklamını yapmak istedi ve sosyal medya için romantik görünmesini istedi. Biraz abarttı." Bu konuda gülmek güzeldi, içeri girdiğimde hissettiğim gerginliğin bir kısmını hafifletti.

"Kahretsin, bunu görmem lazım. Jay bunu Malloy Customs'ın sosyal medya hesaplarına gönderdi mi?" Telefonuna uzandı ve Instagram'da gezinmeye başladı. "Aman Tanrım, paylaşmış. Çılgınca! I

prensip olarak buna da alerjik reaksiyon gösterirdi!"

Kıkırdadım, telefonu ondan aldım ve fotoğraflar arasında gezindim, Gunnar ve Jay'in bisikletleriyle çekilmiş bir fotoğrafına geldiğimde donup kaldım. Çabucak bir nefes verdim ve telefonu kapatıp Colby'ye geri verdim.

Kapının üstündeki zil çaldı ve bizi samimi sohbet kozamızdan çıkardı. Bir çift içeri girdi ve Colby'yi ismiyle selamladı. Colby doğruldu, küçük alanı dolduran bir sıcaklıkla onları selamlamak için dönmeden önce gözleri benimkilere kaydı.

"Günaydın Greg, Bonnie," diye seslendi. "Bugün sizin için ne yapabilirim?"

"İki mocha latte, lütfen, paket olsun," diye rica etti adam, eli kadının sırtının küçük kısmını buldu. Kadın adamın yanağına bir öpücük kondurdu ve raftan bir kitap alarak uzaklaştı.

"Hemen geliyorum." Colby tezgâhın arkasında aşinalıktan kaynaklanan bir rahatlık ve zarafetle hareket etti. Elleri makineyi bir sanatçı gibi çalıştırıyor, buhar tıslıyor ve süt köpürerek kremamsı bir mükemmellik kazanıyordu.

"Bu iyiydi," dedim, sonra onun yoluna çıktığımı fark ettim. Bir tutam siyah saçımı kulağımın arkasına attım, aniden utandım ve biraz geri çekildim.

"Ben zaten okudum, yazarın başka bir kitabını bulmaya çalışıyordum." "Ne

yazık ki şu ana kadarki tek kitabı bu," dedim.

"Lanet olsun. Yeni bir romantizme bayılırım," diye mırıldandı. "Bunun gibi baharatlı bir şey. Kocama okumak isterim, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur."

Ondan uzaklaştım ve raflara göz attım. Parmaklarım renkli kitap sırtları boyunca ilerledi ve sevdiğim bir setin üzerinde durdu. "Bütün bu

seri çok seksi. Betimlemeler çok canlı. Birinci kitapla başlayıp beğenip beğenmeyeceğinizi görebilirsiniz."

"Mükemmel," dedi göz kırparak, bir kitap aldı ve arkasını çevirip göz gezdirdi. "Hepsini alsam iyi olur, sence de öyle değil mi?" İlk kitabın yanına dört kitap daha koydu ve kitapları kahve faturasına ekleyen kocasına geri döndü.

"Afiyet olsun," diye arkasından seslendim ve ikisi de hediyelerini alıp dostça bir el sallayarak ayrıldılar.

Kapı arkalarından kapandığında, sessizlik bir kez daha etrafımızı sardı. Colby tezgâha yaslanmıştı, tişörtü kaslı göğsünün üzerinde gerilmiş, gözlerimi çağıran hatlar ve gölgeler ortaya çıkarmıştı.

"Yardımın için teşekkürler Mira," dedi, içinde kek olan bir tabağı bana doğru itti ve tezgahın üzerinden taze bir latte uzattı. "Sen romantik bir okuyucusun."

"Evet," dedim biraz kızarak. "Geçenlerde biri bana her şeyi kitaplardan öğrenemeyeceğimi ama kitapların buna yaklaştığını söyledi."

"Bir satış ve benim için çalışmıyorsun bile, etkilendim."

"Bir şey yok." Bir an göz temasından kaçındım, çöreğimden kalanları karıştırdım, yanlışlıkla bir satış elemanı rolü oynadığım için utandım. Kafamı kaldırdığımda Colby'nin bakışları üzerimdeydi ve gülümsüyordu. Ela gözlerinde dans ediyor ve alay ediyor gibi görünen altın rengi benekler vardı.

"Harikaydı. Kız kardeşimin yardımını olmadan kitapçıya odaklanabileceğimi hiç düşünmüyorum." Ses tonunda biraz hayal kırıklığı vardı. "Ama sadece kahve içmeye gelmiş olsalar bile insanları kitapların içine çekecek birini ne kadar çok kullanabileceğimizi fark etmemi sağladın."

Bir süre onun hayatı hakkında konuştuk - kız kardeşi Hazy Cove'dan başka bir yerde olmak isterken kitapçıyı işletmenin ne kadar zor olduğu hakkında. Onunla konuşmak o kadar kolaydı ki kendimi biraz kaptırıp ona tıp fakültesinde yaşadıklarımı, sinir krizinin eşiğinde olduğumu ve hızla tükenen birikimlerim de dahil olmak üzere tatil boyunca ne yapacağım konusunda yaşadığım sıkıntıları anlattım.

"En iyi arkadaşım Nori dışında bu hikâyeyi anlattığım ilk kişi sensin," dedim yüzüm kızararak.

Colby nazıkçe gülümsedi. "İçini dökmeye ihtiyacın varmış gibi görünüyordu. Belki de tıp alanında çalışmanın gerçekten hayalin olmadığını düşündün mü?"

"Nori de öyle dedi."

"Ne kadar sürede karar vermeniz gerekiyor?"

"Güz döneminin geri kalanı ve bahar dönemi için de beni ertelediler," dedim. "Sonbaharda geri dönmek mi yoksa bir yıl daha ara vermek mi istediğime karar vermem gerekiyor. Bekleme listesinde çok fazla öğrenci var ve okul benim yerimi sonsuza kadar tutamaz."

"Geri dönmek zorunda değilsin." Colby sırtarak eğildi. "Hayatınla ilgili kararların sabit değil. Bir şeyin senin için doğru olmadığını fark etmende sorun yok. Gerçi seni sadece birkaç saattir tanıyorum, o yüzden tavsiyelerimi dikkate al."

Birkaç saat mi? Saatiime baktım, Gunnar'ı hâlâ dükkânında yakalayıp yakalayamayacağımı merak ediyordum. "Lanet olsun, üç saattir burada mıyım?"

"Ne derler bilirsin, zaman uçar gider." Colby omuz silkti ve önlüğünü fırlatarak ayağa kalktı.

"Sanırım gitsem iyi olacak." Üst üste yığılmış kitap kutularına baktım. "Yapacak işlerin var."

"İş bekleyebilir! Ya da gitmen gerekiyorsa, en azından bana numaranı ver," dedi Colby, yanaklarına tatlı bir kızarıklık yayılmıştı. "Bu kadar kolay konuşabileceğim birini pek sık bulamıyorum. Ve eğer bir süre şehirde olacaksan, belki sana etrafı gezdirebilirim?"

"Tamam." Utandım ama aynı zamanda Colby'yi birkaç saatten çok daha uzun süredir tanıyordum gibi hissettim. Numaralarımızı değiş tokuş ettik ve telefonumu küçük bir el sallayarak ayrılmak için döndüm.

"Hey, Mira," dedi Colby, ben kapının koluna uzanırken, sesi beni olduğum yerde durdurdu. Döndüğümde onu yakışıklı yüz hatlarına kazınmış ciddi bir ifadeyle ayakta dururken buldum. "Ya... ya kalsaydın?"

"Kalmak mı?" Kelimeyi şaşkınlıkla söyleyerek yineledim.

"Burada. Benimle birlikte. Kitapçıda." Bir elini kumral saçlarının arasında gezdirdi, bir şekilde sevimli olan gergin bir hareketti bu. "Buralarda senin gibi birine ihtiyacım var; senin tutkuna, sıcaklığına sahip birine. Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama bir işe ne dersin? Burada bana yardım edersin. Sen şu karışık beynini toparlarken. Okulun başlamasına birkaç ay var, değil mi?"

Kalbim kaburgalarımın çarpıyordu, şiddetli ve amansız. Bir iş mi? Burada mı? Darmadağınık dükkâna tekrar baktım, vermeyi beklemediğim bir kararla karşı karşıyaydım.

"Seninle... çalışmak mı?"

"Kesinlikle," dedi, ela gözlerinde bir kıvılcım parlıyordu. "Açıkçası yardıma ihtiyacım var. Kitapları sevdiğini de söyleyebilirim. Baskı yok, sadece bir düşünce.

Okul tekrar başlayana kadar seni idare edecek bir iş aradığını söylemiştin, değil mi?"

"Portland'da bir iş demek istemiştim."

"Puslu Koy daha iyi," dedi gözleri parlayarak.

"Colby, ben-" Nefesim kesildi, hayatımın gerçekliği onun çizdiği hayalle çatışıyordu. Ama dudaklarımı büken gülümseme gerçektir, içimde gerçekten sevdiğim bir işi arzulayan bir yerden doğmuştu.

"Bunu bir düşün," diye ısrar etti. "Şu anda bir karar vermene gerek yok. Ve sizi uyarmam gerekir ki maaş berbat ama burada yaşamamanın maliyeti makul."

"Tamam, bunu düşüneceğim," dedim, bana çıkış yolu gösterdiği için minnettar olarak. Elbette teklifi geri çevirmem gerekecekti ama henüz hayır demek zorunda değildim.

Sabah serinliğinde dışarı çıktım, küçük şirin kasabaya baktım ve biraz gülümsedim. Hoş bir esinti saçlarımı karıştırdı ve güneş doğmuş, etrafı ıslık ıslık yapıyordu. Belki de burası biraz sihirliydi ve görünüşe göre Hazy Cove'un sihri tam da ihtiyacım olan türdendi.

Nuri'ye mesaj attım ve ona sabahımı anlattım. Daha cevap vermeden ne cevap vereceğini biliyordum.

Sadece şu lanet işi kabul et ve maaşının bir kısmını kira için bana gönder!

Gunnar

YENİ BİR MOTOSİKLET YAPISI BİLE kafatasımdan onun görüntülerini silemezdi - o sıcak kahverengi gözleri ve koyu renk saçlarıyla Mira Shah. Onu esaret masasına yatırıp sikim için yalvarmasının üzerinden dört gün geçmişti. Beni sert ve istekli bırakarak arka kapıdan çıkıp kaybolmasının üzerinden dört gün geçmişti.

Babası bana ortadan kaybolması gerektiğini söyleyeli dört gün olmuştu. Çılgına döndüğümünden beri dört gün geçti, kendi çocukluğum bana geri döndü.

Mira'nın annesine yıllarca nafaka borcu olduğunu bilseydim, onu asla işe almazdım. Çalışan olmak yerine taşeron olarak çalışmak istemesine şaşmamalı.

"Hey." Jay'in neşeli sesi düşüncelerimi bölerek yanıma geldi ve tezgahın üzerine bir bez attı. "Yine o bakışı takındın. Hiç kimse

geçen geceki partide?"

"Siktir git," diye homurdandım, dirseğıme kadar battığıım karbüratörden başımı kaldırıp bakma zahmetine bile girmeden. Bu motosikletin bir kedi yavrusu gibi mırıldanmasına, ahmak kardeşimin kendini beğenmiş sırtışını görmekten daha çok ihtiyacım vardı. Ve o haklıydı. BDSM partisinde kimseyi becermemiştim. Etrafı dolaşmış, arkadaşlarımı selamlamış ve her şeyden ve herkesten kaçarak sessizce ofisime girmiştim. Mira'ya olan iştahım her şeyi tüketiyordu. Başka bir kadınla birlikte olmayı düşünemiyordum bile.

Jay durdu ve bana baktı. "Eğer Mira'yı düşünüyorsan, ki öyle olduğunu söylemiyorum, numarası bende olabilir."

"Numarası?" Ellerim metalin üzerinde hareketsiz kaldı. "Bunu neden aldın ki? Randevunun bir felaket olduğunu sanıyordum."

"Merak etme, onunla ilgilenmiyorum. Kalbimin kimde olduğunu

biliyorsun." "Luke lanet olası Crow seni becermeyecek kardeşim."

Jay irkildi, sonra derin bir nefes aldı ve bana doğru baktı, gözleri bir meydan okumayla parlıyordu. "Yani Mira Shah'ın peşinden gitmem gerektiğini mi söylüyorsun?"

Onu öldürmeyi düşündüm. O da bunu düşündüğümü anlamış olmalı ki geri çekildi.

"Şaka yapıyorum, sakın ol psikopat. Numarasını radyo programı randevusunun bir parçası olarak aldım. Dünkü mesajında onu gördüğünü ve bunun seni korkuttuğunu açıkça belirtmişsin." Jay çalışma masasına yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bu arada, KHZY'nin işe yaradığını kabul edecek misin? Bu hafta iki toplantımız var."

Gözlerimi ona diktim. "Toplantılar bitene kadar olmaz, ahmak."

"Her neyse, ya Vin onunla konuşmak isterse? Onu tekrar görmem için bir bahane olabilir."

"Vin gitti."

Jay kaşlarını çatı. "Ne? Ama daha yeni ! Babası neden gitsin ki?" "Para için onun peşinde olduğunu düşünüyor."

"Kahretsin, Mira ile düşündüğümde daha fazla ortak noktamız varmış. Vin tıpkı babam gibi, tutuklama kaydı hariç." Jay saçını çekiştiriyor, ebeveynlerimizle olan çalkantılı ilişkimizi düşününce biraz stresli görünüyordu. Wanda'ya sahip olduğumuz için çok şanslıydık. Büyükannemiz ne kadar kaçık olsa da bizi sorgusuz sualsiz yanına almış, tüm kalbiyle sevmiş ve bizim için her şeyi yapmıştı.

"Evet, Vin ayrılacağını duyurduğunda doğal olarak iyi tepki vermedim. Ayrıca, onu tekrar görmek için neden bir bahaneye ihtiyacım olsun ki? O benim için çok genç."

"Oh hadi ama. Kız 24 yaşında. Sen sadece 32 yaşındasın Gunnar, ölü değilsin." Jay bugün şiddeti seçiyordu. Ağzından çıkan kelimelerin başka bir açıklaması yoktu. Telefonunu çıkarıp ekrana dokundu ve bir an sonra cebimdeki telefonum çaldı. "Numarasını sana mesaj attım. Top sende."

"Lanet olası bir top yok. Ya da saha," diye homurdandım.

"Bir değil." Jay'in şarkılı cevabı onu yumruklamak istememe neden oldu.

"Muhtemelen şimdiye kadar şehri terk etmiştir."

Jay bana iyi bir bilgiye sahip olduğunu söyleyen kendini beğenmiş bir bakış attı ama beni bir dakika bekletti. İlgileniyormuş gibi davranmayı reddederek üzerinde çalıştığım bisiklete geri döndüm. Önce o başladı. "Wanda, Colby'nin kitapçısında işe girdiğini söyledi. Görünüşe göre ikisi birlikte çok sevimliler." Bu bombayı patlattıktan sonra Jay dükkândan kaçtı ve ofisinin sığınağına yöneldi.

Colby Storm. Şu yakışıklı, neşeli piç. Mira için mükemmeldi.

Motosiklete döndüm, aklım başımdan gitmişti. Onunla iletişime geçmem, neler olduğunu ona anlatabilmem içindi. Başka bir şey değildi. Güzel bir yüz için öfkelenen azgın bir genç değildim. Hayır. Bu aileyle ilgiliydi, doğru olanı yapmak ve babasına ne olduğunu bilmesini sağlamakla ilgiliydi.

Konuşmak ister misin?

Bu arada ben Gunnar Malloy. Jay

bana numaranı verdi, vardı.

"Siktir." Kendimi telefonumu bırakmaya zorladım. "Deli gibi davranıyorum." Telefon çaldı ve lanet olası bir genç kız gibi ona atladım.

Tabii, konuşabilirim. ;)

Mesaj ekrandan bana göz kırptı, lanet olası bir göz kırpma emojisiyle biten basit bir kelime dizisiydi. Bu göz kırpmanın anlamı neydi?

"Kahretsin," diye tısladım, başparmağım klavyenin üzerinde geziniyordu. Dostça mı, yoksa daha fazlası mı? Kahretsin, o... Hayır, o konuya girme. Geçen gün kaçıp gittikten sonra daha fazlasını istediğini varsaymak saçma olurdu. Ama lanet olsun, bu olasılık içimde bir sarsıntı yarattı ve hissetmemem gereken şeyleri ateşledi.

Birazdan gelebilir misin?

Göndermeden önce mesajı sildim. Çok hevesliydim.

Bütün gün Malloy Gümrük'te olacağım, istediğiniz zaman uğrayın!

Backspace. Lanet olsun. Ben Gunnar Malloy'dum, dili tutulmuş bir çocuk değil. Ve ünlem işareti kullanmazdım. Alt dudağımı çiğnedim.

Kitapçıya gelmemi ister misin?

Kahretsin. Hayır. Onu izlediğimi düşünmesini istemedim. Geri tuşuna hiç bu kadar çabuk basmamıştım.

Müsait olduğunda bana haber

ver. Çalıştırmaya çalışırım.

Benim gönderdiğim de buydu. Tarafsız, bağlayıcı olmayan. Güvenli.

Dört gözle bekliyorum ;)

Başka bir göz kırpan emoji mi? Panik içimi sardı; sıcak, soğuk, yine sıcak. Sikişmek istiyor muydu? Onu becermek istiyor muydum? Bu düşünceyle sikim seğirdi, hain ve hazır. Sormak çizgiyi aşar mıydı? Kahretsin, çizgilerin etrafında dolaşan biri değildim.

"Siktir et," diye mırıldandım ve telefonu çalışma masasının üzerine fırlattım. Ellerimle mesajlaşmak ya da onun gönderdiği mesajlar arasında gezinmek dışında bir şeyler yapmam gerekiyordu. Vin etrafta yokken dükkân sessizdi, sadece hava kompresörünün uğultusu, yağ ve gres kokusu beni topraklıyordu.

Üzerinde çalıştığım bisiklete doğru yürüdüm. Darbeli anahtarımı aldım ve bisikletin iç aksamına gereğinden fazla güçle saldırdım. Telefonum tekrar titredi ve ben onu görmezden geldim.

Birisi galeriye girdiğinde bize haber vermesi için dükkâna yerleştirdiğimiz zil tiz bir sesle çalana kadar ne kadar zaman geçtiğinden emin değildim. Aynı zil geçen gün de bizi rahatsız etmişti ama bu sefer duyduğumda heyecanlanmıştım. Yukarı bakınca, garaj ile lobi arasındaki kirli onu gördüm. O buradaydı. Sadece bu da değil, aradığım anda koşarak gelmişti.

İyi bir kız gibi.

"Kahretsin." Rahat ve ilgisiz görünmeye çalışarak elimi yüzümü yıkamak için lavaboya doğru yürüdüm. Neden beni bu kadar telaşlandırmıştı? *Çünkü onun kıvrımları mükemmel*, dedi kafamın içindeki ses bana. Kimsenin mükemmel olmadığını kendime hatırlatmak zorundaydım. Su ellerimin üzerinden soğuk bir şekilde aktı ama içimden akan tüm sıcaklık için haşlayıcı da olabilirdi.

Ayak sesleri yumuşak bir şekilde yankılandı, dükkânın sert kumuna kıyasla geçici bir ses. Orada olduğunu anlamak için bakmama gerek yoktu; varlığı mekânı dolduruyor, havayı daha hafif, daha tatlı hale getiriyordu.

"Hey, Gunnar." Sesi yumuşaktı ama beni sarıp sarmaladı. "İşe gidiyordum, bir uğrayayım dedim. Konuşmak ister misin?"

"Hey." Yüzümü ona döndüm, ellerimi içlerindeki ani titremeyi yalanlayan bir sertlikle kuruladım. Ona aptal gibi bakmamak mümkün değildi. Dökümlü eteği bronz kalçalarının etrafında salınıyor, üst kısmı ise doğru yerlerden yapışarak altındakiyle alay ediyordu. Lanet olsun, güzelliği her seferinde bağırsaklara yumruk gibi iniyordu.

"Tıp fakültesine döneceğini düşünmüştüm." Normal bir konuşma için yetersiz bir girişimdi ama başka ne söyleyebilirdim ki? Boğazımı temizledim. "Senin

Babam tıp öğrencisi olduğunu söyledi." Okul harcı için yardım istemesinden korktuğu kısmı atladım.

Mira'nın yüzü kızardı, gülümsemesi bozuldu. "İzinliyim." Boğazını temizledi, elleriyle oynadı ve atölyenin zeminindeki motosiklet parçalarına baktı.

"Oh, bebeğim." Anında bu sözleri geri alabilmeyi diledim. O benim bebeğim değildi. Ama o kocaman, endişeli kahverengi gözler beni içine çekti ve ona sarılıp her şeyi daha iyi hale getirmek istedim.

"Sorun değil. Colby'yi tanıyor musun? Bana dükkânında bir iş verdi, bu yüzden kafamdaki karışıklığı çözene kadar şehirde kalacağım." Gözlerinde umutla bana bakarken saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Kaldığım Airbnb'de bu ay hiç rezervasyon yoktu, o yüzden bana harika bir fırsat verdi."

Mira benim için şehirde kalmamıştı, değil mi? Bu çılgınca bir düşünceydi ama ona bir adım daha yaklaşmamı sağladı. Dudağını kemirdi, belli ki içini kemiren şeyle boğuşuyordu, sonra bana baktı.

"Hareket etmeni gerektirecek kadar aklını karıştıran şey nedir?" Sesimi sessiz ve sakın tutarak sordum.

"Önemli bir şey değil. Sadece, bilirsin işte, okul." Gözleri benimkilerle buluştu, sonra uzaklaştı. "Zor, pahalı ve..." Omuz silkerek sözlerini tamamladı.

"Eğer benim olsaydın..." Sözcüklerin ağır bir ima ile asılı kalmasına izin verdim. Bakışları benimkilere kaydı, sessiz bir meydan okumaydı bu. "Duygularını bu şekilde bastırdığın için seni tokatlardım. İçini kemiren her neyse onu serbest bırakmana yardımcı olur."

Keskin bir nefes alarak yaklaştı. Çok yaklaştı.

"Bu gerçekten iŖe yarar mı?" Sesi fısıltının biraz üzerindeydi ama beni ŖimŖek gibi çarptı.

"Genellikle yle olur. İtaatkârın zihnini temizler." Kendimi dizginlememin sınırları yıpranıyordu. Vücudumdaki her hücre kontrolü ele almam, ona kendini bırakmanın ne kadar lezzetli olabileceğini göstermem için ıglık atıyordu.

"Ŗaplak atma konusunda emin değilim ama baŖka Ŗeyler de olabilir." KonuŖurken göz teması kuramıyordu.

"BaŖka Ŗeyler mi?" BaŖını kaldırıp bana bakmasını bekleyerek yineledim ve kesinlikle baktı, gözlerimle buluŖtu. Soru aramızda ağır bir Ŗekilde asılı kaldı, olasılıkla doluydu.

"Zihnimi bulanıklaŖtıran ve boŖluęa dŖren türden Ŗeyler," diye itiraf etti, sesi alçak ve boğuktu. "Benimle konuŖma Ŗeklin, kontrolün, dokunuŖların..."

Vay . Kesik kesik bir nefes aldım, dudaklarından dökülen her kelime beynime kazınıyordu. Dükkândaki hava azaldı, baŖım döndü ve arzuyla kıvranmaya baŖladım. Bedenim arayı kapatmak, önüme serilen teklifi kabul etmek için ıglık atıyordu ama zihnim bu dürtüye karŖı savaŖ açtı.

"İhtiyacın olan bu mu? Övgü ve edepsiz konuŖmalar mı?" Ses tonum zımpara kağıdı gibi sertti. Bütün içgüdülerim bana mesafemi korumamı, ateŖle oynamamamı söylüyordu. Ama lanet olsun, Ŗimdiden yanmaya baŖlamıŖtım. Onun ilk sapkınlığı benim favorimdi.

"İhtiyacım olan Ŗey bu olabilir. Bunu öğrenmek istiyorum." BaŖını kaldırıp bana baktı, gözleri benimkileri arıyordu.

"Siktir, Mira." Kfr ağzımdan katı, çiğ ve gırtlaktan. Aramızdaki mesafeyi iki adımda kapattım, iri cssem onunkinin üzerindeydi. Yürümeye devam ettim, vücudumla onu tezgâha doğru yönlendirdim ve

Ellerini iki yanına koymuş, onu hapsediyordu. Bana baktı, cesur ve atılgandı. Daha önceki sinirlerine rağmen, bu kızaran bir bakire değildi.

Belki de ona zarar vermeyeceğimi, veremeyeceğimi biliyordu.

"Bana durmamı söyle, duracağım." Bu söz onun için olduğu kadar benim için de geçerliydi. Mantık ve iyi kararlar dünyasına geri dönen bir cankurtaran halatıydı.

"Durmanı istemiyorum." Onun sert sözleri kararlılığımın yıpranmış kenarlarını çekiştirdi.

"Siktir." Sözcük benden koptu ve ağzımı onunkine çarparak onu yuttum. Ve aklımda imkânsız bir düşünce kök saldı: *benimki*.

Ve bundan hoşlanmadım. Bu dünyada güvenebileceğim sadece iki kişi vardı: kardeşim ve büyükannem ve bu ikisi bile oldukça uçarıydı. Karışıklıklar bana göre değildi ve peşimde genç ve güzel bir kadının olması felaket için bir reçeteydi.

Ama onu öpmek her şeydi.

Mira

GUNNAR öpücüğü çok erken kopardı. Bunu bilinçli olarak yaptığımı hatırlamasam da, bir noktada kollarımı boynuna dolamıştım. Dudaklarımdan dökülen dehşet dolu sızlanma en hafif tabiriyle utanç vericiydi.

"Buraya babanın peşinden mi geldin, yoksa ben miydin?" Sesi alçaktı, göğsünün derinliklerinden gelen bir gürültüydü.

Cevap vermek için ağzımı açtım, dilimin ucunda tehlikeli bir şekilde tünemiş bir yalan vardı. Ama buz gibi bakışları beni esir aldı ve kelimeler tam olarak şekillenemeden ölmeye başladı.

"Sendin, hep sendin. Jay'i tanıdığım için yarışmaya katıldım, çünkü seni tekrar göreceğimi umuyordum. Babamın seninle evlendiğini bile bilmiyordum.

Burada. O pislik aklımdaki son kişiydi." Uzun saçlarını arkada tutan saç bandını çekiştirdim, serbest kalmasını istiyordum.

"Öyle mi?" Gunnar'ın sesi aldatıcı bir şekilde sakindi, gözlerinde gördüğüm fırtınadan eser yoktu.

"Evet," diye nefes aldım, bu tek kelime yılların saplantısının ağırlığını taşıyordu.

Dudaklarına yavaş, hınzır bir gülümseme yayıldı, bu gülümseme kendine olan güvenini anlatıyordu. Beni sahiplendiğini.

"O zaman tam olarak arzuladığın şeyi elde ettiğinden emin olalım." Fısıltısı kanımı ihtiyaçla alevlendirdi. Eğildi ve ben 19, o 27 yaşındayken bana söylediği sözleri tekrarladı. "Beni tatmak ister misin, güzelim?"

Gözlerine baktım, nefesim titriyordu, kelimelerim beklediğimden daha cesurdu. "Hepinizi istiyorum."

Gunnar aramızdaki mesafeyi yok etmeden önce, o an havada asılı, yüklü ve ağırdı. Ağzı benimkine çarptı, şiddetli ve talepkârdı; dudaklarının, dişlerinin ve dilinin verdiği his kasırgasına kendimi kaptırmıştım. Bedenim içgüdüsel olarak karşılık verdi, sert kaslarına bastırdı, daha fazlasını arzuladı. Elleri kıyafetlerimi çabucak parçaladı.

"Gunnar-" Öpücükler arasında nefes nefese kaldım.

"Şşş," diye yatıştırdı, gömleğimi kollarımdan aşağı kaydırıp bir kenara atarken bile beni serin odaya çıkardı. Çıplak bedenim garajın soğuğuyla buluştu ve savunmasızlığın verdiği heyecanla titredim.

"Yakalanabiliriz," diye fısıldadım dudaklarına karşı. Birinin içeri gireceği düşüncesiyle daha da yakınlaştım.

"Bu seni tahrik ediyor mu, küçük sürtük?" Kaba hırıltısı içimde titreşti. "Başını belaya sokma düşüncesi mi? Birinin seni sanki sadece bunun için yaratılmışsın gibi sikime binerken görmesi?"

"Evet," diye nefes aldım, gerçek içimden kayıp gidiyordu, eylemin kendisi kadar tehlikeli ve heyecan vericiydi. Grlme ihtimali Gunnar'ın içimde körüklediği ateşı daha da körüklüyordu. "Neden? Anlamıyorum."

"Utanmana gerek yok. Senin sapkınlıkların mkemmek." Becerikli elleri açıkta kalan tenimin üzerinde geziniyor, her dokunuş doğrudan iime arzu kıvılcımları gönderiyordu. Yer değiştirdim ve tezgâhın soğuk metaline çarptım, sert yüzey beni şimdiki zamana bağladı - bana unutturmaya kararlı görünen için için yanan adamla bir tezat oluşturuyordu.

"Dizlerinin zerine k," diye emretti ve tereddüt etmeden itaat ettim, çok sert indiğimde soğuk beton dizlerimi ısırđı.

Evet, efendim. Bu kelimeleri söylemeye tam olarak hazır değildim. Doğru olup olmadıklarından emin değildim. Ama yine de zihnimde yankılandılar.

"Bana ne istediğini göster" dedi. Ve ben bir şekilde kendimin dışındaydım, onun için farklı biriydim. Hayatta verdiğim her kararda temkinli, dikkatli biriydim, konu Gunnar'a gelmediği sürece. O beni çözdü, umursamaz yaptı.

Ellerim ona uzanırken titriyor, kemerinin tokasını karıştırıyordu. Sanki iki kişiydim; azimli bir mükemmeliyetçi ve üstündeki erkeğin dokunuşuna can atan çaresiz bir kadın. Alınmak, sahiplenilmek, sahiplenilmek istiyordum.

"Aferin kızıma," diye övdü ve bu pis ve tatlı sözler ihtiyacım olan tüm cesareti verdi. Ona baktım, delici mavi bakışlarıyla buluştum ve orada kendi çiğ ihtiyacımın yansımasını gördüm. Kot pantolonu ereksiyonunun şişkinliğine karşı gerilmişti, içine sarılmış bir vaatti bu. Eğildim

Öne doğru ilerledim, sert kumaşa aç bir öpücük kondurdum, onun sıcaklığını tattım, erkeğin misk kokusunu içime çektim. Parmaklarım düğmeyi karıştırdı, beklenti içimde sımsıkı sarıldı.

Onu serbest bırakmak için fermuarı aşağı kaydırırken dikkatli ve saygılıydım, kotunun kalın kumaşını bastırarak yoldan çektim. Alt tarafı çıplaktı ve sert aleti serbest kalarak yanağıma iffetsizce çarptı. Hiç iç çamaşırı giyip giymediğini merak ettim.

"Devam et Mira," diye emretti, sesi bedenimi erimiş sıcaklığa dönüştüren karanlık bir okşamaydı. "Bana rüyanda ne gördüğünü göster."

"Oh," diye nefes nefese kaldım. Ağzım sulandı, zihnim yasadışı fantezilerle doldu. İhtiyacım yoğundu, bu adamın vücuduna karşı uzun süredir devam eden bir takıntıdan kaynaklanıyordu. Ona tapmak, kalın, muhteşem siki hakkında tam olarak ne hissettiğimi bildiğinden emin olmak için saatlerimi harcamak istiyordum.

Dudaklarımı ıslattım ve kadifemsi ucunu öptüm, dilimi başının çıkıntısı boyunca döndürmeden önce pre-cum'un tuzlu tadının tadını çıkardım. Her yalama, her emme ihtiyacımın bir onayıydı, ellerim onun ağırlığını kavıyor, etinin sıcaklığı avuçlarımı dağlıyordu.

"Aynen böyle," diye ısrar etti Gunnar, elini saçlarımın arasından geçirip nazik bir ısrarla beni yönlendirerek. "Sen çok iyi bir kızsın."

Gözlerindeki buz gibi parıltıyı yakalamak için başımı kaldırıp baktım. "Ağzımı mı istiyorsun? Yoksa hangi deliğe gireceğini sen mi seçmek istersin? Ne demiştin sen? İyi kızlar erkeklerine istedikleri deliği verirler mi?"

Beni zahmetsizce tezgâhın üzerine kaldırırken tepkisi anında, ilkel bir sesle oldu. Bacaklarım onun için açıldı ve ağzı kalçalarımın arasındaki ıslaklığı buldu, dili derinlere inerken parmakları çatlaklarımdan aşağıya, becermek isteyeceğini bildiğim yere doğru cüretkâr bir yol izledi.

"Lütfen," diye inledim, kalçalarım yüzüne çarpıyordu, daha fazlası için çaresizdim.

"Bana ne söyle, tatlı şey."

"Kıçımı mı sikeceksin?" Yarı yalvarma, yarı meydan okuma şeklinde boğuk bir sesle söyledim.

"Bunu ister miydin?" Konuşmak için yeterince geri çekildiğinde nefesi kaygan kıvrımlarımda sıcaktı. "Geçen gün söz verdiğim gibi sana sahip çıkmamı ister misin?"

Kayganlaştırıcı şişesinin açılma sesi garajın duvarlarında yankılandı, sessizliğin içinde günahkâr bir vaatti. Parmaklarını yapışkan sıvıyla kaplarken Gunnar'ın bakışları benimkilerden hiç ayrılmadı.

"Seni her yerinden doldurmak istiyorum," diye gürledi, parmağını içime sokarken sesi içimde titreşti, daireler çizerek beni hazırladı. Bu sefer daha kolaydı, zevk daha baştan çıkarıcıydı. "Ama önce bu benim olacak, sadece benim. Anlaşıldı mı?"

"Evet." Kıçımı oynattım, bir parmağını daha içime sokarken ağladım, sonra bir tane daha. Deliğimin böyle esneyebileceğini bilmiyordum - bu kadar harika hissettirebileceğini bilmiyordum. "Dölüne ihtiyacım var," diye sızlandım.

Tereddüt etti, içime gömülü parmakları hareketsiz kaldı. "Test yaptırdım. Temizim," diye mırıldandı, sanki kendisi için riskleri tartıyormuş gibi. "Ama yine de beklemek daha iyi olur."

"Sabırsızlanıyorum, boşalmam lazım," diye homurdandım. "Sana içimde ihtiyacım var, çıplak."

Parmaklarını içimden çıkarırken usulca kıkırdadı ve sırtım kalçalarına yaslanacak şekilde beni çevirdi. Sesi, iffetsiz eylemlerimizle biraz yersiz görünen bir düşkünlükle doluydu. "Küçük sürtük."

Elleri -çok büyük ve emin- kalçalarımı kavradı, beni gülümseten bir uzmanlıkla konumlandırdı, beni öne doğru itti ve çalışma tezgahının soğuk metali meme uçlarımı sertleştirdi. Deliğimi dürttüğünü hissettim, sikinin başı açıklığı ihlal ediyordu. Ve sonra içeri itti, yavaşça, amansızca göt deliğimi açtı. Dudaklarımdan bir nefes koptu, parmaklarım altımdaki metal yüzeyi tırmalıyordu.

Çok fazlaydı. Yeterli değildi. Onun her şeyini istiyordum ve içime girmesi sonsuza kadar sürüyordu. Geri ittim, kendimi tezgâha dayadım, onu daha derine zorlamaya çalıştım.

"Kahretsin, çok sıkısın," diye küfretti, nefesi boynumda sıcaktı. "Sabırlı ol, küçük sürtük. Kısa süre içinde kabzasına kadar gömülmüş olacağım." İçimi doldurmasının hissi çok güçlüydü, beni titreten lezzetli bir ihlaldi. Geri çekildi ve tekrar ileri doğru itti, kocaman siki tarafından gerilerek açılmanın acısı neredeyse dayanılamayacak kadar fazlaydı. Bir an için anal seksi sevip sevmediğimi bile merak ettim.

İnledim, kamuya açık patavatsızlığımızın karanlık heyecanı beni uçuruma yaklaştırıyordu. Gunnar'ın BDSM kulübünde bunu yapıp yapmadığını, kadınları kalabalığın önünde becerip beceremediğini, onlar da kendisinin ve itaatkârının çizdiği resimden zevk alıp almadıklarını merak ettim.

"Mmm, hoşuna gitti, değil mi?" Gunnar sikini kıcıma çıkarmaya devam etti. Sesi uyuşturucu gibiydi, dokunuşunu daha çok arzulamama neden oluyordu. "Sert ve derin sikilmekten, kıcının doldurulmasından hoşlanıyorsun. Çok duyarlısın."

Karşılık olarak sadece inleyebildim, vücudum bana ihanet ederek ona karşı geri ittim, içimde daha derin olmasını istedim. Gunnar tarafından domine edilmek çok mükemmel, çok doğru hissettiriyordu. Sanki sonunda beni tamamlayacak eksik parçayı bulmuştum. Hiçbir uyarıda bulunmadan çekildi ve beni sırtüstü çevirdi, çalışma tezgahının kenarına sürükleyerek bacaklarımı iki yana açtı. Onsuz kendimi boşlukta hissediyordum.

"Gunnar," diye sızlandım. "Sana ihtiyacım var."

Bana bir kaşını kaldırarak öne doğru eğildi ve klitorisimi emdi, beni kıpırdattı, amımdan damlayan suları yaladı. Onu kıcıma aldıktan sonra, her şey daha hassas ve daha da lezzetli hissettirdi. Ellerimi saçlarına gömdüm, saç bağından kurtarmak için salladım, yağlanmış parmakları kıcıma sokulurken dudaklarımdan bir ses çıktı, klitorisimi emerken beni becerdi.

"Sikine ihtiyacım var," diye bağırdım, içimde normal seksten farklı hissettiren derin, amansız bir baskı oluşurken. Ben sınıra gelene kadar bekledi, kalçalarım yüzünün etrafında titriyordu, vücudum sınırsız bir ihtiyaçla kıvranıyordu, sonra ayağa kalktı, beni tezgahın kenarına kaydırıp ve yeni bir güçle bana çarptı. Pozisyon değişikliği daha derine inmesini sağladı ve vücudumdaki her sinir ucundan zevk kıvılcımları gönderdi.

Altında çırpındım, birkaç sert itiş beni uçurumun kenarına gönderirken haykırdım, vücudum bu yeni tür orgazmın yoğun zevkiyle sarsıldı.

"Tanrım, çok sıkıydın," diye inledi Gunnar, tekrar tekrar içime girerken gözlerime bakarak. "Ama bunu kaldırabilirsin, değil mi? Sen bunun için yaratılmışsın."

Son bir güçlü hamleyle Gunnar derinlere daldı, dölünün sıcaklığı içimi doldururken siki titriyordu. Üzerime eğildi ve titrek bir nefes aldı, onu ilk kez bu kadar savunmasız görüyordum. Sonra beni kendine doğru çekti ve yüzünü boğazıma gömdü.

"Çok güzelsin," dedi. "Aferin kızıma."

Kollarımı ve bacaklarımı etrafına doladım ve siki yumuşayıp çıkana kadar ona tutundum. Bir iç çekişle geri , beni öptü.

Alnımı. Yüzümü avuçladı. "İyi misin tatlım?"

Başımı salladım, onun sıcaklığını kaybettiğim için biraz titriyordum. Bir kancadan kapüşonlu bir tişört aldı ve üzerime örttü, beni alnımdan öptü. Onun gibi kokuyordu ve dizlerime kadar inecek kadar uzundu.

"Eve gittiğinde asla böyle sikilmeyeceksin," diye mırıldandı.

"Kim bilir, belki de Hazy Cove'u sevdiğime karar veririm." Sesimdeki umut dolu tonu gizleyemedim.

Çenesi gerildi. "Hayatını alt üst etme hesabım."

"Bunun seninle ilgili olduğunu düşünmen çok ukalaca." Cesur ve küstah olmaya çalıştım, oysa kalbimde tuhaf bir sızı vardı. "Manzara değişikliğine ihtiyacım olduğunu düşünmeye başlıyorum."

Ters bir şekilde başını sallamadan önce gözlerindeki endişe notunu kaçırmadım. "Temizlenmek istersen banyo arka tarafta. Duş da var. Bir şeyi kontrol etmem gerekiyor."

Bir şey mi kontrol ettin? Benimle duş almak istemedi mi?

Gunnar

Arkadaşım Anna'nın etkinliği için getirmemi istediği bir kutu şarap şişesini tutarak Tangled Pages'a adım attığımda kapının üstündeki zil çaldı. Central Coast Social Club küçük ama aktif bir kulüptü ve Anna kitapçının üst katındaki etkinlik alanında bir munch'a ev sahipliği yapmaktan heyecan duyuyordu. Kulübümüzün munch'ları sıradan sosyal etkinliklerdi, ancak Colby de bir üyeydi ve munch, dükkânının kapalı olduğu bir zamanda gerçekleştiği sürece, bize munch'larda konuşmalar veya gösteriler düzenleme özgürlüğü de veriyordu. Ama bu bir seks partisi değildi ve kimse benden cinsel bir şey beklemezdi, ki bu da uygun bir şeydi, çünkü Mira görünüşe göre lanet olası sikimin sahibiydi.

Üst katın anahtarını alabilmek için Colby'yi aramak üzere tezgâha doğru ilerlerken botlarım ahşap zeminde ağır bir şekilde gümürdedi. Onun yerine Mira orada durmuş, yüzünde bir gülümsemeyle bana bakıyordu.

"Buradasın." Şaşırmış gibi görünmemeye çalıştım. Ya da memnun olmuş gibi. Yüzüme yayılmak üzere olan gülümsemeye karşı koymak zordu. Kendime karşılaştığımız sorunları hatırlattım. Babasıyla işleri berbat etmişim ve hâlâ bir çözüm bulamamıştım. Daha da kötüsü, Portland'da yaşıyordu ve benimle birlikte olmak için tüm hayatını alt üst etmek zorunda kalacaktı.

"Evet. Dediğim gibi, Colby bana bir iş teklif etti ve benim de her şeye ara vermeye ihtiyacım var." Koyu renk gözleri benimkilerle buluştu, derinliklerinde meydan okuma ve merak birbirine karışıyordu. Uzun, dalgalı saçları yüzünü mükemmel bir şekilde çerçeveliyordu ve o lanet dudakları hâlâ çok dikkat dağıtıcıydı. "Seninle hiçbir ilgisi yok."

Bu gülümsemeyi öldürdü. Kahretsin, geçen gün bunu ona neden söylemişim? Mesajıma cevap vermemesine şaşmamalı. Fındık sonrası netliğimi yoğun bir anksiyete atağı takip etmişti ve ona daha fazla bakım yapmam gerekirken odadan kaçmışım. Çünkü o kadar götün tekiydim.

Mağazanın karşısında Colby'yi bize bakarken yakaladım ve selamlamak için çenemi kaldırdım. Bana gergin bir bakış attı, sonra gözleri Mira'ya döndü. Küçük Colby Storm'un benim olana karşı bir şeyler hissetmiş mümkün müydü? Kahretsin, kafamda dolaşan dengesiz düşünceleri durdurmam gerekiyordu. O benim değildi.

"Üst kata yerleştiler mi?" Colby'ye şarap kutusunu uzatarak sordum. "Anna bunu getirmemi istedi."

Colby sadece başını salladı. Mira daha yakına eğildi.

"Bu geçen haftaki etkinlikle aynı türden bir şey mi? Katılmalıyım."

"Bu sahne senin gibi genç ve masum biri için çok fazla," diye çıkıştım.

"İnsan beyninin benim yaşlarımda olgunlaşmaya başladığını biliyor muydunuz?"

"Ne olmuş yani?"

"Yani," dedi, tezgâhın etrafından dolaşıp göğsümü dürttü. "Kendi kararlarımı kendim veririm." Bir velet gibi davranıyordu - ne yazık ki sevdiğim türden bir velet.

"Dinle küçük kız," diye tersledim, şarap kutusunu yere bırakıp ona bir adım daha yaklaştım. Bu lakap bir hatırlatmaydı, kendimi onun bana kıyasla ne kadar genç ve deneyimsiz olduğuna odaklanmaya zorlama çabasıydı. "Davetli değilsin."

"Aw. Geçen günden sonra kendini bir pislik gibi mi hissediyorsun? Beni becerdiğin için kendini suçlu hissetmene gerek yok tatlım. Ben çocuk değilim," dedi. "Ve senin sikinin etrafında çok sert boşaldım." Yeni keşfettiği cesareti, onun kirli ve seksi zihninden neler geçtiğini merak etmeme neden oldu.

"Ben... Siktir. Lanet olası yemekten uzak dur. Bu senin sahnen değil." Ona ilişkilerden hoşlanmadığımı söylemek istedim ama bunun ona umut verebileceğinden endişelenerek kendimi durdurdum. Bunun beni ele vermesinden korkuyordum, çünkü onu zaten ilişkiler açısından düşünüyordum.

Mira bana baktı, koyu renk gözleri kararlılıkla sertleşmeden önce bir kırılğanlık titreşimine ihanet ediyordu. "Bunu kendim öğrenmem gerektiğini düşünmüyor musun?" diye meydan okurcasına sordu.

"Peki," diye tükürdüm, öfkem ve arzum tehlikeli bir kokteyle karışmıştı. "Cezalandırılmak mı istiyorsun? Bana ait olmanın nasıl bir his olduğunu tam olarak bilmek ister misin?"

Gözleri parladı. "Nasıl cezalandırıldım?"

"Beni test et ve öğren." Değiş tokuşu izlemekte olan Colby'ye döndüm. "Colby, ona ihtiyacım var. Mira, benimle gel." O olmadan

Bir yanıt beklerken, arkama bakmamak için kendimi zorlayarak Karışık Sayfalar'dan çıktım.

"Bekle!" Mira bana yetişmek için koşarak seslendi. "Emirlerini körü körüne yerine getirmeyeceğim, biliyorsun." Ama işte oradaydı, hemen arkamdaydı, bana yetişmek için acele ediyordu. Gülümseyerek onu doğruca kitapçıdan birkaç blok ötedeki küçük bungalovuma götürdüm. Peşimden gelmeden önce Colby'ye sorup sormadığını merak ediyordum.

"O zaman neden beni takip ediyorsun? Sana emrettiğim için mi işi bıraktın?"

"Colby sorun olmadığını söyledi. On beş dakika içinde kapatıyoruz, yani teknik olarak kaçmış sayılmam." Mira kapıda duraksadı, yanakları kızarmıştı. "Yine de haklı olabilirsin," diye usulca itiraf etti, koyu renk gözleri meydan okuma ve kırılganlık karışımıyla benimkilerle buluştu. "Bu sadece seninle oluyor. Emirlerle uyma olayı. Aletinle ilgili bir şey."

"Kahretsin," diye küfrettim içimden, oynadığımız tehlikeli oyunun farkına vararak. İşler böyle yapılmazdı ama o anda doğru ve yanlış arasındaki çizgiler bulanıklaşmıştı.

Evimden içeri adımını attığı anda Mira'nın ifadesi değişti. Yaptıklarının ciddiyetinin farkına varmış gibi gözleri hafifçe büyüdü. Ona döndüm, sesim sert ve gergindi. "Peki sen ne kadar sürtüksün Mira?"

Başını yana eğdi ve gözlerinde muzip bir parıltıyla soruyu değerlendirdi. "Görünüşe göre fark ettiğimden daha fazla." Sesi biraz şaşırmış gibiydi.

"Öyle mi?" Zihnim olasılıklarla dolup taşıyordu. Belki de sadece onu korkutmam ve bu çılgınlığa bir son vermem gerekiyordu. Çekmeceyi ve paketlenmiş bir anal duş seti çıkardım. Bu kesinlikle

Onu korkutmak için. Ona uzatarak, "Kendini tamamen temizlemeni istiyorum. Bu gece seni istediğim gibi kullanacağım."

Mira geri çekilmek yerine kiti aldı ve talimatları dikkatle okuduktan sonra o cesur gözleriyle bana baktı. "Banyo nerede? Ben de duş almalıyım."

"Koridorun sonunda, sağdaki ilk kapı," diye cevap verdim, onun istekliliğine şaşırmıştım ama aynı zamanda kendi uyarılmamın sıcaklığının arttığını hissediyordum. Benim neyim vardı böyle? Ben ona zorluklar çıkarmaya devam ediyordum, o da bunları kucaklamaya, sevmeye devam ediyordu. Önce, onun üzerindeki gücümün bir göstergesi olması gereken anal seks, bir kadının boşalmasını hiç görmediğim kadar sert boşalmasını sağlamıştı. Şimdi de bu.

Mira inanılmazdı.

Koridorda yürümeye başlamadan önce parmak uçlarında durup beni dudaklarımdan hafifçe öptü. Onun banyoda kayboluşunu izlerken içimi bir panik dalgası kapladı. Sınırları belirlememiz gerekiyordu, hemen içeri dalmamız değil.

- Ama Mira'yla tek yapmak istediğim onu ahlaksızlığımın derinliklerine sürüklemek ve asla arkama bakmamaktı.

Duvara yaslandım, onu banyoya kadar takip etmeden önce bir an için kontrolümü yeniden kazanmaya çalıştım. Varlığıma aldırıyor gibiydi ya da belki de bu tür bir hazırlığın neleri gerektirdiğinin farkında değildi. Bunu yaptığımıza inanamıyordum ama artık geri dönüşü yoktu.

"Soyun," diye emrettim, içimde patlayan kaosa rağmen sesimi sabit tutmaya çalışarak.

Mira soyunmaya başlamadan önce sadece bir an tereddüt etti, hareketleri yavaş ve kasıtlıydı. Gömleğini ve sütyenini çıkarırken koyu renkli, dalgalı saçları sırtından aşağı döküldü ve altındaki pürüzsüz, kusursuz teni ortaya çıkardı. Sertçe yutkundum, onu görünce sikim acıyla zonkluyordu.

"Sıcak suyu aç," diye talimat verdim, gözlerimi ondan ayıramıyordum. İtaat etti, eteğini ve külotunu çıkarıp duşa girmeden önce sıcaklığı ayarladı.

"Aferin kızım," diye mırıldandım, duvara yaslanmış onu dikkatle izliyordum. "Bacaklarını aç ki o güzel amcığını görebileyim."

"Böyle mi?" diye sordu, biraz öne eğildi, bacaklarını daha geniş açtı ve bana parlayan kıvrımlarının mükemmel bir görüntüsünü verdi. Bu görüntü içime bir arzu dalgası gönderdi.

"Kahretsin, tam bir baş belasısın," dedim, sesim ihtiyaçtan gergin çıkıyordu. Uzandım ve ıslak amını avuçladım. Yumuşak bir şekilde inledi. "Kendini neyin içine soktuğun hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi?"

Başını salladı ama gözleri heyecan ve korku karışımıyla doluydu. "Hayır, efendim."

"Talimatları okumaya devam et," dedim ona, onu izlemeye devam ederken rahatsız edici bir şekilde ağırlığımı kaydırarak. "Ne yaptığınızı tam olarak bildiğinizden emin olun."

"Evet, efendim." Kitiin üzerindeki talimatları okurken kendine olan güveni sarsılmadı.

"Sorunuz olursa bana söyleyin. Teşhir edileceksin, bu yüzden temiz olmanı istiyorum." Sesimi sert ve emredici tuttum, cehennem gibi geri çekilmesini umuyordum.

"Oh," dedi, olasılığı düşünürken gözleri kısıldı. "Kulağa seksi geliyor."

"Kahretsin, Mira, beni öldüreceksin," diye mırıldandım ama onun heyecanı karşısında içimde oluşan heyecanı inkâr etmek mümkün değildi.

Bana sırtıttı ve paketi açarak parçaları çıkardı.

"Aferin kızıma," diye övdüm. "Kiti kullanman için sana zaman vereceğim. İşin bitince dışarı çık. Kıyafet yok." Dönüp koridora çıktım, gözlerimi kapadım ve kendimi kontrol etmeye çalıştım. Anna'ya bir gösteri sözü vermiştim ve lanet olası bir gösteri alacaktı. Bu iş bitene kadar Mira'ya dokunmak yasaktı, çünkü yemekte ona ateşli ve muhtaç bir şekilde ihtiyacım vardı.

Bir süre sonra kapı gıcırdayarak açıldı ve Mira salona adım attı, teni parlıyordu, meme uçları dikti ve ilgi için yalvarıyordu. Eğildim ve hiç düşünmeden birini emdim, o da inledi, parmaklarını saçlarıma gömdü, saç bağıni çeğiştirerek çıkardı, böylece saçları koyu bir perde halinde teninin üzerine düştü. Hassas tenini ısırdım, ona gelecek acıyı tattırdım. O sadece daha sıkı sarıldı.

"Sana bir popo tıkaçı takacağıız," dedim. "Seni oyuncak gösterisine hazırlamak için."

Gözleri büyüdü. "Senin sikiin değıil mi?"

Güldüm, dudaklarını öptüm, çenesini kavradım ve onu göz teması kurmaya zorladım. "Hevesli küçük sürtük. Hayır. Gösteri anal kanca bağlama seçeneklerini kapsıyor."

"Anal kanca mı?" Gözleri daha da büyüdü.

Arkama uzandım ve bir ucunda top olan uzun, kavisli aleti aldım ve odadan kaçmasını bekledim.

Mira

Gunnar beni kitapçının ikinci katındaki etkinlik alanına sokarken "BU OYNADIĞIM EN ÇILGIN TAVUK OYUNU" diye fısıldadım. Donup kaldı, iri elini belime koydu ve eğilip dudaklarını kulağıma değdirdi. Etkinlik alanına gizlice bir göz attım. Buranın birkaç gün önce çocuklara masal anlattığım odayla aynı oda olduğuna inanmak biraz zordu - masalar yiyeceklerle doluydu ve birkaç küçük BDSM oyuncağı ve ekipmanı sergileniyordu. Coğunlukla, etrafta dolaşan, sohbet eden ve gülen, şarap içen ve atıştırma malzemeleri yiyen insanlar gördüm. Herhangi bir parti gibi, gerçekten, daha fazla deri ve lateks dışında.

Erkek ve kadın itaatkârlar vardı ve tasmaların yaygın olduğunu fark ettim. Çıplak boynuma dokundum ve Gunnar'ın bana tasma takıp takmadığını merak ettim.

Gunnar eğildi, sesi alçaktı. "Bu bir oyun değil, evcil hayvan."

"Bir bakıma öyle. Beni daha sapkın şeylerle cesaretlendirmeye devam ettin ve ben de geri adım atmayı reddettim."

"Olan şey bu değildi," diye ısırdı. Mekânda yürürken, kulübü Central Coast Social Club'ın üyelerini inceledim. Herkes oldukça... sıradan görünüyordu.

" değil, ben debilirsin işte..." Boğazımı temizledim, garip kabadayılık telaşım, ona beni ıslattığını söylemenin utanç verici gerçekliğiyle yüzleştiğimde aniden kayboldu. Yüksek sesle. Kelimelerle.

Bazen azgın kelimeler dökülüyor, bazen de endişem geri geliyor ve beni ne söylediğimi düşünmeye zorluyordu.

Metresini tasmayla takip eden lateks giysili ve köpek maskeli bir adamın yanından geçtik. Metresi filmlerdeki dominatrikslere benzemiyordu. Koyu renk, parlak saçları, sevimli siyah elbisesi ve birkaç dövmesiyle oldukça hoş bir kadındı. Ona atıştırmalık tepsisinden bir parça peynir yedirdi ve Gunn gözlerinde saf bir hayranlıkla ona baktı. Ben de Gunnar'a böyle mi bakıyordum?

"BDSM bir oyun değildir, Mira," diye devam etti Gunnar. "Bu bir yaşam tarzı. Bu insanlar böyle yaşıyor. Ben nasıl yaşıyorum."

"Öyle demek istemedim. Bana meydan okuman hoşuma gidiyor. Kimsenin yapmadığı bir şekilde sınırlarımı zorluyorsun ve bu beni... tahrik ediyor." Başımı eğdim, biraz kızardım, neden utandığımdan emin değildim. Kesinlikle tahrik olmuştu. Duştan çıktığımda bana nasıl baktığını görmüşüm.

Lateks giymiş adama doğru başını salladı. "O iyi bir çocuk. Sarah'yı mutlu etmeyi seviyor. Sen onun gibi değilsin." Elini belime koydu ve beni boşluğa doğru yönlendirdi. "Bana meydan okumaktan heyecan duyuyorsun. Sadece bir velet, sırf dom'una hava atmak için bir BDSM etkinliğine katılmayı kabul eder."

Sergileniyor. Bu terimi sevdim. "Yani artık benim dom'um musun?"

"Bu işler böyle yürümüyor," dedi beni üzerinde BDSM malzemeleri olan bir sıra masaya götürürken. "Pazarlıklar ve sözleşmeler var."

"Ama neredeyse varmak üzereyiz?" "Sessiz

ol."

Beni fetiş kıyafetlerle dolu bir masaya götürdü. Masada oturan kadın ayağa kalkıp ona sarıldı ve bana biraz şüpheyile baktı.

"Mira, bu Anna. Hazy Cove'da kink giysiler için çok fazla seçenek yok, bu yüzden Anna bunları dikip burada ve Etsy'de satıyor."

"Merhaba Anna," dedi. "Karın nasıl?"

Anna sırtarak uzandı ve yanında diz çökmüş olan deri kedi maskeli bir kadının sırtını kaşımaya başladı. Onu daha önce orada fark etmemiştim. "O iyi bir kız. Yeni evcil hayvanınız bu mu?"

"Bu akşamki gösteride bana yardım edecek. Ama ben onun üzerinde çalışırken biraz mütevazı olması için giyebileceği bir şeye ihtiyacım var."

Üzerimde çalışmak mı? Kahretsin, şimdi ıslak amım iç uyluklarımı mahvediyordu.

Anna bir an bana baktı, sonra uzanıp mendilli bir gömlek ve çok kısa bir etekten oluşan siyah bir slip aldı. "Ayakkabı giymesini ister misin? Bende yok ama ödünç alabilirsin?"

Gunnar başını salladı. "Hayır, ben evcil hayvanlarımı yalınayak severim. Boy farkını vurguluyor. Belli bir boyut saplantım var." Kredi kartını uzattı ve ödemeyi yaptı.

ve tam olarak itiraz edemezdim, çünkü eşyalarımın çoğu onun evindeydi. Sütyenim ve külotum da dahil. Beni odanın arka tarafındaki bir banyoya götürdü ve etkili bir şekilde beni çıtırçıplak soydu, beni aynanın önünde durdurdu, horozu kıcıma karşı sert, ısrarcı bir çıkıntı.

Göğüslerimi avuçladı, ona doğru bastırduğımda titrek bir nefes aldı, şişmiş amıma karşı bir tür baskı için çaresizdi. Bacaklarımın arasına uzandı ve klitorisimi ovdu, mantığının sınırına gelene kadar beni yakın tuttu, vücudum ellerine karşı kıvranıyordu.

"Seni sikmeyeceğim. Bana iyi bir kız olabileceğini gösterene kadar olmaz."

Yularlı bluzu boynuma ve sırtıma bağladığında, ipeksi kumaş aşırı hassas meme uçlarımı sıyrırken suratımı astım. "Ben iyi bir kıyım. Daha önce de öyle demiştin. Şimdi sikini içime sokabilirsin."

Sikini mi sokacaksın? Ne diyordum ben?

"Bunu daha seksi söylediğimi farz et," diye

ekledim.

Gunnar güldü, eteği kalçalarımın üzerinden geçirip yan fermuarı kapattı ve beni doğru çekti. "Söylediğin her şey seksi, küçük velet. Kendine bir . Çok güzelsin."

Aynada kendimize, onun benimkinin arkasındaki iri ve kaslı vücuduna baktım. Anna'ya söylediği şey doğrudu. Ben yalınayakken o yükseliyordu, iri ve çok seksiydi. Normalde kendimi seksi bulmazdım ama şu anda bunu görebiliyordum. Parlak buklelerim omzumdan aşağı sarkıyordu, dudaklarım onun öpücükleriyle şişmiş ve gürleşmişti ve gözlerim... şey. Yatak odası gözleri yapabileceğimi bilmiyordum.

Vücudum da seksi görünüyordu - göğüslerimin her zaman çok küçük olduğunu düşünürdüm, ama bu küçük ipeksi tişörtün içinde mükemmel, yuvarlak ve diktiler, sert meme uçlarım en lezzetli şekilde kumaşa doğru çıkıyordu. Benim

Hafif yuvarlak karnım çıplaktı ve kalçalarımın etrafındaki küçük etek birleştiği yerin hemen altında bitiyordu. Kollarında döndüm ve eteğin kıcımı ne kadar örttüğünü kontrol ettim - pek de iyi örtmüyordu. Kıkırdadı ve eteğin etek ucunun altında kalan kıvrıma bir tokat attı.

"Küçük cadalog," diye mırıldandı. "Bu gidişle sikim gösteriye odaklanamayacak kadar sertleşecek."

Sormadan dizlerimin üzerine çöktüm ve pantolonunun derisi arasından şişmiş shaftını öptüm. Onu bu yumuşak, esnek deri içinde seviyordum. "Bununla ilgilenmemi ister misin?" diye sordum. "Rahatsız olmaman için tabii ki."

"Doğru." Parmaklarını saçlarımın arasında gezdirdi. "Benim döllerimi isteyen aç bir sürtük olduğun için değil."

"Asla öyle değil," diye güldüm, onu içime alma düşüncesiyle ağzım sulanırken tekrar burnuna sokuldum. Daha önce hiç sakso çekmemiştim ama onunla birlikte olmuşum. "Alabilir miyim efendim?" Pantolonunun düğmesine uzanarak sordum.

"Evet, küçük evcil hayvan."

Hınzırca sırttım, büyük, sert siki pantolonunun sınırlarından kurtulurken dışarıdaki BDSM partisi aklımdan uçup gitti. Yine iç çamaşırı yoktu. Bu onun olayı olmalıydı. Üzerine atladım, zapt edemediğim bir hevesle yaladım ve emdim. Tadı çok lezzetliydi ve bu benim içindi. Benim için bu kadar sertleşmişti, içime girmeyi ve yükünü dökmeyi düşünüyordu.

Sikinin tabanını avuçladım, shaftına doğru bir çizgi yaladım, onun tuzlu, sıcak tadıyla inledim. Dilim sikinin başının etrafında dönüyor, orada hızla biriken pre-cum'u yalıyordu. Beni arzuladığına dair daha fazla kanıt.

Kafamı kaldırdığımda, lezzetli bir açlıkla dolu gözlerini üzerimde yakaladım. Bu adam bana tapabiliyordu ve ben de karşılığında onun sikine tapmak istiyordum. Onu daha derine alırken usulca inledim, sikinin başını yutmaya çalıştım ve biraz öğürdüm.

"Şşş, tatlım," diye takıldı, beni geri çekti, başparmağını alt dudağıma sürttü. "Henüz değil. Boğazını beni alabilmesi için eğitmemiz gerekiyor."

Gülümsedim. "Demek beni eğitmek niyetindesin."

Hafifçe homurdandı ve dudaklarımın arasından geri çekilerek beni en çok istediğim şeyle susturdu. Ağzıma sığdıramadığım kısmını elimle okşadım, gözlerinin geriye kaymasını izledim, ağzıma boşalmaya hazırlanırken sikinin alt tarafının nasıl titreştiğini hissettim.

Daha sert emdim, dilimi daha hızlı döndürdüm, onu uçurumun kenarına götürmeye, tadına bakmaya hevesliydim. Boğazımın arkasına ılık bir döl akıntısı dökülürken boğuk bir çığlık attı. Yutabildiğim kadarını yuttum, olayların bu kısmından hiç olmadığım kadar heyecanlanmışım. Onun bir parçası içimdeydi - dilimi kaplamış, beni serbest bırakılmasının tadıyla doldurmuştu.

Dağınık sikini dudaklarıma sürterek geri çekildi. "Aferin kızıma. Dizlerinin üzerinde çok seksi görünüyorsun." Elimi tuttu ve ayağa kalkmama yardım ederek beni tezgâhın üzerine doğru eğilmeye zorladı. Şişmiş amımı avuçladı, sonra parmaklarını daha yukarıya, göt deliğime doğru kaydırды. "Bu eğlenceli bir oyalanmaydı ama seni hazırlamak için buradayız."

"Evet efendim," diye mutlu bir şekilde iç geçirdim, kıcımlı oynatarak. İstediyimi almıştım ve bu konuda kendimi beğenmiş hissediyordum.

Kayganlaştırıcının çatlağımdan aşağıya doğru serin bir şekilde kayması beni açmak üzere olduğunu söylüyordu. "Bu bir cam tıkaç. İçinde lezzetli ve ağır hissedeceksin ve deliğini açık ve kancaya hazır tutacak."

Cam soğuktu ve ilginç bir şekilde sertti. Bir milyon yıl geçse bile anal oyun için bir sürtük olacağımı hayal etmemiştim, ama onu popo şeyleri yapmaktan alıkoyamıyor gibiydim. Ve Gunnar haklıydı, içimdeki oyuncağın ağırlığı mükemmeldi.

"Aklımı kaçırdım."

Kıkırdadı, sonra beni ayağa kaldırdı ve dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu. "Ya da daha yeni buldun." Geri çekildi ve bana değerlendirici bir bakış attı. "Geçen gün seni terk ettiğim için özür dilerim. İşlerin ne kadar yoğun olduğu ve... başka şeyler hakkında endişeli hissediyordum."

"Lütfen bana bir kız arkadaşın olduğunu söyleme," diye bağırdım.

Güldü ve başını salladı. "Ben bekârim ve genelde olmayı severim. Ama sen beni bu duruşumu yeniden düşünmeye teşvik ediyorsun." Beni nazikçe öptü. "Yine de seni temizlemeliydim. Benim için kalmanı istemeliydim, çünkü bunu seninle keşfetmek istiyorum. Hem de çok."

Başımı salladım, kalbim yerinden çıkacak gibiydi. "Sana mesaj atmadığım için özür dilerim."

Geri çekildi ve bana değerlendirici bir bakış attı. "Artık biliyorum. Eğer mesajıma vermezsen, özür dilemek için kışına bir şey sokmamı gerektirecek kadar fena sıçtım demektir."

Buna güldüm. "Çok hoşuma gitti."

"Oyuncağı içinde tutmakta zorlanıyor

musun?" "Hayır," diye yalan söyledim.

"Kolay görünüyor."

"Tamam, hazırız. Güvenli kelimen cupcake."

"Cupcake?"

"Başka bir nedenle bağırmanızın mümkün olmadığı bir şey."

"Dışarıda atıştırmalıklar vardı. Ya sen beni becerirken biri elinde bir tepsi keklerle geçerse ve ben de aç olduğum için kek diye bağırırsam?"

Bir kahkaha patlattı, sonra beni tekrar öptü. "Seni onların önünde sikmeyeceğim. Bu bir yemek ve anal kancalar üzerine bir konuşma yapmayı kabul ettim. Artık kullanmak için istekli küçük bir hayvanım olduğuna göre, kısa bir gösteri ekliyorum. Hepsi bu kadar. Ve iyi olduğunuzdan emin olmak için sizi kontrol edeceğim. Eğer cupcake diye bağırırsan, nedenini öğreneceğim ve eğer ihtiyacın olan buysa duracağım."

"Seks yok mu?" Hayal kırıklığımı geri yuttum.

"Şimdilik vitrinde olacaksın, gittikçe daha çok ihtiyaç duyacaksın." Eğildi ve boynumu ısırdı. "Eğer iyi bir kız olursan, seni sikimle bile ödüllendirebilirim."

"Beni sakinle mi ödüllendireceksin?" Homurdandım. "Bu çok saçma."

"İkimiz de sen dizlerinin üzerindeyken neler olduğunu hatırlıyoruz," diye homurdandı, derin, çakıllı sesi içimi ürpertti.

"Yani, iyi bir ödül olurdu. Sadece iyi," diye hayıflandım.

"Uslu bir kız ol, velet, yoksa cezaları konuşmak zorunda kalacağız."

Tüm vücudum ateşlendi ve bunu bildiğinden emindim. Kıçıma hafif bir tokat attı ve banyonun kapısını açarak beni tekrar arkadaşlarının önüne götürdü.

Lanet olsun, neden ona tıkaçın gayet iyi durduğunu söylemişim ki? Sırtımı kamburlaştırdım, kıvranıp kış kaslarımı sıktım, sonra nihayet geri uzanıp onu tekrar içeri soktum.

Mira

Odanın ortasında bir PLATFORM vardı ve Gunnar beni doğruca oraya götürdü, tanıdığı birkaç kişiyi selamlamak için durakladı. Odayı taradım, oradaki çeşitli insan tiplerine baktım - bazıları o kadar sağlıklı görünüyordu ki BDSM ile ilgilendiklerini hayal etmek imkansızdı, diğerleri ise fetiş kıyafetleri giyiyordu ya da Gunnar gibi dövmeleleri ve piercingleri olan kenarları biraz daha sertti. Yine de hepsi garip bir şekilde arkadaş canlısıydı.

Yürürken ağır cam tıpanın yere düşmemesi için mücadele ederken elimden pek bir şey gelmiyordu. Dikkatimi etrafımızdaki kalabalığa değil, bedenimin tepkilerine ve Gunnar'a vermeye zorlayarak neredeyse tüm odağımı aldı. Belki de bu yüzden onu içime sokmuştu. Odanın ortasındaki platforma doğru yürümek sonsuza kadar sürdü, çünkü her adımda içimdeki oyuncakla yavaşça alay ediyor, onu ait olduğu yerde tutmak için savaşıyordum.

"Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök," diye emretti Gunnar, platforma doğru işaret ederek.

Sorgulamadan emrine itaat ettim, sessizce bu pozisyonun tıkaçın kontrolünü elimde tutmamı kolaylaştıracağını umuyordum. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde kırım zar zor örtölüyordu ve tıkaç içime yerleşirken usulca inledim. Bu açı çok daha iyiydi - yerçekimi benim tarafımdaydı ve ağır ağırlık beni titretecek ve daha fazlasını isteyerek sırtımı eğecek şekilde aşağı ve öne doğru itti.

Gunnar çantasını açtı ve çeşitli anal kancaları ve onlarla birlikte gelen deri kayışları yerleştirmeye başladı. Birkaç kişi dikkatini bize çevirdi. Bir elini kırıma koyarak eteğimi kaldırdı ve beni kalabalığa teşhir etti. Konuşmaya başlarken içimdeki fişe dokundu.

Buraya sergilenmek, bu kalabalığa güzel görünmek ve belki de onları tahrik etmek için gelmişim. Bundan ne kadar hoşlandığıma şaşırmışım, ustam tarafından eğitim amaçlı kullanılan bir oyuncak rolüne alışmışım.

"Anal kanca ile ilk seferiniz için, bunun gibi daha küçük başlı bir şey öneririm. Ve tabii ki bolca kayganlaştırıcı." Parmaklarını omurgamda ve kırımda aşağı yukarı gezdirdi, beni yatıştırdı ve birkaç soruyu yanıtlarken beni tahrik etti, beni bir anal oyuncağa hazır olmak için önceden hazırladığını bilmelerini sağladı.

"İtaatkârın saçını örmeyi severim, çünkü kancaya bağlamayı kolay bulurum." Konuşurken saçlarımı parmaklarıyla taradı, sonra da sıkı bir örgü halinde geri çekti. Saçlarıma sert ama kaba davranmıyor, kafa derime ılık zevk karıncalanmaları gönderiyordu.

Gunnar her adımda beni kontrol etti. Tıkaçı dikkatlice çıkarmasını, ardından kancaya kayganlaştırıcı sürmesini izlediler. Onu içime sokarken homurdandım, gerilmenin verdiği ağır ve dolu hissi seviyordum.

"Bu kadın anal oyunu oldukça seviyor, bu yüzden her kadın içine bir kanca sokulmasından bu kadar heyecan duymayacaktır. İtaatkarınızla iletişimi açık tutun."

Heyecanlı mı? Heyecanlı görünmüyordum. Biraz kaydırdı ve bir inilti çıktı. Bir oyuncakla sikilirken ve buna bayılırken nasıl görüldüğümü düşündükçe yanaklarım kızardı. Örgümü kancanın ucundaki deri kayışa bağlarken kalabalığa seslendi, böylece her hareket ettiğimde kanca daha da derine iniyordu.

Diz çökmem için beni ikna etti. "İyi misin, tatlım?" diye sordu, çenemi kavradı ve beni gözleriyle buluşmaya zorladı.

"Evet, efendim."

"Neden sinirli görünüyorsun?"

Kalabalığa doğru baktım, sonra sesimi alçaltarak ona doğru eğildim. "Yeterince büyük değil. Şey gibi değil..." Kasıklarına baktım.

"Yakında sikimi alacaksın, küçük sürtük. Bir dahaki sefere bunu aklımda tutacağım."

Bir dahaki sefere. Bu beni gülümsetti. Bu açıkça gülünçtü, çünkü ellerimi arkamdan itiyor ve kancaya takılı deri kelepçelere bağlıyordu.

İnsanlar etrafta dolaşıyor, Gunnar'ın beni nasıl bağladığını gözlemliyor ve sorular soruyorlardı.

"Örgüsüne bağlanan kancayla, onu mükemmel duruşunu korumaya zorluyor." Gunnar sesi alçak ama emrediciydi. "Başının herhangi bir hareketi kancanın yer değiştirmesine neden olacak ve yoğun bir his yaratacak."

"Bunun gibi," diye devam etti, örgümü hafifçe çekiştirerek. Kanca içimde hareket etti ve vücuduma bir zevk sarsıntısı gönderdi. Bir iniltiyi bastırmak için dudağımı ısırdım. Derinlerde bir yerde, bu şekilde kullanılmanın ve sergilenmenin heyecanı beni alışılmadık bir özgürlük duygusuyla doldurdu. "Bu itaatkâr elbette bu hissi seviyor. Onun gibi analdan hoşlanan biri için mükemmel."

Konuşmasını, yerleştirme ve kayışların sıkılığı hakkında birkaç yorum daha yaparak bitirdi ve insanları daha yakından bakmaya ya da soru sormaya davet etti.

Kalabalıktan bir adam, gözleri vücudumda gezinirken "Çok etkili," diye yorum yaptı. Ellili yaşlarındaydı, benim için çok yaşlıydı ve açlığı bakışlarından belli oluyordu. Gunnar yaşlı adamı baktığı için uyarmadı ve ben de yabancıнын sikinin pantolonunun içinde sertleşmesini izledim. Sırtımı dikleştirdim, pozisyonumu değiştirerek oyuncağı kıcımın derinliklerine soktum, gözlemcinin önünde eğildim ve göğüslerimin çıplak olmasını diledim.

"Gerçekten de öyle." Gunnar bir elini enseme koydu, başparmağı kulağımın altında bir daire çizdi. Adam bir süre daha baktı, sonra yoluna devam etti. Gunnar eğildi, sıcak nefesi kulağıma değdi.

"Küçük sürtük," diye fısıldadı, gözleri gururla doluydu. Endişeme rağmen tam da olmam gereken yerde olduğumu biliyordum. "Onun için gösteriş yapıyorsun. Gözlerinin üzerinde olması hoşuna gitti mi?"

Ona baktım ve cevabım yüz ifademden anlaşılmış olmalı ki gülümsedi.

"Bu gece bakabilirler ama dokunamazlar. Bu sadece bir gösteri."

Açıkta ve savunmasız olmama rağmen kendimi güvende hissediyordum. Gunnar'da mantığın ötesinde güvendiğim bir şey vardı.

Meraklı bir kadın yanıma yaklaştı, gözleri üzerimdeydi ve nasıl bulduğuma dair birkaç soru sordu. Bıraktım Gunnar cevaplasın.

"İtaatkarınız bunu hoş bulmuyorsa, sevdiği oyuncakları ekleyebilirsiniz ve bu onların kancayla olan deneyimlerini değiştirecek, rahatsızlıkla zevki katmanlaştıracaktır. Örneğin meme ucu kelepçeleri, eğer hoşlandıkları bir şeyse, itaatkarınızın zevkini büyük ölçüde artırabilir."

Bir çift kelepçe almasını izledim, soğuk metal omurgamdan aşağı ürperti gönderdi. Acı çekeceğimi düşünerek kendimi bu hisse hazırladım. İlk kısıkaçı sol meme ucuma önce gömleğimi sıyrıp çıkardı. Basınç keskin ve ani oldu, nefesimin kesilmesine neden oldu. Başım istemsizce sarsıldı, anal kancanın içimde kaymasına neden oldu ve vücudumda yarışan hislerin senfonisine başka bir katman ekledi.

"Nasıl tepki verdiğini görüyor musun?" Gunnar kadına ikinci kısıkaçı sağ meme ucuma sabitlediğini açıkladı. Kıvrandım, amımın nemle dolduğunu hissettim, utanç ve uyarılma duyguları içimde kıpırdandı. Amım sırlıslıklamı, muhtaçtı ve sikilmeye ihtiyacım olduğunu bildiğini umarak gözlerimi ona diktim.

"İnanılmaz." Kadının gözleri kibardı, hayranlıkla doluydu. "Ne güzel bir gösteri."

Bir adam ve ortağı merakla bize yaklaştı. "Kanca takılıyken onu kızdırmak için yapabileceğiniz başka bir şey var mı?" diye sordu, bakışları kısıtlanmış formumun üzerinde geziniyordu.

"Mm, bu klitorisinin uyarılmasına bayılıyor." Küçük boncuklu bir klipse uzandı ve kedi dudaklarımı açmadan önce bana gösterdi, sırlıslıklam kıvrımlarımı izleyen herkese maruz bıraktı. Klipsi dikkatlice klitorisimin etrafına tutturdu. Ani yoğunluk beni kıpırdattı, meme uçlarıma baskı uyguladı, kancayı içimde hareket ettirdi ve neredeyse beni kenara itti. Bu çok , hisler acıya dönüşüyordu ama daha fazlasına ihtiyacım vardı. İhtiyacım olan

onun uzman dokunuşu, bu oyuncaklar değil. Bir iniltiyi bastırdım, onun için iyi olmak istiyordum.

"Sessiz ol, Mira," diye kulağıma nefes verdi Gunnar, ben dudaklarımdan kaçmak üzere olan iniltileri kontrol etmekte zorlanırken. Yüzümü kalçasına gömdüm ve bedenimi kontrol altına almaya çalıştım. "Ben soruları olan insanlarla konuşurken senin işin gösteriyi sağlamak."

"Yapamam. Bu... Nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Ne kadar iyi bir kız." Yanağımdan öptü. "Böyle çok güzel, bağlı ve çaresiz."

Ürperdim, ona baktım, hınzır yakışıklılığını içime çektim. Çaresizlik sadece uyarılmamı yoğunlaştırdı ve kendimi daha da savunmasız hissetmeme neden oldu.

"Anal oyuncaklar konusunda asla emin olamam ama seviyor gibi görünüyor," diye yorum yaptı kadın, bakışları üzerimde sabitlenmişti. Bu gözlem karşısında amım titredi. Uyarılmışlığım bu kadar şeffaf mıydı? Bu utanç vericiydi ama yine de onun oyunağı olmayı, onun sergileyeceği, bir dekor olarak kullanacağı bir şey olmayı düşündükçe sularım kalçalarımın aşağı damlıyor, kayganlaşıyor ve hiç olmadığım kadar ıslanıyordu.

"Aferin kızıma. Bu hislere bir ara vermek ister misin?"

Başımı salladım, çünkü lanet olası bir molaya ihtiyacım yoktu, daha fazlasına ihtiyacım vardı. Her şeye ihtiyacım vardı, bir grup erkek bana hepsini çok iyi karşıladığım için ne kadar iyi bir kız olduğumu söylerken deliklerimin yaraklarla dolmasına ihtiyacım vardı.

Sahne devam ettikçe, dünyam puslu bir rüya manzarasına dönüştü. Alt uzaya doğru kaydıkça Gunnar'ın sesi uzak bir gümbürtüye dönüştü, duyumlar - anal kanca, meme ucu kelepçeleri ve klitoral kelepçe - hepsi bir zevk-acı senfonisi içinde birbirine karıştı.

Sanki vücudumdaki her sinir ucu onun dokunuşuna göre ayarlanmıştı, öyle ki en küçük bir şefkat bile içimde şok dalgaları yaratıyordu. Kendimi her zamankinden daha canlı hissediyordum. Yine de içimde garip bir dinginlik duygusu vardı, kopan uyarılma fırtınasının ortasında sessiz bir sakinlik.

"Nasıl tepki verdiğini görebiliyor musun?" Gunnar gururla karışık alçak sesiyle yakınımıdaki birine sordu. Kiminle konuştuğunu göremiyordum çünkü arkamda bir yerdeydiler ve kanca başımı çevirmemi zorlaştırıyordu ama bana duydukları arzunun son derece farkındaydım. Bu kadar çok gözün üzerimde olması sarhoş ediciydi.

"O kadar ıslak ki," dedi bir adam, sesi boğuk ve şehvet doluydu. Bunu nasıl söyleyebildiğini merak ettim ve kalçalarımın gözle görülür şekilde ıslak olup olmadığına bakmak için başımı aşağı eğdim, istemeden örgümü çekiştirdim, kancayla kendimi becerdim. Bunun verdiği acı ve zevkle haykırdım. Pozisyonumu değiştirdim, klitorisime tutturulmuş oyuncaktan daha fazla sürtünme elde etmeye çalıştım.

"Böyle bir evcil hayvanım olmasını çok isterdim," diye katıldı bir başkası.

Kalbim hızla çarpıyor, bir grup erkek tarafından kullanıldığımı düşündükçe nefesim kesiliyor, bana duydukları açlık gözlerimin önüne seriliyordu. Bu hem korkutucu hem de baştan çıkarıcıydı. Ama asıl arzuladığım Gunnar'dı; dokunuşu, bana sahip olması, üzerimdeki hâkimiyeti.

"Sakin ol," diye uyardı Gunnar, ses tonu sertti ve onlara sert bir bakış fırlattı. "O benim ve ona kimin dokunacağı konusunda çok seçiciyim." Eli örgümün etrafında sıkılaştı, odağımı ona geri döndürmek için başımı geri çekti, kığımın içindeki kancayla beni becermek için, vücudumun arzuladığı şeyin o olduğunun farkında olduğumdan emin olmak için - herhangi bir horoz değil, onun horozu.

"Elbette," dedi bir adam, otoritesine boyun eğerek. Beni böylesine sahiplendiğini duymak tüylerimi diken diken etti. Adam grubu bizi tekrar yalnız bırakarak yoluna devam etti.

"Kendine bir bak, Mira." Gunnar yakınımı eğildi, nefesi kulağıma değıyordu. "Böyle çok güzelsin, teslimiyetin içinde kaybolmuşsun. Söyle bana, seni burada, herkesin önünde becermemi ister misin?"

Gözlerim büyüdü, nefesim boğazımda düğümlendi. Konuşamadım ama onun yoğun bakışlarına karşılık verdim. "Evet, efendim." Bunu itiraf etmekten utanıyordum ama ona yalan söyleyemezdım.

"Ne açgözlü bir sürtüğ," diye homurdandı, eli sırlsıklam olmuş amımı okşamak için bacaklarımın arasına kaydı ve iki parmağı içime girdiğinde neredeyse boşalıyordum, inliyordum ve sanki hayatım bir sonraki orgazmıma bağılymış gibi iki uzun parmağı beceriyordum. Çok geçmeden elini çekti. "Henüz değıl, Mira. Biraz daha beklemen gerekecek."

Bir süre sonra kelepçeleri çıkardı, bana bir mola verdi, ama bu sadece işleri daha da kötüleştirdi - klitorisime biraz bile baskı yapamadım. Çaresiz, muhtaç ve vahşiydim.

"Lütfen, sikine ihtiyacım var." Söylediklerimin kontrolünü kaybetmişim ve bu aşağılanma beni daha da tahrik ediyordu. "Ve dölüne."

"Doğum kontrol hapı mı kullanıyorsun?"

"Evet. Güvendeyim, Gunnar. Sik beni."

"Siktir." Elini uzattı ve kollarımı açabilmem için bileklerimdeki bağları çözdü. "Seni burada becermemeliyim."

Beni ayağa kaldırdı, odanın içinde bir perdenin arkasına, tanıdığım bir depoya götürdü. Beni bir kutu yığınının çarptı, öne doğru eğdi, çıplak siki sırlsıklam olmuş amıma sert bir çaresizlikle girdi ve bunun benim için olduğı kadar onun için de tahrik edici olduğunu söyledi. Kanca hâlâ yerinde duruyordu, kendimi tıka basa dolu hissediyordum ve içime ikinci bir siki gömülmesinin nasıl bir şey olabileceğini merak ediyordum.

"Amin çok ıslak, Mira," dedi. "Ne kadar muhtaç bir kız. Ne kadar iyi bir kız. Bu insanların muhteşem vücuduna bakması hoşuna gitti mi?"

"Evet, efendim." Elini saç örgümün etrafına doladığında ona doğru eğildim. Hamleleri sert ve kontrolsüzdü, beni yerinde tutarken elleri vücudumda acımasızca geziniyor, içime çılgınca giriyordu. Bir süre sonra çekildi, kancayı kıkımdan çıkardı ve beni sırtüstü yatırdı, bacaklarımı kalçalarına dolayarak beni kitap kutularının üstünde becerdi.

"Gel," diye emretti ve orgazm beklenmedik bir yoğunlukla içime çarptı, amım sikiinin etrafında titriyordu, iç kaslarım onu daha derine çekmeye, onu kurutmaya çalışıyordu. Kendini kaybetti, öyle bir güçle içime girdi ki kutu yığınının üzerinden geriye doğru kaydım, onu ihtiyacım olan yerde tutabilmek için tutunacak bir şey aradım. Herkesin girebileceği bir yerde sevişirken ağzı benimkine çarptı.

Bir önemi yoktu. O anda, sadece Gunnar vardı.

Mira

Aylardır kendimi bu kadar rahat hissetmemiştim.

Tangled Pages'daki yeni düzenlenmiş romantizm bölümünün fotoğrafını çekerek Nori'ye hızlı bir mesaj attım ve o da bana kalp gözü emoji gönderdi.

Sonunda kitapları düzenleme konusunda biraz ilerleme kaydediyordum ve kitapçıdaki trafik şimdiden artmaya başlamıştı. Bir sonraki hedefim mevsimsel vitrinler oluşturmaktı, Sevgililer Günü bittiğine göre belki bahar temalı bir şeyler olabilirdi.

Ama bugün, bağımsız kitaplardan oluşan son sevkiyatımızı sosyal medyada paylaşmakla meşguldüm. Kitapları titiz bir özenle düzenlemiştim, ilk olarak gerçekten en sevdiğim türü genişletmeye odaklanmışım, ancak gizem bölümü, en çok satanlar ve çocuk alanı da elden geçiriliyordu. Kâğıt kokusu dükkândan gelen zengin kahve aromasına karıştı ve ben

Günlerdir kendimi bu kadar mutlu hissetmediğimi fark ettim. Tezgâhı silmekle meşgul olan Colby'ye baktım, kahvaltı barında oturan bir çiftle sohbet ederken kumral saçları gözlerinin üzerine düşüyordu. Kız kardeşi Luna'nın yine ortada olmaması dikkat çekiciydi. Kitapçada çalışmaya başladığımdan beri onunla sadece iki kez karşılaşmıştım.

"Çikolatalı kruvasanı deneyin; günahkârdır." Colby'nin neşeli sesi odanın öbür ucundan bana kadar ulaştı, ardından müşterinin sevinçli kahkahası geldi.

Saçlarımın bir tutamını geriye ittim ve etrafımdaki yüksek yığınları inceledim. Parke zemin ayaklarımın altında gıcırıyor, kitapçının dağınık cazibesine katkıda bulunuyordu. Yanlış rafa konmuş bir erotik gerilim romanını doğru yerine yerleştirirken, aklımın Gunnar Malloy'un şişkin kaslarında gezinmesine engel olamadım. Mümkün olduğunca sık takılmış ve seks yapmışık - Airbnb'min mutfak tezgâhının üzerinde, kamyonetinde, sahil otoyolunda bir motosiklet yolculuğunda. Onun vücuduna, sikine doyamıyordum.

Karşılaşmalar fevri, hızlı ve kirli, bol kahkahalı ve hayatımın en ateşli öpüşmeleri olmuştu. Ve Gunnar'ın nasıl biri olduğunu biraz daha görmüştüm. Garip bir şekilde tatlı, düşünceli ve tamamen dikkatliydi. Hiç de görüldüğü gibi kötü bir çocuk değildi. İki seferde de sert, baskın ve çok seksiydi. Bana bakım sonrasını anlatmış, iyi olduğumdan emin olmak için yanımda kalmıştı ama hiç yatıya , bu da sinir bozucu olmaya başlamıştı. Ona sarılmak, yanında uyanmak ve günaydın diyerek sikini yalamak istiyordum.

"Sadece iki hafta içinde nasıl bu kadar güzel görünmesini sağladın?" Colby'nin sesi hayallerimi yıktı, hafif ve alaycıydı. Başımı kaldırıp ona baktım ve gülümsedim. Şimdiden en yakın arkadaşlarımdan biri gibi hissettiriyordu.

"Kız kardeşin de gelseydi, daha çok iş yapılırdı. Yardımına ihtiyacım var ama kahve dükkanını işletmek çok zamanını alıyor!"

"Luna konusunda ne yapacağımı bilmiyorum," diye itiraf etti. "Teyzemiz dükkânın yüzde elli hissesini bize bıraktı ama Luna o kadar az iş yapıyor ki

nasıl adil olduğunu biliyorum. Sana sahip olduğum için çok minnettarım. En azından Luna senin maaşının onun kârından kesilmesini kabul etti. Ve sen mucizeler yarattın!"

"Önemli bir şey değil. Sadece senin kaosunu anlamaya çalışıyorum."

Colby güldü. "Buna DEHB deniyor, tatlım. Yarından sonraki gün yapabileceğin bir şeyi neden yarına erteliyorsun?"

"Kişiliklerimizin uyduğundan emin değilim," diye takıldım. "Ertelemeyeyle başa çıkamıyorum."

"Bence birbirimize uyuyoruz. Hem de en iyi şekilde." Omuz silkti. "Peki bana Gunnar'ın BDSM yemeğinden önce seni neden buradan sürüklediğini söyleyecek misin? Ya da neden bana toplantıya gelemeyeceğimi söylediğini?"

"Sana söyledi..." Başımı eğerek kaşlarımı çattım. "Onunla bu konuyu konuşacağım. Genelde gider misin?"

"Bazen," dedi omuz silkerek. "Anna bu yüzden burada ev sahipliği yapıyor. Ben de üyeyim." Colby'yle her konuştuğumda, gizli derinliklerinden küçük bir parçayı açığa çıkarmış gibi oluyordum. Kırbaç ve zincirlerle ilgilenecek birine benzemiyordu.

Kalbimin hızla çarpmasına rağmen sesimi dengede tutmayı başardım. "Önemli bir şey değildi. Sadece... onunla konuşmam gereken bazı şeyler vardı."

"Doğru, 'şeyler'." Colby'nin belirsiz mazeretime inanmadığı açıktı ama ses tonunda en ufak bir yargılama belirtisi yoktu.

"Tamam," diye başladım, sesim biraz fazla yüksekti ve sinirlerime ihanet ediyordu. "Gerçek şu ki, Gunnar'a karşı... bir şeyler hissediyorum." Parmaklarım ciltsiz bir kitabın kapağındaki kabartmalı harfleri takip ederek beni toprakladı.

Colby'nin kaşları havaya kalktı, köşeli yüz hatlarını şaşkınlık kapladı. Sanki benimle ilgili tüm algısını yeniden ayarlıyormuş gibi durakladı. "Gerçekten senin tipin olduğunu . Adamın topuzu var, Tanrı aşkına."

Gülüşüm kısa ve keskin bir nefes alışı. "Saçını beğendim! Ve, şey..." Bakışlarım yere, ağırlığımızın altında gıcırdayan parkeye kaydı. "Her zamanki her şeyim artık doğru olmayabilir. Onunla ilgili bir şey," dedim, sesim fısıltıya dönüştü, "sadece... beni çekiyor. Ve onun da aynı şekilde hissettiğinden emin değilim. Cinsel olarak hissediyor ama gerisi..."

"Onu o kadar iyi tanımıyorum ama Central Coast Sosyal Kulübü'nün toplantılarına katıldığım için genelde müsait olmayan kadınlarla takıldığımı biliyorum." "Yani sen her zamankinden farklısın."

"Müsait değil mi?"

Gözleri parladı ve sıırttı. "Oynaşmayı seven pek çok evli çift var. Çok fazla bekar yok, ama bir erkeğin, kocası izlerken bir adamın karısını becermeye istekliyse sevişmesi zor değil."

Colby'nin de bu sahneye katılıp katılmadığını merak ederek, "Ve için de iyi," diye ekledim. "Duygu yok."

"Evet, ona aşık oluyorsan çok dikkatli ol Mira," Colby'nin sözleri nazikti ama beni bir yıldırım gibi çarptı. Kalbim hızla çarptı ve cevabımı tartarak tereddüt ettim.

"Siktir," diye fısıldadım. "Sanırım belki de öyleyim." Daha ne dediğimi bile anlamadan kelimeler ağızımdan dökülüverdi. Bu itiraf karşısında içimde korku ve heyecan karışımı bir his oluştu - bilinmeyen, özenle inşa ettiğim geleceğimin dışına çıkmanın korkusu. Gunnar'ın hayatı buradaydı. Beni tıp fakültesine kadar takip edemeyecek bir adamla gerçek bir ilişkiyi riske atabilir miydim?

Ama tıp fakültesine geri dönmek istiyor muydum? Kitapçada geçirdiğim zaman arttıkça, tutkuyla bağlı olduğum işi bulmanın nasıl bir şey olabileceğini daha iyi anlıyordum. Tıp fakültesi parlaklığını çoktan kaybetmişti.

"Sadece dikkatli olacağına söz ver, tamam mı?"

"Kendi başımın çaresine bakabilirim," dedim. "Ve bilmiyorum, bazen kalp kırıklığını göze almak buna değer, değil mi?" Elim bilinçsizce az önce düzenlediğim kitapların sırtlarında gezindi, içindeki hikâyeleri düşündüm. Kendilerini açık kalpleri ve açık zihinleriyle aşkın içine atan kadın kahramanları.

Colby iç çekti. "Bu tür kitapların çoğunun çiftler bir araya geldikten hemen sonra bitmesinin bir nedeni var."

Ben daha fazlasını söylemek üzereyken, iki yaşlı kadın kitaplığın etrafında belirerek hem Colby'yi hem de beni şaşırttı. Birinin gümüş rengi saçları şık bir peri kesimiyle şekillendirilmişti ve neon mor bir eşofmanın üzerine giydiği deri motosiklet ceketiyse tamamlanıyordu; diğersinin ise kollarında çok sayıda dövme vardı ve gökkuşağı rengine bir kaftan giymişti.

"Merhaba, kitap bulmanıza yardımcı olabilir miyim?" Alışveriş için burada olduklarını varsayarak sordum.

"Özür dilerim canım," dedi gümüş saçlı kadın, gözlerinde muzip bir .
"Konuşmanıza kulak misafiri olmaktan kendimizi alamadık."

"O-oh," diye kekeledim, yüzümün ısındığını hissediyordum. Colby onlara eğlenen bir bakış attı, belli ki benim kadar telaşlanmamıştı.

"Wanda," dedi. "Kıza biraz rahat ver."

"Siz Mira mısınız?" diye sordu deri ceketli kadın bilmiş bir gülümsemeyle.
"Ben Wanda, Gunnar'ın büyükannesiyim ve bu da arkadaşım Daisy. Gunnar sizden sık sık bahseder."

Öyle mi?

Gerginliğimi gizlemeye çalışarak, "Memnun oldum," diye cevap verdim.

"Pekâlâ, siz ikiniz kendi balmumunuza dikkat edin," diye alay etti Colby. Tekrar bana döndü. "Emekli oldular, canları sıkılıyor ve başlarını olması gerekenden daha fazla belaya sokuyorlar."

Wanda bir adım öne çıktı. "Gunnar'ın sana karşı bir şeyler hissedip hissetmediğini merak ettiğini duydum."

"Ben öyle demedim!" İtiraz ettim. "Bağlam

ipuçları!" Daisy şarkı söyledi.

Wanda kolumu okşayarak başını salladı. "Onun tek düşündüğü şeyin sen olduğuna dair seni temin etmek istedim. Ona takıntılı bile diyebiliriz."

"Geçen gün bir Road King'e Sportster dedi," diye ekledi Daisy. "Düşünsene! Motosikletler hakkındaki ansiklopedik bilgisini tamamen unuttuysa, aklını kaçırmış olmalı."

"Tamam mı?"

Wanda arkadaşına başıyla onay verdi. "Söylemeye gerek yok, senin varlığını onu biraz yıprattı. Ona seni aramasını ve bir randevu ayarlamasını söyledim ama biraz gergin, senin ulaşman gerekebilir."

"Gunnar Malloy, gergin misin?" Colby'nin sesi benim hissettiğim kadar şaşkın geliyordu.

"Herkes hayatının aşkıyla tanıştığında gergin olur, Colby Storm. Bunu bilmelisin," dedi Wanda Colby'ye ve Colby ona göz kırptı, sonra

kıpkırmızı oldu. Bu bende hayatının aşkının kim olduğunu sorma isteği uyandırdı. Bu Gunnar'ın benim hayatımın aşkı olduğu anlamına mı geliyordu?

"Kafam çok karışık," diye inleyerek yüzümü ellerimin arasına gömdüm.

"Hadi canım," diye ısrar etti Daisy, gözleri muzipçe parlayarak. "Bize Gunnar'la olan randevularından bahset. Belki yardımcı olabiliriz."

Uygun bir yanıt bulmakta zorlanırken kalbim güm güm atıyordu. Ne söylemem gerekiyordu? Gunnar'ın beni bir arka yola çekip bagaj kapısına kelepçelediğini, sonra da çıplak kıkırmı döllerıyla kaplayarak çiğ çiğ siktiğini mi?

"Şey, biz..." Yanaklarımın ısındığını hissederek kekeledim. "Dışarıda biraz vakit geçirdin mi?"

"Sakin ol Mira," dedi Wanda nazikçe. "Sadece torunumun romantizm konusunda ne durumda olduğunu merak ediyoruz." Bana göz kırptı ve ben de onun karanlık arzuları hakkında bir fikri olup olmadığını merak etmekten kendimi alamadım. "Daisy'nin torunu cupcake dükkanındaki kızla randevuya çıktı!"

"Doğru." Bu meraklı ama sevimli yaşlı kadınlara uygun bir cevap bulmaya çalışırken zihnim allak bullak oldu. Wanda ve Daisy beklentiyle bana bakıyor, Gunnar'la randevumla ilgili ayrıntıları bekliyorlardı. Aramızda geçen mahrem güç dinamiklerini paylaşmamın hiçbir yolu yoktu.

"Akvaryuma gittik," diye ağzımdan kaçırdım, panik beni ele geçirmişti.

Wanda kaşlarını çattı, kafası karışmış görünüyordu. "Hangi akvaryum? Newport'taki mi?"

"Aslında," diye araya girdi Colby, yüzüne hınzır bir sırıtma yayılmıştı, "Gunnar Mira'yı bir BDSM yemeğine götürdü."

Ona ters ters baktım, muhtemelen yetmişli yaşlarında olan bir kadına böylesine kişisel bir detayı açıkladığı için mahcup olmuştum. Wanda'nın gözleri irileşirken yanaklarım utançtan yanıyordu ama sonra heyecanlı bir gülümsemeyle beni şaşırttı.

"Gerçekten mi?" diye sordu, daha yakına eğilerek. "Gunnar'ın sapkınlıklara düşkün olması şaşırtıcı değil. Eskiden kocalarımın biri tasmayla gezdirilmekten hoşlanırdı. Çizmelerimi yalayarak temizlerdi."

"Hangisi? Polis şefi mi?" Colby sordu.

Wanda başını salladı. "Bazen, güçlü pozisyonundaki erkeklerin kendilerini bırakmak için bir bahaneye ihtiyaçları olur."

"Şey... evet. Gunnar pek öyle biri değil." Geri çekilmeye başladım.

Daisy bana el salladı. "Onun dom şeyinin seni çok fazla ele geçirmesine izin verme - sen de keşfetmeyi hak ediyorsun!"

Bu konuşmadan çıkmam gerekiyordu. Çılgınca Colby'ye baktım. Sessiz yardım isteğimi anlamış olmalıydı, çünkü büyükannelerle arama girdi.

Colby ellerini birbirine vurarak, "Bu kadar gevezelik yeter hanımlar," dedi. "Mira benim çalışanım ve burada yürütmemiz gereken bir iş var, unuttunuz mu? İlgilenmesi gereken görevleri var!" Wanda ve Daisy'yi kapıya doğru yönlendirmek için harekete geçti, ama Daisy o yaştaki bir kadının hareket edebileceğinden çok daha hızlı bir şekilde kitapların olduğu koridora doğru fırladı.

"Hey!" Colby haykırarak onun peşinden koştu. Wanda'nın Colby'nin telefonunu çalıp başka bir yöne doğru koşmasını ve Colby'nin ikisini de yakalamak için elinden geleni yapmasını şaşkınlıkla izledim. Kahkahaları dükkânda yankılandı ve beni gerçeküstü bir güvensizlik duygusuyla baş başa bıraktı. Bu gerçekten oluyor muydu?

"Siz ikiniz buraya gelin!" Colby seslendi, durumun saçmalığına rağmen sesi neşeliydi. Yaşlı kadınlar ondan kaçmaya devam ediyor, maskaralıkları beni gülümsetiyordu.

"Bizi birkaç güzel kitabın tadını çıkarmaktan alıkoyamazsınız!" Wanda gizemli kitaplar koridorunda koştururken rastgele bir ciltsiz kitabı kaparak bağırdı.

"Onları neden kovaladığımı bile bilmiyorum!" Colby gülmeyi bırakıp ellerini dizlerine koyarak eğildi ve nefes nefese kaldı.

"Çünkü eğlenceli!" Wanda koridorun sonundan seslendi. "Siz gençler çok gerginsiniz. Bırakın, hayatı akışına bırakın. Her şey için endişelenmeyi bırakın. Yoksa benim yaşıma geleceksiniz ve tüm hayatınızı gelecekte nelerin yanlış gidebileceğini düşünerek ve hiçbirini sadece eğlenerek geçirmediğinizi fark edeceksiniz."

Donup kaldım, ona baktım, kafamın içini görüp göremediğini merak ediyordum.

Daisy gülümseyerek kolumu okşamak için uzandı. "Sorun yok canım. Sana yük olan her neyse? Bir yıl içinde hâlâ orada olacak. Belki de bu senin kendini bırakman, biraz seks yapman için bir işarettir. Biraz vahşileş."

Wanda öne çıktı ve Colby'nin elini tuttu. "Katılıyorum! Hazy Cove'da olma, bu harika mağazada bu muhteşem adamla çalışma şansı, bu olmayabilir."

Konuşmasını bitirdiğinde Colby kıpkırmızıydı ve bir an için Wanda'nın bana onu ayarlamaya çalışıp çalışmadığını merak ettim.

"Gunnar'ın sert kabuğunu aşarsanız, yumuşak bir merkezi olduğunu görürsünüz. Huysuz bir motorcunun bedeninde çok tatlı bir adam. Tıpkı bunun golden retriever bedeninde sapık bir piç olması gibi." Colby'yi işaret etti.

"Hey!" Colby bağırdı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Bunu sadece zaman gösterecek," dedi Daisy. "Ve bununla birlikte, gitsek iyi olur. Bir adamla garaj hakkında bir randevumuz var."

Gunnar

RANDEVU GECESİ. Sonunda Mira'yı vahşı seksten resmi bir şey yapmaya davet ettim. Arkamı dönüp dükkânı kilitlemek için anahtarlarımı ararken, Wanda gözlerinde muzip bir parıltıyla içeri girdi. Saatile baktım.

"Büyükanne, gitmeliyim."

"Sadece biraz dedikodu. Ya da çocuklar bugün ne diyor? Çay mı?"

"Buna dikkat ettiğimi mi sanıyorsun?" Saatile bakarak homurdandım. Mira'yı tekrar görecektim ve düşünebildiğim tek lanet şey buydu.

Büyükannem neşesini korudu, benim huysuzluğumdan etkilenmedi. "Bil bakalım bugün kiminle tanıştım?" Ben cevap veremeden o kendi sorusunu cevapladı. "Mira! Sevimli kız. Ona neden bu kadar aşık olduğumu anlayabiliyorum. Bugün

Colby ile kitapçada." *Ona bu kadar aşık olmak mı?* "Sen neden bahsediyorsun?"

"Bu çok açık." Wanda başını eğdi, sonra başını salladı. "Biliyorsun, çok eşlilik bugünlerde daha kabul edilebilir bir şey."

"Çok eşlilik yok." Büyükanne mi bunama ya da başka bir şey için kontrol ettirmem gerekip gerekmediğini merak ettim ama şimdi bunun için zaman yoktu. Mira bekliyordu.

"Tanrıya şükür, Mira seni aradı! Tüm övgüyü ben alıyorum." Wanda'nın yüzü gülüyordu. "Hayır, onu ben aradım," diye tersledim, neden bahsettiğini merak ediyordum.

"Senin aramanı bekliyordu. Umarım şu elde edilmesi zor oyunlardan birini oynamıyoursundur." Wanda gözlerini bana dikti. "Sana bundan daha iyisini öğrettim ve hepimiz biliyoruz ki bu kız söz konusu olduğunda, elde edilmesi kolay birisin."

Göz kırptım. *Kolay mı? Ne?* "Bu bir oyun değil. Onun için endişeleniyorum. Bilmediği bazı şeyler var. Babası hakkında."

"Ne, şimdi mi?" Wanda sordu.

"Vin, tamirci mi? Onun babası. Onunla tartıştım ve kızım onunla konuşmadan gitti. Kendimi bir pislik gibi hissediyorum ve bunu ona nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum." Büyükanne'nin yoksun ebeveynler konusunda söyleyecek çok şeyi vardı, bu yüzden onun mali sorumluluklardan kaçtığından bahsetmedim. Bütün gün burada olacaktık.

"Kafana takmayı ve endişelenmeyi bırak. Konuş onunla," dedi Wanda, sanki çok basit bir şeymiş gibi. "Senden hoşlanıyor."

Saate baktım, geç kalabileceğimi, Mira'yı hayal kırıklığına uğratabileceğimi fark ettiğimde göğsüm sıkıştı. "Gerçekten gitmem gerekiyor."

Wanda gülerek, "Ben , sen kaç," dedi, "Ve o pislik Vine ne oldu? Bu senin suçun değil. Sen iyi bir adamsın, Gunnar Malloy."

Dışarı koşmadan önce ona hızlıca sarıldım ve saatimi tekrar kontrol ettim. Acele edersem, tam da onun beni beklediği saatte orada olacaktım. Ve elbette Colby'nin kitapçısına iki dakika erken yanaştım, ellerim direksiyonu her zamankinden biraz daha sıkı kavıyordu.

Kitapçının penceresinden Colby'nin tezgâha yaslanmış, Mira'yla konuştuğunu ve ikisinin de güldüğünü görebiliyordum.

Wanda, Mira'nın benden hoşlandığını sanıyordu. Bu beni çok sıcak hissettirdi. Büyük mezuniyet balosunda kız arkadaşını bekleyen bir genç gibi davranıyordum. İçimdeki gergin enerji dizlerimin zıplamasına ve parmaklarımın direksiyona vurmasına neden oluyordu.

Kamyondan indiğimde Mira camdan dışarı baktı ve beni fark etti, bir tezgâhın arkasına saklanıp eşyalarını toplamadan önce bana hızlıca el salladı. Kıvrımlarını tam olarak saran siyah eteği ve bembeyaz düğmeli gömleğiyle göz kamaştırıcı görünüyordu. Tattered Pages'ın parlak mavi kapısını iterek açarken bana el salladı. Kamyonun diğer tarafına yürüdüm ve onun için kapıyı açtım.

"Kahretsin bebeğim," diye mırıldandım. "Yemek için yeterince iyi görünüyorsun."

Kamyona binmesine yardım ettiğimde kızardı, bu küçük dokunuşun bile tadını çıkarıyordu. Direksiyonun arkasına geçtiğimde koyu renk gözleri benimkilerle buluştu ve göz teması bile midemde bir şeylerin çırpınmasına neden oldu.

"Bu gece için hazır mısın?" Eğilip dudaklarına hızlı bir öpücük kondurarak sordum.

"Kesinlikle," diye cevap verdi, sesi beklentiyle doluydu. "Peki, ne planlıyorsun?"

"Akşam yemeği benim evimde. Ama önce seni gün batımında mükemmel olan bu küçük noktaya götürmek istiyorum," diye açıkladım. "Ve başka bir küçük oyun oynayabileceğimizi düşündüm. Bu sefer daha cesur bir oyun."

Mira oturduğu yerde kıpırdandı, gözlerinde merak parlıyordu. "Daha fazla tavuk mu?" "Tavuktan daha seksi bir şey demeliyiz," diye takıldım.

"Tavuktan daha seksi... Horoz? Hindi?" Mira kesinlikle seksi olmayan seçenekleri sıralarken çenesine vurdu.

Bir kahkaha patlattım. "Tamam, Tavuk o ."

"Kahretsin, çok beceriksizim," dedi bana mahcup bir şekilde sırtarak.

"Hayır, yaptığın her şey çok hoşuma gidiyor. Beni güldürüyorsun." Motoru çalıştırdım ve trafiğe çıktım, onun birlikte olduğum diğer kadınlardan ne kadar farklı olduğunu düşünüyordum. "Zihnin zaman çalışıyor, değil mi?"

"Sanırım öyle?" Mira bana şaşkın bir bakış fırlattı.

"Geçen gece ekrandayken olduğu gibi, sadece dikkatin dağılmadı, her ayrıntıyı fark ettin, her küçük şey tahrikini artırdı, ta ki ihtiyaçtan aklını kaçırana kadar. Hayatımda gördüğüm en seksi şeydi."

Biraz sızlandı, koltuğuna geri gömüldü ve gözlerini kapattı. "Bugün büyükannenle tanıştım ve bana randevularımızda ne yaptığımızı sordu. Çok eğlenceliydi."

"Kahretsin, sana 70'lerdeki BDSM'den bahsetmedi, değil mi? Mümkünse bu konudan uzak durmanızı öneririm."

Mira başını salladı. "Bana gergin olduğunu söyledi. Gergin görünmüyorsun."

Güldüm. "Mira, beni çok geriyorsun. Zekisin, komiksin, muhteşemsin ve sapkınlıkların... Siktir. Daha önce hiçbir kadına karşı böyle bir saplantı hissetmemiştim. Ya da bu tür bir bağ."

"Sadece bir inek olduğumdan oldukça eminim," dedi beni dürterek.

"Cesur, cesur bir inek ve beni sonuna kadar tahrik eden pis bir akla sahip." Uzandım ve parmaklarımı onunkilerin arasından geçirerek elini sıktım.

"Belki. Lafı açılmışken, ilk cretim ne olacak?" diye sordu.

"şu kıyafetlerden bazılarını ıkarmanı istiyorum. Çok fazla giyyorsun, görüşümü mahvediyorsun." Elimi uzattım ve gömleğini ekiştirdim. "Bunu üzerinde bırakabilirsin ama düğmelerini aık bırak ki her şeyi görebileyim. Geri kalan her şeyi çıkar."

Gözlerini kırptırdı. "Soyunmak mı? Arabada mı?"

"Gittiğimiz yerde kimse görmeyecek ve ben senin bir mil genişliğinde teşirci bir çizgiye sahip olduğunu biliyorum."

Mira kızarak arkasına uzandı ve kadınların gömleklerinin altından sutyenlerini çıkardıkları o sihirli numarayı yaptı. Dudağını ısırđı, çıkardı ve önümde salladı, beni gülümseten dantelli bir şekerleme.

"Bu soyunmak sayılır mı, tatlım?" Ben sordum.

Bana bakarak yavaşça bluzunu açtı, düğmelerini tek tek ilikledi. Arabayı sürerken gizlice ona baktım, Oregon Sahil Otoyolu'na döndüm ve şehrin birkaç mil dışında, gün batımının her zaman inanılmaz olduğu gizli küçük bir noktaya doğru ilerledim. Kalçalarını kaldırdı ve eteğini sıyırıp arka koltuğa fırlattı.

"Gunnar," diye inledi, ellerini göğüslerinde gezdirdi, tişörtünü dikkatlice açıp kendini bana gösterdi. Bir anda uzanıp bir elimi vücudunda gezdirdim, yumuşak kıvrımlarını okşadım, parmaklarımı bacaklarının arasına soktum, bacakları benim için açılmıştı. Külotu zaten nemliydi ve parmağımı dantelin altına daldırıp klitorisinin etrafında dolaştırdım.

"Ne kadar iyi bir kız." Onunla duyduğum gurur göğsümü kabarttı. Onunla oynamak, kontrol etmek, övmek bana aitti. "Benim küçük evcil hayvanım."

Gülümsedi, elimi tuttu ve orada tuttu, bana yaslanırken kolumu öptü. "Çok iyi hissettiriyor," dedi. Külotunu çekiştirdim.

"Bunlar da çıkıyor." "Ya

yakalanırsak?"

"Etrafına bak, yolda kimse yok. Yakalanmayız," dedim kıkırdayarak. "Ama yakalanırsak, belki o muhteşem dudaklarıyla memuru bizi serbest bırakması için ikna edebilirsin."

Hafifçe soludu ve dümdüz önüne baktı; ne düşündüğünü merak ettim. Paylaşılacak mı istiyordu? Daha önce hiçbir itaatkârla böyle bir şey yaşamamıştım ama o çok seksi ve muhtaçtı. Başka bir erkeği becermek ya da emmek onu benim için daha da heyecanlandırıcakmış gibi bir his vardı içimde.

Her şey benim kontrolüm altında olduğu sürece.

Sahil boyunca hızlandım, parmaklarım her fırsatta onun kaygan amını okşuyor, inlemelerinin tadını çıkarıyordum. Benim yerime park ettik ve yılın bu zamanında ıssızdı. Kamyonetten inmesine yardım ettim, rüzgâr gömleğiyle alay ediyor, onu açıyor ve bana çıplak vücudunu gösteriyordu. Şubat ayına göre hava sıcaktı ama rüzgâr yine de onu titretmeye ve göğüs uçlarını sertleştirmeye yetiyordu. Sahilin kayalıklarına bakan bir piknik masasının üstüne oturdum ve onu kucağıma çektim, öpmek için başımı eğdiğimde onu yakınımaya aldım.

Bana sarıldı, vücuduyla oynamama izin verdi, sıcaklığıma sıkıca sarıldı, ellerim çıplak teninde dolaşırken, gökyüzü parlak turuncu tonlarına dönerken onu kızdırdı.

"Bu çok güzel." Bana gülümsedi, gözleri parlıyordu.

"Yeterince sıcak mısın, tatlım?" Onu kızdırmak için ellerimi vücudunda, bacaklarının arasında gezdirerek sordum.

Mira usulca kıkırdadı. "Dürüst olmak gerekirse, sana sarılmışken, sen böyle yaparken, biraz fazla ısınmış hissediyorum." Ellerini gömleğimin altına kaydırıp ve beni inletecek şekilde meme ucu piercinglerimle oynadı. "Bunları sevdim," dedi.

"Tabii ki biliyorsun, küçük sürtük."

"Bu gece yatağınızda uyumak istiyorum, efendim."

İçimi çekti, onu daha yakına çekti. "Bahse girerim

yorganın altına giriyorsundur." "Yapma." Meme ucumu

çimdikledi, bu hoşuma gitti. "Gitmeni isteyeceğimi sana

düşündüren ne?" diye sordum.

"Bana bakım verdikten sonra gitme eğilimindesin. Ama sen benim bakımım henüz bitmemiş gibi hissediyorum. Bana sarılmana ihtiyacım var." Mira bana baktı, muhteşem gözleri bana yalvarıyordu.

Onu yatakta tek başına, verdiğimden daha fazlasına ihtiyaç duyarken hayal ettiğimde kalbim bir an nefes alamayacak kadar sıkıştı ve eğilip boynunu öperken kendimi sıkıca tuttum. Mira'yı elimde tutmak istiyorsam, siktiğim kadınlara her zaman yaptığım gibi davranmayı bırakmam gerektiği açıktı. Ona her şeyi kabul ettiğimi göstermeliydim. "Bu hayvanı paylaştığın için teşekkür ederim. Bir daha olmayacak."

Kaslarının gevşediğini, bana doğru sarktığını hissedebiliyordum, sanki benimle birlikte olmak konusunda ona ağırlık veren son şeyi de bırakıyormuş gibiydi ve iç çekerek gömleğime sokuldu.

"Gün batımını izle, tatlım. Düşündüğünden daha çabuk olur." Çenesini okyanusa doğru çevirdim ve gökyüzü turuncu ve pembelerle aydınlanmaya başladığında, güneş bulutlardan yansıyıp önümüzdeki kayalık koyu rengârenk boyarken usulca soludu. Bir süre sessiz kaldı, eli benimkinin üzerine yerleşti, kalçaları dokunuşumdan aldığı zevkle usulca sallanırken parmaklarımı içinde tuttu.

Önümüzde, güneş okyanusa vuruyor, dalgaların üzerinde kayan renkler Mira'nın tenini ellerimin altında parlatıyordu. Onu kenara yaklaştırdım, başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirdim, kucağımda kıvranmasını sağladım, acı verici derecede sert horozuma karşı bastırdım.

"Güzel, sence de öyle değil mi? Seni bu masanın üzerine tam burada becermemi ister misin?"

"Evet," diye inledi, elime karşı kıvranıyordu. "Hangi

delik?"

Bana baktı, gözleri muziplik doluydu. "İstedığınız herhangi bir delik,

efendim." Eve gittiğimizde kıcını öyle bir sikecektim ki.

Onu kaldırıp kamyonete geri götürdüm ve yere bıraktığımda dehşet içinde küçük bir miyavlama sesi çıkardı.

"Şşş, yakında evde olacağız. Sana bir oyuncak aldım." Arka koltuğa uzandım ve çıkıntılı silikon diski onun altına yerleştirdim, onu bağladım ve ellerini koltuğun arkasına bağladım. Titreşimleri açtım, sonra motoru çalıştırdım, titreşimli oyuncağa karşı kıvranırken gülümsedim.

"Kahretsin," diye inledi. "Bu da ne böyle?"

"Bu sürtünmek için. Öne doğru eğilir ve bacaklarını açarsan klitorisine daha iyi vurur. Aşırı uyarılmış hissedersen uzaklaş." Gerçi aşırı uyarılmak kesinlikle amaçtı.

"Bu..." diye yumuşakça inledi. "Siktir, Gunnar."

Arabayı evime sürdüm, ön koltukta kıvranmasına izin verdim, umutsuzca ihtiyaç duyduğu yere doğru miktarda baskı uygulamaya çalıştım. Bu oyuncaklardan iki tane vardı ve benzer olan ikincisini görmesi için heyecanlıyım, bir itaatkârın saatlerce üzerine oturtulabileceği, yemek tabağı büyüklüğünde düz, oval bir disk.

Araba yolumda inmesine yardım ettim, titreyen dizleri altından çekilirken onu yakaladım. Karanlıktı ve mahalle sessizdi, ama yine de birinin açık gömleğinin meme uçlarına yapışmasını ve kıcını sıyrmasını izlediğini hayal ettim, benim olanı zar zor örtüyordu.

"Becerilmeyi ne kadar çok istiyorsun?"

"Bu kenar mı?" diye dudak bkt. "Arabada çok yaklaşmıştım ama doğru pozisyonu . Kenara çekilmekten hoşlandığımı sanmıyorum."

"Saçmalama. Bu halinle çok güzelsin tatlım ve orgazmın çok güzel ."

"Sen beni becerirken oyuncağı geri alabilir miyim?" O kadar umutlu görünüyordu ki gülmek zorunda kaldım.

"Merak etmeyin, iki var."

Mira

GUNNAR içeri girer girmez gömleğimi çıkardı, sonra beni çırılçıplak oturma odasına götürdü. Buraya ilk geldiğimizde evini pek görmemiştim. şirin ve ev gibiydi, erkeksi bir şekilde, tamamen deri ve koyu renkler, duvarlarda motosiklet ve sahil manzaralarının sanat baskıları vardı.

"Otur," diye emretti ve bir oyuncağın beni beklediği bir bankı işaret etti. Arabada üzerimde kullandığına benziyordu - çeşitli çıkıntıları olan düz bir disk, ancak bu biraz daha uç noktadaydı, açıkça penetrasyon için tasarlanmış kalın, yuvarlak bir tane de dahil. Üzerine kayganlaştırıcı sürerek benim için hazırlamasını izledim.

"Hazır mısın, Mira?" Sesi alçak ve baştan çıkarıcıydı, kahve ve viskinin birbirine karışması gibiydi.

"Evet, efendim." Sesim beklentiyle titriyordu. Onun rehberliğinde kendimi dikkatlice oyuncağın üzerine indirdim ve kalın yuvarlak kısmın içimde kaydığını hissettim. Duygu yoğun, neredeyse eziciydi, ama bunu ne kadar istediğimi inkar edemezdim.

"Aferin kızıma," diye övdü Gunnar ve ben de onun onayının sıcaklığından keyif aldım. "Şimdi o oyuncağı benim için becermeni istiyorum. Ona ne kadar ihtiyacın olduğunu göster bana."

Oyuncağın titreşimleri içimde dolaşüyor, beni şehvetten çılgına çeviriyordu. Zihnim kontrolü yeniden kazanmaya çalışarak yarıştı, ama hisler çok yoğundu, klitorisime karşı gürleyen, lezzetli bir titreşim, içimdeki kalın oyuncak ve doğru pozisyona girersem kıcımla alay eden başka bir sırt.

"Ne güzel bir sürtüksün, değil mi?" Gunnar'ın iğrenç sözleri beni daha da tahrik etti. Yanaklarım utançtan yanıyordu ama tahrik olduğum da inkâr edilemezdi.

"Evet, efendim," diye nefes nefese kaldım.

"Daha sert sür, Mira." Talepkâr tonu tereddüde yer bırakmıyordu. İtaat ettim, oyuncağın üzerine hararetle bastırdım. Her hareket omurgama lezzetli bir ürperti gönderdi ve Gunnar'ın kirli konuşması, titreşimler ve kendi bastırılmış arzularımın birleşimi beni sınıra yaklaştırdı.

"Lütfen, efendim... Çok yaklaştım," diye inledim, serbest kalmak için çaresizce.

"Şşşt," diye fısıldadı, sırtımı okşayarak. "Ben içine girene kadar dayan."

Gunnar beni öne doğru eğilmeye ikna ederken nefesim kesildi, sonra yağlanmış iki parmağını yavaşça kıcıma soktu, oyuncak içimde titreşmeye devam ederken beni gererek açtı. Bu hissi hiç beklemiyordum ve vücudumda şok ve zevk karışımı bir duygu dolaştı. İkisi birden nasıl sığabiliyordu? Sırtımı dikleştirerek ona daha iyi erişim sağladım ve oyuncağın içimde kaydığını hissettim.

"Sakin ol Mira," diye mırıldandı, sesi sertti.

Sertçe yutkundum, vücudumun bu müdahaleye uyum sağladığını hissederken sesinin derin tınısına odaklandım. Duyguların birleşimi yoğundu, ama kendimi tamamen Gunnar'a teslim ettiğimi bilmek sadece uyarılmamı artırdı. Geri çekildi ve önümde durmak için yürüdü.

"Ağzını aç ve sikimi ıslat," diye emretti, gözleri şehvetle kararmıştı. Buna uyduğumda, hiç vakit kaybetmeden büyük sikini dudaklarımın arasına soktu ve bana onu göt deliğim için ıslatmamı söyledi. Hevesle emdim, tadını ve hissini sevdim, dilimin her vuruşu bu deneyimi ne kadar derinden arzuladığımın bir kanıtı.

"Ne kadar iyi bir kız," diye mırıldandı, övgüsü beni gururlandırdı ve onu memnun etmeye daha da kararlı hissettirdi. "Ağzın inanılmaz hissettiriyor, ama o küçük dar kıcını sikmek için sabırsızlanıyorum."

Çok geçmeden Gunnar sikini ağızımdan çekti. Saçlarımdan tuttu ve daha fazla eğilmem için beni yönlendirdi, kıcımı açıkta ve ona karşı savunmasız bıraktı. Kalbim beklentiyle çarpıyordu ama kendi başıma hareket etmeye cesaret edemiyordum.

"Kıpırdamadan dur," diye emretti ve arkamda konumlandı. başı girişime doğru bastırıyor, beni tatmin etme vaadiyle alay ediyordu. Bu pozisyonda, amımın içindeki oyuncak lezzetli bir yere bastırılıyordu ve klitorisimin yanındaki her hareketle beni ovuyordu, ama ona odaklanmıştım. Gunnar'ı içimde istiyordum.

"Lütfen efendim," diye yalvardım, sesim titrek ve çaresizdi. "Size ihtiyacım var."

"Aferin kızım," diye övdü, sikini kıcıma sokmadan önce. Kolanının ve uzunluğunun ani istilasını nefesimi kesti, ama gerginliği ve onunla birlikte gelen dolgunluğu kucakladım.

Amımdaki oyuncak, klitorisimdeki titreşimler ve kıkımdaki Gunnar'ın kocaman yarağıyla kendimi daha fazla tutamadım. Neredeyse anında boşaldım, vücudum yoğun zevk dalgalarıyla sarsılıyordu.

"Siktir, Mira," diye homurdandı Gunnar, içime girmeye başlarken kalçalarımı sıkıca kavradı. Her sert darbesi tüm varlığıma coşku kıvılcımları gönderiyordu. Bu duyguya teslim oldum, bedenimi ve zevkimi tamamen kontrol etmesine izin verdim.

"Daha fazla... lütfen, daha fazla," diye inlemeler arasında soluk soluğa kaldım, tutarlı düşünceler oluşturamıyordum. Önemli olan tek şey aramızdaki ilkel bağlantıydı, onun tarafından sahiplenilme ve kullanılma hissiydi.

"Çok açgözlü bir kızsın, değil mi?" diye alay etti, hızı durmak bilmiyordu. Kıkımı daha sert, daha derin becerdi, beni mümkün olduğunu düşündüğümden daha ileri itti. Başka bir orgazmik zevk dalgası vücudumun sarsılmasına neden oldu.

"Evet, efendim," diye kekeledim, vücudumu sarısmaya devam eden orgazmlar arasında zar zor konuşabiliyordum. Bir daha asla eskisi gibi olamayacağımı biliyordum.

-Gunnar varlığından haberdar olmadığım bir parçamı uyandırmıştı ve artık geri dönüşü yoktu. Kenarlar ve bundan önceki tüm oyunlar beni buraya getirmişti ve buna değmişti.

"Aferin kızıma." Yoğunluk zirveye ulaştığında nefesi boynumda sıcaktı.

Gunnar'ın itiş gücü daha da artmış, kıkımın derinliklerine doğru ilerliyordu. İçimi doldururken sikinin her çıkıntısını hissediyordum ve amımdaki oyuncak başka bir enfes dolgunluk katmanı ekledi. Vücudum zevkten titriyor, yoğunluğu kontrol edemiyordu.

"Siktir, Mira... çok iyi hissediyorsun." Her kelime güçlü bir itiş gücüyle noktalanıyordu. Onun sınıra yaklaştığını hissedebiliyordum ve bu beklenti kendi tutkumu körüklüyordu.

"Lütfen efendim... benim için gelin," diye yalvardım, sesim ihtiyaçtan titriyordu.

Son bir sert hamleyle Gunnar kendini kırımın derinliklerine gömdü ve gırtlaktan bir inilti çıkardı. Sıcaklığı içime doldu ve onun tarafından sahiplenilme hissinin tadını çıkardım.

Nefes alış verişimiz yavaşladığında, beni boş ve daha fazlasını arzulayan bir halde bırakarak dikkatlice çekildi. Dudaklarını dudaklarıma indirip beni derinden öpmeden önce bana gurur ve şefkat karışımı bir duyguyla baktı.

"Hiç senin kadar iyi bir evcil hayvanım olmadı, Mira," diye fısıldadı ağzıma, tüylerim diken diken oldu.

"Teşekkür ederim efendim," dedim, kalbim sevgi ve minnettarlıkla kabarıyordu.

Gunnar artık birleşik meyve sularımızla kayganlaşmış olan banktan kalkmama yardım etti. Nazik elleriyle beni yumuşak battaniyelere sardı, sıcaklığıyla koza gibi sardı. Bu öyle şefkatli bir bakımdı ki, az önce paylaştığımız ham tutkudan çok farklıydı.

"İşte telefonun, güzelim," dedi ve elime sıkıştırdı, sonra da bir su şişesi. "Suyu iç. Gidip bize lezzetli bir şeyler pişireceğim. Sadece rahatla."

"Teşekkür ederim, Gunnar." Sıcak ve mutluydum, onun düşünceliliğinden etkilenmişim. Az önce bana yaşattığı yoğun hisler yüzünden vücudum hâlâ karıncalanıyordu. Gunnar cennet gibi kokan bir şeyler hazırlarken mutfaktan gelen tencere ve tava sesleri evin içinde dolaşıyordu. Bu açıdan, mutfak sol tarafına, ocağın olduğu yere geçtiğinde onu görebiliyordum. Kendimi mutlu ve el üstünde tutulmuş hissederek gülümsemekten kendimi alamadım.

Telefonumda bir bildirim belirdi ve kilidini açtığımda üniversitemden gelen yeni bir e-posta ile karşılaştım. Konu satırında benimle ilgili olduğu yazıyordu.

erteleme. Ne diyeceklerini merak ederek açtığında kalbim küt küt atıyordu.

"Sayın Bayan Shah, Güz dönemi için tıp fakültesindeki yerinizi sadece birkaç hafta daha tutabiliriz. Lütfen aşağıdaki son tarihe kadar bir karar verin, böylece yerinizi bekleme listesindeki bir öğrenciye açabiliriz."

Daha fazla zamanım olduğunu sanıyordum ama bir karar vermeye zorlanıyordum. Her zaman planladığım hayat ile Gunnar, Colby ve Hazy Cove'daki herkesle birlikte keşfettiğim hayat arasında bir seçim.

Gunnar'dan, kitapçıdan ve buradaki yeni hayatımdan ayrılma düşüncesi kalbimi ağırlaştırırken gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırdı. Ne ? Bu karar bana saatli bir bomba gibi geliyordu ve değer verdiğim hayatımı parçalamakla tehdit ediyordu.

Bırakın, bırakın hayat olsun. Her şey için endişelenmeyi bırak. Wanda'nın günün erken saatlerinde söylediği sözler zihnimde yankılanıyor ve bana belki de onun her şeyi riske atmaya değer olduğunu hatırlatıyordu.

"Hey," Gunnar'ın sesi kargaşamı yarıp geçerek dikkatimi tekrar gerçekliğe çekti. Oturma odasının kapısında duruyordu, gömleksizdi, uzun saçları omuzlarına dökülmüştü, kot pantolonu kalçalarını en lezzetli şekilde sarıyordu. "Yemeğe hazır mısınız?"

Başımı salladım ve beni kucaklayıp zahmetsizce, dumanı tüten bir tabak yemeğin beklediği masaya taşıdı. Sarımsak ve baharat kokusu bizi sardı ve endişemi bir anlığına hafifletti.

"Teşekkür ederim, Gunnar," dedim. "Bu harika görünüyor."

"Sen iyi misin?" Gunnar yüzüne kazınmış endişeyle sordu. "Kenarlardan sonra bir düşünüş yaşayabilirsin."

"Ondan değil. Sadece... Üniversiteden bir mektup aldım. Tıp fakóltesindeki yerimi sadece bir hafta daha tutuyorlar. Bir karar vermem gerekiyor," diye itiraf ettim, kalbim hızla çarpıyordu. "Bunun olacağını biliyordum ama daha fazla zamanım olduğunu sanıyordum."

Gunnar'ın yüzü yumuşadı ve yanağımdan süzölen bir damla gözyaşını silmek için uzandı. "Mira, neye karar verirsen ver, seni destekleyeceğim. Sadece mutlu olmanı istiyorum."

"Gitmem gerektiği anlamına gelse bile mi?" diye sordum, sesim zar zor duyuluyordu.

"O zaman bile," diye onayladı, bakışları benimkilerden hiç ayrılmıyordu. "Portland'a gidiyorsun, Mars'a değil. Eğer istersen yine de görüşebiliriz."

"Neden bu kadar gergin?" diye sordum. "Çoğunlukla seks olmasına rağmen kendimi bağımlı hissediyorum."

Gölömsedi. "Bence bizim oynadığımız oyunları oynadığınızda birbiriniz hakkında çok şey öğreniyorsunuz. Sıradan bir ilişkide insanların asla yapmayacağı bir şekilde kendinizi bana teslim ediyorsunuz, bana güvenmeyi, benimle güvende hissetmeyi sadece birkaç randevuya çıkmış birinden çok daha çabuk öğreniyorsunuz."

"Ve beni tanıdığını hissediyorsun?" Haklı olduğunu düşünerek sordum, en sevdiği rengi, en sevdiği müzik grubunu ya da randevularda genellikle yapılan diğer küçük konuşmaları bilmiyor olabilirdim ama onun hakkında daha derin, daha önemli şeyler biliyordum.

Alnımdan öptü, bir an sessiz kaldı. "Düşündüğönden daha fazlasını görüyorum ve seninle sahneler çekerek belki de kimseye göstermediğin yönlerini görüyorum. Biraz endişeli olsan da cesur ve düşüncesizsin. Zihnin kirli olduğu kadar parlak da. İnsanların cinsel bir ilişki sırasında birbirlerini iyi tanıyamayacaklarını düşünmeleri bana garip geliyor. Yemekteki o tek sahne bana senin hakkında akşam yemeğindeki on garip sohbetten daha fazlasını öğretti."

"Tamam," dedim sırtarak. "Neyi seviyorum?"

Gözlerini devirdi. "Kitaplar. Popo eşyaları. Unlu mamuller."

"Üç B!" Güldüm. "Ve motosikletleri seviyorsun. Mazoşizm ve..." Bir çatal

dolusu makarna uzattı. "Manicotti mi?"

Kıkırdadım. "Beklediğimden daha aptalsın. Ve daha tatlı. Benimle ilgilenve beni büyük bir dikkatle, ayrıntılara önem vererek izliyorsun. Sanırım motorlar konusunda neden iyi olduğunu anlayabiliyorum."

"Kızlarımın mırıldanması için her şeyi yaparım," diye mırıldandı. "Üniversite meselesi hakkında konuşmak ister misin?"

"Şu anda bunu düşünemem. Sadece yemek yemek, sonra da uyuyana kadar sırtımı ovmanı istiyorum."

Gözlerinde endişe vardı ama gülümseyerek başını salladı.

Gunnar

Uyandığımda şafağın ilk ışıkları perdelerin arasından süzülüyordu, Mira'nın kolu sıcak, sahiplenici bir battaniye gibi üzerime örtülmüştü. Kokusu burun deliklerimi doldurdu, tatlı ve baharatlı bir karışım, kendimi tekrar onun içine gömmek istememe neden oldu. Dün gecenin ateşli anıları geri geldi ve sikimin çarşafın altında seğirmesine neden oldu.

Onu uyandırmamaya çalışarak yer değiştirdim. Benim için o kadar mükemmeldi ki. Ama tıp fakültesine geri döndüğünde onu kaybetme düşüncesi içimi kemiriyordu. Uzun mesafe ilişkisini yürütebilir miydik? Bu fikir göğsümü geriyordu ama onu engelleyecek bir insan olmayı hayal bile edemiyordum. Küçük kasabamızın ötesine geçen hayalleri ve hırsları vardı ve burada benimle kalmasını ne kadar istesem de onu desteklemem gerektiğini biliyordum.

"Siktir," diye mırıldandım nefesimin altında. Kasabaya geleli bir ay bile olmamıştı ama bir şekilde hayatımı onsuz hayal etmek imkânsızdı.

onun içinde. Saate baktığımda, beni ele geçiren ezici korku duygusu için çok erken olduğunu fark ettim. Artık uykuya geri dönüş yoktu. İç çekerek, ona sınıksı sarılmaya, vücudunun sıcaklığını yanımda hissetmeye karar verdim.

Kalmayı seçebileceğini umarak.

Ona babasından bahsetmeliydim, ona karşı hissettiklerimi itiraf etmeliydim ama bunu onun kararını etkilemeden nasıl yapacaktım? Onu hayallerinden vazgeçmeye ikna eden adam olmak istemiyordum. İhtiyacı olan şey bu değildi - onun yanında duracak, onu cesaretlendirecek, destekleyecek birine ihtiyacı vardı.

Telefonumun ısrarlı uğultusu beni düşüncelerimden kopardı. Onu uyandırmamaya dikkat ederek telefona uzandım ve ekrana baktım, birden fazla kez arayan bilinmeyen yerel numaraya kaşlarımı çatarak baktım. Acil bir durum mu vardı? Mira'nın kolunun altından kayarak sessizce odadan çıktım.

Kapıyı yavaşça kapattım ve telefon ekranını kaydırarak aramayı cevapladım. "Alo?"

"Tam zamanında, Gunnar!" Büyükkannemin sesi diğer uçtan azarladı. "Neden telefonunu görmezden geliyorsun?"

"Saat sabahın 4:45'i, Wanda. Sessize almıştım," diye mırıldandım, bileğimdeki saç bağı kullanarak saçlarımı yukarı ve yüzümden çekmeye çalıştım. "Bu sabaha kadar bekleyemez miydi?"

"Hapisteyken sana sadece bir telefon hakkı veriyorlar!" Gözlerimi

kırıptım. "Hapishane mi?"

"Teknik olarak burası sadece bir hücre, hanımefendi," diye arka plandan bir erkek sesi geldi. "Ve size daha sonra onu tekrar aramayı deneyebileceğinizi söylemişim.

geçemedik."

"Kahretsin, Wanda, ne oldu?" Kalbim kızgınlık ve endişenin karışımıyla hızla çarpıyordu. Bu, Wanda'nın yaramazlıkları yüzünden kendini tutuklattığı ilk sefer değildi. Sonra planını hatırladım. "Motosiklet."

"Daisy de burada. Kefalet ihtiyacımız olabilir," dedi Wanda. "Harold suç duyurusunda bulunmak istiyor. Hayal etsene! O piç kurusu sanıyor ki-" Telefon kapandı ve acaba telefonu mu kapattı, yoksa polis memuru laf kalabalığı yapmaya başladığını anladığı için mi sözünü kesti diye merak ettim. Zavallı adam muhtemelen Harold'ın atıp tutmalarını 25 kez dinlemişti.

"Orospu çocuğu," diye homurdandım, ceketimi kaptım. Oraya hızlıca gitmeliydim ama Mira'yı rahatlatmadan da gidemezdim. Alnından öptüm ve hafifçe kıpırdanmasına neden oldum.

"Selam bebeğim," diye mırıldandı, gözleri kırpışarak açılmıştı, sersemlemiş ve kafası karışmıştı. "Ne var ne yok?"

"Acil bir durum var." Onu çok fazla endişelendirmek istemediğim için ayrıntıları belirsiz tuttum. "Wanda'nın başı biraz belaya girdi ama her şey yolunda. Yakında döneceğim."

"Tamam," diye mırıldandı ve uykuya dalmadan önce bana uykulu bir gülümseme verdi.

Kamyonetime atladım, önceki geceden kalan oyuncakları hızla koltuğun altına yerleştirirken soğuk deri derimi ısırdı. Dün gece Mira'yla yaşadığım sefahatin kalıntılarını gizleyerek kapıyı kapattım ve hızla karakola doğru yola çıktım.

"Çok saçma," diye mırıldandım yolda hızla ilerlerken, aklımda Wanda'nın son maskaralıkları dönüp duruyordu. Genellikle Daisy'yle zararsız eğlencelere katılırlardı ve her ikisinin de sabıka kaydı olmasına rağmen hiçbir şey

Gerçek bir davayla sonuçlanacak kadar. Ancak Harold bu suçlamaları düşürmezse, bu farklı bir şey olabilir.

Karakola vardığımda ürkütücü bir sessizlik vardı ama Hazy Cove'da sabahın dördünde pek bir şey olmadığını tahmin ediyordum. Floresan ışıkları muşamba zemine sert gölgeler düşürüyordu. Uykulu görünen bir memurun kahvesini yudumladığı resepsiyona doğru yürüdüm.

"Büyükannem Wanda Malloy için geldim." Sesimi sert tuttum, gözlerim tezgâhın arkasındaki memura kilitlenmişti. "Ve onun arkadaşı Daisy için."

"Ah, Bay Malloy, biz de bekliyorduk. Daisy ile birlikte nezarethanede," diye cevap verdi, tavrımdan etkilenmediği belliydi. "Görünüşe göre birlikte bir motosiklet çalmışlar."

Mira

YANIMDAKİ ÇARŞAFLAR SOĞUKTU, kokusu hâlâ duruyordu ama sıcaklığı çoktan gitmişti. Göz kapaklarım uykunun kalıntılarıyla ağırlaşmış bir şekilde çırpınarak açıldı. Gunnar'ın yattığı taraf boştu, vücudunun girintisi karmakarışık çarşaflarda bir hayalet gibiydi. Ondan bütün gece kalmasını istemiştım, hayır, kollarında koza gibi uyanmak için yalvarmıştım. Yokluğu içimde bir sızı bıraktı, sadece fiziksel yokluğundan değil, şafakla birlikte buharlaşan söylenmemiş sözden de.

Hareket bana bir gece önce yaptıklarımızı hatırlattığı için irkilerek yer değiştirdim. Kıçımın arasındaki lezzetli acı, paylaştığımız yoğunluğun bir kanıtıydı; onunla yaşadığım ham, ilkel bağlantı. Bizi ele geçiren şiddet yüzünden kaçıp gitmiş olabilir miydi? Sorduğumda kalacağını söylemişti, değil mi? Ya da belki de bir cevabı geçiştirmiş ve kafamı karıştırmıştı.

Bir gece önceki konuşmamız bana çok daha fazla güven vermişti, hepsi saçmalık mıydı?

Telefonum klinik ışığıyla bana baktı ve beni bir anlığına kenara attığım gerçekliğe geri döndürdü. İsteksizce ona uzandım, parmaklarım ekranın üzerinde gezinerek geleceğimi belirleyen mektubu ortaya çıkardı. Tıp fakültesi - babamın başarısızlıklarını anlayabilecek yaşa geldiğimden beri sarsılmaz bir kararlılıkla çizdiğim yol.

Karar üzerimde belirdi. Eğer hemen seçim yapmazsam, yerimi kaybedecektim. Bir sonraki sınıfları doluysa yeniden başvurmam, belki de başka bir okul bulmam gerekecekti. Bekleyip görmeye karar verirsem ve Hazy Cove işe yaramazsa bir yılım, belki de daha fazlası boşa gidecekti.

Kendimi huysuz hissederek ayağa kalktım ve kıyafetlerimi aradım. Hâlâ onun kamyonetinde miydiler? Dolabına gittim ve Gunnar'ın büyük boy kapüşonlarından birini başıma geçirdim. Beni yutuyordu ama sıcak ve rahattı ve onun gibi kokuyordu. Onun varlığını bu kadar çok arzulamam çok saçmaydı. Evden çıkmam gerekiyordu. Çekmecede bir çift basketbol şortu buldum ve onları giydim. Neredeyse pantolon gibiydiler, sorun değildi. Onu beklemeyecek ya da aramayacaktım, sadece sıvışıp eve yürüyecektim. Airbnb'm zaten sadece birkaç blok ötedeydi.

Dışarıda, işe gitmek için giyindiğim daireme doğru birkaç blok yürürken sabahın serin havası yanaklarımı ısıırıyordu. Colby'nin rahatlatıcı varlığına ihtiyacım vardı, beni Gunnar'ın neden olduğu bu korkudan kurtarması için. Ayrıca Colby'ye mektuptan bahsetmem ve okulumda sömestr bitene kadar kitapçıda kalabileceğimi söylemem gerekiyordu. Bu düşünce göğsümün sıkışmasına neden oldu.

Tangled Pages'a girdiğimde kapının üstündeki zil çaldı, yeni kitapların ve taze demlenmiş kahvenin tanıdık kokusu beni sardı. Burası, rahat köşeleri ve sallanan yığınlarıyla, hızla bir işten daha fazlası haline gelmişti. İkinci bir ev, bir sığınak gibi hissetmeye başlamıştım. Çok sevmiştim.

Colby bir yığın kitaptan başını kaldırdı, ela gözleri beni görünce parladı. "Günaydın Mira," diye seslendi, sesi sıcak ve davetkârdı.

"Günaydın." Boğazımı temizledim, tıp fakültesiyle ilgili haberi nasıl vereceğimi düşünmeye çalışıyordum.

Colby'ye yaklaştım, her adımda bir çaba sarf ediyordum, zihnim her şeyi değiştirecek haberle çalkalanıyordu. Hayatımın planının altımdan kaydığını, sağlam sandığım zeminin bataklıktan başka bir şey olmadığını nasıl açıklayabilirdim? Ve en derin arzularımın kilidini açan adamın bana sahip olmam gereken geleceği sunamayacağını nasıl açıklayabilirdim?

"Colby, seninle bir şey konuşmam gerekiyor," diye başladım, sesim titriyordu. Ama onun beklenti dolu bakışlarına baktığımda tereddüt ettim. Var olduğunu bilmediğim bir parçamı uyandıran bu yerden gerçekten uzaklaşabilir miydim? Gerçekleşen bir rüya gibi hissettiren bir şeyin parçası olma şansını geride bırakabilir miydim?

"Her şey yolunda mı?" Colby endişeyle yüz hatlarını çizerek sordu.

"Her şey... karmaşık," diye itiraf ettim, kararın ağırlığını fiziksel bir güç gibi üzerimde hissediyordum.

"Oh! Aklıma geldi de," dedi, sesi zorlukla kontrol altına alınmış bir heyecanla köpürüyordu. "Okuman gereken bir şey var. Belki seni neşelendirir." Döndü ve tezgâhın arkasında tuttuğu bir yığın eşyayı karıştırdı - onu henüz düzenlemeye ikna edemediğim tek şey buydu ve elinde bir yığın kâğıtla çıktı.

"Colby-" diye başladım, sadede gelmeye çalışıyordum.

"Sadece okuyun. Kim bilir, belki komplikasyonlarınızda size yardımcı olabilir."

Kağıt yığını yumuşak bir gümbürtüyle ellerime düştü ve kaşlarımı çatarak onlara baktım. En üst sayfada kararsızlığımın alay eden kalın, resmi harflerle "Satış Sözleşmesi" yazıyordu. Parmak uçlarım sözcüklerin üzerinde gezinirken içimi bir ürperti kapladı. Bu gerçekten oluyor muydu?

"Bu...?" Her biri hem yabancı hem de heyecan verici hissettiren şartlar ve hükümler içeren sayfaları çevirirken sorum yarım kaldı. Her şeyi değiştirebilecek bir sözleşme. Gerçekten de bu yerin bir parçasına sahip olabilir miydim? Tangled Pages'ın?

"Evet," diye başını sallayarak onayladı Colby, dirseklerini tezgâha dayayarak öne doğru eğildi. "Eğer ilgilenirsen, işe yarayabilecek bir yol bulduk. Yüzde kırk karşılığında olacak."

Gözlerimi kırıştırdım, söylediklerini anlamaya çalışıyordum. Tüm bunların gerçekliği baş döndürücüydü, güç ve olasılığın baş döndürücü bir karışımıydı. Arzuladığımı hiç bilmediğim şeylerin. Ama bu çok fazlaydı, değil mi?

"Colby, bir iş satın alacak param yok."

Colby dedi ki. "Şartları okuyun. Doğrudan satın almıyorsunuz."

"Bunu yapmaya kendi başına mı karar verdin?" Sesim kendi kulaklarıma uzak geliyordu, inanamıyordum.

"Hayır, yani bana teklif ettiğinde çok mantıklı geldi. Dükkâna verdiğin onca emek, asgari ücretli bir işten çok daha fazlası."

"O mu? O kim?"

"Gunnar, tabii ki. Sanırım Luna'ya rastlamış ve ona dükkân için ne kadar çok şey yaptığınızı anlatmış," diye cevap verdi ve bu isim içimde bir sarsıntı yarattı. "Küçük bir kasaba, bilirsin. Malloy Customs'ı satın aldığı anda da benzer bir süreçten geçti. Satıcı tarafından finanse edilen bir işletme kredisi."

Başka türlü yapamayacağı bir alışverişi yapmasını sağladı. Bankalar kredi vermekte tereddüt ediyor, özellikle de Tangled Pages teyzemiz öldüğünden beri zor durumda olduğu için. Her neyse, Luna ona bir seyahat blogger'ı olma hayalinden bahsetti ve kitapçı ve Hazy Cove tarafından kapana kısılmış hissettiğini paylaştı."

"Gerçekten mi?" Etrafıma bakındım, bir insanın bu harika yerde nasıl kapana kısılmış hissedebileceğini hayal etmeye çalıştım.

"Luna her zaman kendisini mutlu edecek bir şeyler arıyor ama bir türlü bulamıyor. Her neyse, Gunnar ona kredinin nasıl işlediğine dair detayları verdi ve seyahat blogger'ı olma girişimini ya da son planı her neyse onu finanse etmek için düzenli bir geliri olacağını söyledi."

Kalbim göğüs kafesime çarpıyor, sahip olma fikri her şeyi sorgulamama neden olan adamın görüntülerine karışıyordu. Gunnar'ın bunu önermiş olması fikri bile içimi ısıtıyor, Colby'nin söylediği her kelimenin altında erotik bir vaat yatıyordu.

"Beş yıl..." Sözleşmenin ilerleyen sayfalarına göz gezdirdim; sunduğu gelecek, arzu ve hayallerle dolu keşfedilmemiş bir alan gibi önümde uzanıyordu. "Ya da daha erken ödersem?"

"Aynen öyle." Colby'nin gülümsemesi sıcak ve cesaret vericiydi. "Luna bazı nedenlerden dolayı yüzde onunu elinde tutmak istiyor. Ben kendi payımın yarısını alacağım, sen de... sen de yüzde kırk hisseye sahip olacaksın. Sıkı çalışmamızdan elde ettiğimiz her türlü kâr ya dükkâna geri dönecek ya da mal sahibi olarak bize kalacak."

Kaşlarımı çatarak sözleşmeye göz attım. "Burada peşinat almam gerektiği yazıyor. Benim o kadar param yok."

"Oh, Gunnar bana o miktarı yazmamı söyledi. Sende olduğunu mu söyledi? Yine de bu detayları halledebiliriz."

Buraya, Gunnar'a böylesine somut bir şekilde bağlanma ihtimali aklımı başımdan alıyordu. Şimdiye kadar hayalini bile kurmaya cesaret edemediğim bir gelecekti bu. Bu sadece bir kağıt parçası değildi. Yeni bir hayat, yeni bir kimlik, her madde ve koşulla önümde açılan yeni bir rüyaydı. Mülkiyet. Ortaklık. Hızla bir sığınaktan daha fazlası haline gelen bir şeyde somut bir pay.

Gözlerimi kırdım ve dünya bulanıklaştı. Gunnar'ın yokluğunun içimde yarattığı duygu fırtınasına ihanet eden sıcak, ağır gözyaşları yanaklarımdan aşağı döküldü. Nefesimi düzene sokmaya, kendimi toparlamaya çalıştım ama Karmakarışık Sayfalar'dan -beklenmedik mabedimden- uzaklaşma düşüncesi içimi acımasız pençelerle pençeledi.

"Hey," diye araya Colby'nin sesi girdi, kargaşamın ortasında nazık bir tını. "Sorun yok, Mira. Şu anda hiçbir şeye karar vermek zorunda değilsin."

Elini uzattı, koluma hafifçe dokundu, ama bu dengeleri değiştirmeye yetti. Baraj patladı ve ben kitapçının ortasında çirkin bir şekilde ağlıyordum, sümüklü ve soluk soluğaydım, karmakarışık hayaller ve kırık beklentiler içindeydım. İşte buradaydım, hayatının her yönünü titizlikle planlayan bir kadın, geceyi bile geçirmeyen bir adam -sevişme arkadaşı- yüzünden dikiş yerlerinden çözülüyordu.

"Colby," dedim hıçkırıklar arasında, "Ben... Bu çok güzel ama sanırım Portland'a dönmem gerekiyor. Tıp fakültesi için." Kelimelerim boğazımda cam kırıkları gibi hissediyordum, her hece tırmalıyor, şüphe ve acı izleri bırakıyordu. "Gunnar, o... o beni seviyor. Biz sadece... Bu sadece seks, anlıyor musun?"

İtirafım havada asılı duruyordu, asla yüksek sesle söylemeye cesaret edemediğim çiğ ve çıplak bir gerçek. Ve bu çok saçmaydı, değil mi? Steril hastane salonlarını eski kitapların küflü büyüleriyle takas edebileceğimi hayal etmek saçmaydı. Dr. Shah'ın prestijini bir kitapçının kaprisleriyle takas etmek.

"Gunnar'ı siktir et o zaman. Bu seninle ilgili ve burayı sevdiğini biliyorum." Colby durakladı ve kaşlarını çatı. "Demek istediğim, Gunnar'ı becerme, bu açıkça

sorunlar var, ama en çok kitaplar arasında mutluyken neden tıp fakültesine gidelim?"

Burnumu çekerek güldüm. "Çünkü benim olmam gereken şey bu. Bir doktor." Yıllar süren yorucu eğitimim boyunca beni iten demir gibi kesinlik sarsıldı, geleceğime dair vizyonum buraya gelmeden önce kabul edemediğim hayallerimin ağırlığı altında çatırdadı.

Ama fanteziler sadece öyleydi, değil mi?

Colby içini çekerek bir elini dağınık saçlarının arasından geçirdi. "Sana ne yapman gerektiğini söyleyemem Mira, ama bence ne olman gerektiği konusunda endişelenmeyi bırakmalısın."

"Kendimi kaybettim." Mantık duygumu yeniden kazanmaya çalışırken Colby'nin yüzünü aradım. Ama çalışkan ve mantıklı yanımla, Gunnar hayatıma girdiğinden beri kaybolmuştu, tamamen deri ve çelik mavisi gözlerle.

Colby'nin kolları beni sardı, Gunnar'ın çelik gibi sert kucağıyla yumuşak bir tezat oluşturunuyordu. Kokusu rahatlatıcıydı - kafeden gelen taze kâğıt ve tarçın - Gunnar'ın deri ve misk kokusu gibi değildi ve gözyaşlarımı yatıştırmaya çalışarak ona sarıldım.

"Gunnar'a aşık mısın?" Colby'nin sesi saçlarıma fısıldar gibiydi, parmaklarının sırtıma dokunuşu kadar yumuşaktı. "Eğer öyleysen, bence onunla konuşmalısın."

Titredim, utancın sıcaklığı yanaklarımı renklendirdi. "Bilmiyorum..." Titreyen dudaklarımın arasından itiraf ettim, "ama bu kitapçıya aşığım."

"Eğer bu doğruysa, belki de risk almanın zamanı gelmiştir, Mira," diye mırıldandı Colby, gözlerimin içine bakabilecek kadar geri çekilerek. "Bunu kendin söyledin. En sevdiğiniz kitaplardaki kahramanlar cesur hamleler yapar. Senin dışında, risk bir erkekle ilgili değil, gerçekten değil - seninle ilgili, kim olduğunla ilgili

ve olmak istediğin kişi. Gunnar bunun bir parçası olabilir ya da olmayabilir ama tıp fakóltesine döndüğünde mutlu olacak mısın? O kadar stresli ve tükenmiş olduğunu söylemiştin ki neredeyse sinir krizi geçirecektin."

"Biliyorum," diye iç geçirdim, bunun ne kadar korkunç olduğunu düşünüyordum.

"Evet, canım," dedi Colby sırtarak. "Bu haftanın başlarında, sadece aşk kitaplarını düzenlemek için arka arkaya on altı saatlik iki vardiya yaptın. Bu yüzden sinir krizi geçirmeye yakın mıydın? Hatta hiç stresli miydin? Çünkü mutlu görünüyordun."

"Mutluydum. Yorgun ama mutluydum." Colby'nin geri çekildim, bakışlarım benden daha cesur kadınların hikâyeleriyle dolu raflara kayd, kapakların arasında şiddetle yaşanan hayatlar, sayfaları yakan tutkular. O uzun günleri, bütün gün kitapları raflara dizdikten sonra kendimi ne kadar bitkin hissettiğimi düşündüm. Bu farklı bir yorgunluktu, başarmanın, sevdiğim bir şeyi kucaklamanın verdiği tatminle gelen bir yorgunluk. Tıp fakóltesinin sürekli zorlayıcı stresinden çok farklıydı.

Tam o sırada bir polis telsizinin cızırtılı sesi Karışık Sayfalar'ın sessizliğini deldi. Hırçın bir ses anlamadığım bir şifreyi tekrarlardı ve ben irkilerek sesin kaynağını bulmak için etrafa bakındım. Wanda ve Daisy polis telsizini kafenin köşesindeki masanın üzerine bırakmışlardı, bir önceki sabah da orada dinlemişlerdi.

Colby kıkırdadı, kargaşanın ortasında sıcak ve beklenmedik bir sestti. "Şu Wanda."

Tarayıcıyı kapatamadan bir ses geri döndü. "Umarım bu normal bir soygundur, yine o çılgın yaşlı kadınlar değildir, stresle başa çıkamıyorum."

Hattan biri çıktı, bu sefer bir kadın sesiydi. "Wanda ve Daisy alındaki damarları patlatmaya bayılıyorlar, Carl. Ama hâlâ nezarethanedeler."

Colby radyoyu kapatmadan önce kaşlarını çatı. "Gunnar, Wanda ve Daisy'nin tutuklandığını mı söyledi?"

"Hayır. Onu bu sabah görmedim. Ortadan kayboldu. Beni ektiğini düşündüm..." Sustum.

Colby gülümsedi. "Seni terk mi etti, yoksa çılgın büyükannesini kurtarmaya mı gitti? Not bıraktı mı? Mesaj?"

"Bilmiyorum, telefonuma bakmadım." Çantamı karıştırdım ve buldum. Gunnar'dan gelen mesajlar ekranı dolduruyordu, kelimeler ve görüntülerden oluşan kaotik bir çağlayan. Mesajlara göz gezdirdim, her mesajda nefesim kesiliyordu. Wanda ve Daisy, en beklenmedik hapisane kuşları, kamerayı kapatıyorlardı. Parmağım fotoğrafın üzerinde gezinerek Wanda'nın asi sırıtışının hatlarını çizdi, sonra mesajlara geçti. Gunnar'ın sözleri endişe ve daha samimi, daha sahiplenici bir şeyle . Benimle sıradan bir kaçamak gibi değil, sanki zaten onun çalkantılı dünyasının bir parçasıymışım gibi konuşuyordu.

"Kahretsin." Onu yanlış mı değerlendirmiştim?

Gunnar

Harold ve büyükannem arasında motosiklet için fiyat pazarlığı yapan hararetli bir tartışmaya hakemlik yapıyordum ki Mira hışım ile hapishaneye girdi, elimi tuttu ve beni boş bir hücreye sürükledi.

"Beni neden uyandırmadın?" Mira homurdandı ve işaret parmağıyla göğsüme vurdu. "Beni yine ektiğini sanmıştım."

"Ne demek istiyorsun? Seni uyandırdım ve neler olduğunu anlattım. Hatırlamıyor musun?" Dışarıda Daisy'nin, Harold'ın Wanda'nın motosikletlerini ondan sakladığı için bir pislik olduğunu haykırdığını duydum. Gözlerimi kırıştırdım ve dışarıdaki kaos yerine önümdeki oldukça sinirli görünen kadına odaklanmaya çalıştım.

Mira bana bakıyordu, yüzünde bir şaşkınlık vardı. "Huh," dedi. Sonra tekrar kaşlarını çatı. "Tamam, bu benden."

"Bakalım doğru anlamış mıyım, sabahı seni uyandırdığımı ve nereye gittiğimi söylediğimi hatırlamadığın için sinirli mi geçirdin? Kontrol etmek için sana birkaç kez mesaj attım."

Gülümsemesi mahcup ve tatlıydı ve bir öpücüğe karşı koyamadım. Bu kadına aşık oluyordum. "Belki bir dahaki sefere alnıma falan bir not bırakırsın. Luna'ya dükkânın yarısını bana satmasını söyledin mi?"

Başımı salladım. "Pek sayılmaz. Onunla karşılaştım ve dükkânın yarısını istekli bir alıcıya nasıl satabileceğini ve düzenli kredi ödemelerini seyahat blogger'ı olma hayalini finanse etmek için nasıl kullanabileceğini konuşuyordum. Ben de belki küçük bir birikimi olan istekli bir alıcı tanıyor olabileceğimden bahsettim."

"Benim küçük bir birikimim yok!" Mira göğsüme vurarak tısladı. "Benim birikimim tıp fakültesi tarafından tüketildi."

Alt dudağımı ısırdım, sonra içimi çektim ve cüzdanıma uzanıp çeki ve notu çıkardım. Uzun bir süre gözlerini kırıştıracak baktı.

"Bu sahte mi? Çek senin adına. Seni sevmem için bana rüşvet vermene gerek yok, ben zaten--" Mira sözünü kesti ve boğazını temizleyerek nota tekrar baktı.

"Sahte değil. Baban bana sorumluluklarından kaçtığını söyledi. Çılgına döndüm ve bu hiç hoş değildi. Tek düşünebildiğim senin arka odada ondan haber beklediğindi. Uzun lafın kısası, son maaş çekini imzaladı ve üç motosikletinden ikisini sana bıraktı. Belki biraz suçluluk hissediyordur, bilemiyorum."

Homurdandı. "Sperm donörü suçluluk hissetmez. Uzun zaman önce onun narsisizmiyle yüzleştim. Onları terk etti çünkü üç motosikletle sorumluluklarından kaçmak zordur."

"O da var," dedim kıkırdayarak ve iyi olduğundan emin olmak için yüzüne baktım. Yıkılmış değil, kararlı görünüyordu. "Her neyse, çek o maaş çekinin değeri artı motosikletlerin mavi defter değeri için. İkisi de çalışmıyor ama Jay ve ben onları tamir edersek oldukça iyi para edecekler. Tüm bunlar, onları satmayı kabul ettiğinizi ve tapularını devrettiğinizi varsayıyor."

"Tüm bunları neden yaptın?" Mira fısıldadı. "Bu çekin üzerindeki tarih... Dükkânınıza ilk geldiği tarih miydi?"

Bir elimle saçımı taradım ve saç bağıını çözdüm. "Evet, maaş çekini almak için oradaydı ve bana gideceğini söyledi. Biraz öfkelenmiş olabilirim. Söylediği her şeye kulak misafiri olabileceğini düşünmem de yardımcı olmadı."

"Hayır, hemen ayrıldım. Sen gittikten sonra gerçekler ortaya çıktı." Kıkırdadı. "Seninle bir ilgisi yok. Bekle, duyguların incindi mi?"

"Ne? Hayır, tabii ki değil" diye yalan söyledim.

Gürültülü bir çınlama beni böldü ve birinin çarptığı kapıya doğru baktım. Kapıda mahkûmlara yemek vermek için kullanılan küçük pencere kayarak açıldı ve Wanda'nın yüzü içeri girdi.

"Merak etmeyin, Harold'la işleri yoluna koyduk. Gitmekte özgürüz. Tüm suçlamaları düşürdü." Bu hiç şaşırtıcı değildi. Her nasılsa, Wanda ne zaman tutuklansa, suçlamalar birkaç saat içinde sihirli bir şekilde ortadan kayboluyordu. O ve Daisy'nin belli bir cazibesi vardı sanırım. Ya da bu ikisiyle hapiste uğraşmak istemiyorlardı.

"Wanda, kapıyı neden kapattın?" Mira itiraz etti.

"İkiniz birkaç saat yalnız kalmaya ihtiyacınız varmış gibi görünüyorsunuz. Zorlu sorgulama yöntemleri kullanmaktan korkma, Mira. Biraz önce yüzüne karşı yalan söylediğini duydum.

önce," diye havladı Wanda. "Birkaç saat içinde biri gelip gitmene izin verecek. Muhtemelen."

"Muhtemelen mi?" Mira soluk soluğa kaldı ama Wanda küçük kapıyı çoktan kapatmıştı. Tekrar bana döndü. "Peki ne hakkında yalan söyledin?"

Yutkundum. "Ortadan kaybolman beni biraz incitti, tamam mı? Bir şeyin ortasıdaydık. Ve ben seni istiyordum. Seni hep istedim. İlk tanıştığımızda bile. Hatta şimdi bile."

"Oh," dedi, gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde bana bakarak. "Bunu neden az önce söylemedin?"

Omuz silktim ve bir süre kapıya baktım. "Çok zor bir dönemden geçiyorsun. Vereceğin herhangi bir karar hayatının gidişatını değiştirecek ve bu tanıştığın bir pislikle ilgili olmamalı. Burada ne olduğuyla ilgili olmalı." Elimi kalbinin üzerine koydum ve kalbinin biraz fazla hızlı attığını hissettim.

Küçük elini benimkinin üzerine koyarak, "Ya tanıştığım o pislik herif buraya da sızdıysa?" diye sordu. "O zaman kararlarımda bir yeri hak ediyor mu?"

Bakışlarını tutarak yutkundum. "O zaman bile. Senin için en iyi olan kararı vermeni istiyorum - ben burada olmasaydım bile vereceğin kararı."

Uzun, gergin bir an bana baktı, sonra gülümsedi. "Ben kitapçıyı seçiyorum. Çeki kullanacağım, Luna'nın payını alacağım ve hayalimdeki hayatı yaşayacağım. Tıp fakültesini siktir et," dedi. "O cehenneme asla geri dönmeyeceğim - Bana göre değildi. Ayrıca, kararımın bir parçası olmaman gerektiğini söylediğin için de siktir git, çünkü sana o kadar aşığım ki komik bile değil. Şu andan itibaren verdiğim her kararın bir parçası olacaksın çünkü benim için en önemli şey senin gülümsediğini görmek." Başını öne eğdi. "Bir de boşalırken yüzünün nasıl sevimli bir şekilde buruştuğunu izlemek."

"Buruşuk mu?" Ben sordum.

"Gunnar," diye tısladı. "Odaklan. Az önce seni sevdiğimi söyledim."

Sırıtarak, kalbim sıcacık ve dolu bir şekilde Mira'yı soğuk taş duvara doğru ittim, başının arkasını kavradım ve ağzını yuttum. "Belli ki seni seviyorum," diye mırıldandım, dilinin tatlılığını tadıyor, dudaklarının yumuşaklığından zevk alıyordum. Doyamıyordum - asla doyamayacaktım. "Seni lanet olası atölyemin ortasında bana göt deliğini sunduğundan beri seviyorum. Evime dalıp sana attığım her cüreti kabul ettiğin, sonra da yıllardır BDSM yapıyormuşsun gibi o anal kancayı aldığın andan beri seni sevdim. Vücudun benim için sergileniyordu, amcığın damlıyordu ve muhtaçtı. Bu bok için yaşıyorum, Mira. Beni tüketiyor. Beni tüketiyorsun."

"Oh." Gözleri ısındı.

"Ve çünkü sen sordun. Kamyonetimdeki o zaman mı? Gittim çünkü sana karşı hissettiklerimden korkuyordum. Çünkü ben bir korkağım ve sana sahip olmak istiyordum ama nasıl soracağımı bilmiyordum."

Bana sıırttı. "Artık bana sahipsin. Bununla ne yapacaksın?"

"Soyun," diye emrettim, gömleğimi yırtarak çıkardım. Gözleri vücudumun üzerinde gezinirken meydan okuma ve ihtiyaçla parlıyordu. Lanet olsun, bundan zevk alıyordu. Kontrolü elime almamdan.

Mira itaat etti, önümde çıplak durana kadar kıyafetlerini çıkardı, kıvrımları pembeleşti. Aletimi kot pantolonumun üzerinden avuçladım, onun için kaya gibi sertti. "Ellerinin ve dizlerinin üzerinde yatağa uzan. Şimdi."

Döndü ve hücredeki taş gibi sert plastik şiltenin üzerine tırmandı, kızışmış bir orospu gibi kıcını ve amını bana sundu. Amını öptüm, sonra yer değiştirdim ve sol kık yanağının yumuşak etini ısırdım.

kalıcı bir iz bırakacak kadar uzun. "Bir sözleşme yapıyoruz, anlaşıldı mı? Vücuduna nasıl sahip olacağımı, bu delikleri nasıl kullanabileceğimi tam olarak belirleyeceğiz. Sınırlarını. İhtiyaçların. Hepsi orada olacak."

"Tamam," diye inledi, sırtını kamburlaştırarak beni içeri davet etti. "İhtiyaçlarımdan biri senin sikin olabilir mi?"

Kaygan kıvrımlarını okşarken usulca kıkırdadım ve bir parmağımı ısısının içine daldırdım. "Şimdiden benim için çok ıslaksın. Becerilmek için gerçekten çaresizsin, değil mi evcil hayvan?"

Mira inleyerek dokunuşuma doğru eğildi. "Lütfen, efendim."

Kıkırdadım ve tamamen geri çekildim. Kaybettiği için haykırdı, omzunun üzerinden baktı. Onu uyarmak için kıcına bir şaplak daha attım. "Ne zaman boşalacağına kim karar verecek?"

"Sen."

Zafer içimi doldurdu, sıcak ve baş döndürücü. Önemli olan her yönden benim olmuştu. İki parmağımı içine soktum, onları birbirinden ayırdım, ıslak kıvrımlarını becerdim ve çığlık attı, bir parmak daha eklediğimde kalçalarını elime doğru çarptı ve bir tane daha. Amcığı sırlı sıklandı, parmaklarımı tekrar tekrar içine sokarken parmaklarımın etrafında titriyordu.

"İşte benim kızım." Parmaklarımı kıvırdım, titreyip yalvarana kadar o tatlı noktayı dürttüm. Bıraktım, vücudunun soğumasına izin verdim, sonra hıçkırarak yalvarana kadar her şeye yeniden başladım. Yavaşladım, şişmiş klitorisini hafifçe okşadım. Günahın ve kurtuluşun tadını alıyordu ve etine karşı inledim.

Mira öne doğru yığıldı, göğsü kabardı, yüzünü yatağa gömdü ve adımını bir dua gibi sayıkladı. Tutuşumu yumuşattım ama onu bırakmadım, onu kapana kısılmış halde tuttum. Karşı koymadı, kendini tamamen teslim etmişti.

Tıpkı ona kalbimi verdiğim gibi. "Seni seviyorum, tatlım," diye fısıldadım.

Onun üzerinde yükseldim, onu sırt üstü ittim ve bacaklarını açtım. Kalçalarım onunkilere dayanana, sikim derinlere gömölene kadar sert bir hamleyle sikim eve doğru kaydı.

Mira haykırdı, "Gunnar!"

"Buradayım," diye mırıldandım, kabzasına kadar oturdum. Vücudunu kendi vücudumla kapladım, boynunu ısırıp dişlerimi iz bırakacak kadar batırırken kalplerimiz birlikte çarpıyordu. "Seni seviyorum."

Gözlerime baktı ve küçük eliyle çenemi kavradı. "Ben de seni seviyorum. Efendim."

Yavaş ve derin hareket ettim, her kaymanın ve ipeksi sıcaklığının içinde sürüklenmenin tadını çıkardım. Bakışlarımız kilitli kaldı ve aklı etrafımda sıkılaştığında, henüz bitmesine hazır olmadığım için tutundum.

Kulak memesini ısırđım. "Ya şu anda bir polis memuru içeri girerse? Ne görecek? Küçük evcil hayvanım, sürtüğüm, sikilmek için yalvarıyor.

İç kasları beni sıktı. "Boşalmam gerek, Gunnar." "Zavallı

bebeğim. Sabrını zorluyor."

Göğsüme vurdu. "Lütfen. Bununla başa çıkamam."

"Sana vermeye karar verdiğim her şeyin üstesinden geleceksin." Çenesini yakaladım ve bakışlarımla buluşmaya zorladım. "Sen bana aitsin Mira ve benim olanla istediğimi yaparım." Geriye doğru kayarak, onun dehşete düşmüş sızlanmasını duymazdan gelerek içinden çıktım.

Gözleri karardı, uyarılmışlığı bir kez daha canlandı. "Evet, efendim."

"Benim için çok ıslak," diye mırıldandım, iki parmağımı derinlere kaydurdum. Mira haykırdı, iç duvarlar kenetlendi. "Bir türlü doyamıyorsun, değil mi?"

"Lütfen..." Elimin üzerinde geriye doğru sallanıyor, parmaklarımın üzerinde kendini beceriyordu.

"Sana verdiğim şeyi alacaksın ve bunun için minnettar olacaksın." Ağrıyan sikimi ona doğru sürttüm, titreyene kadar klitorisinin etrafında döndüm. "Yalvar."

"Lütfen, efendim!" Mira altımda kıvranarak hıçkırdı. "Lütfen, sikinize ihtiyacım var!"

"Aferin kızıma." Acımasızca bir hamleyle eve çarptım, onun sıkı sıcaklığını hissedince hırladım. Çığlık , etrafımda parçalandı ve ben de onu sürdüm, çırpınan kedi beni kenara daha da yaklaştırdı.

Kendimi etin tokatlarına ve Mira'nın kırık çığlıklarına kaptırmış, kendi kurtuluşumu kovalıyordum. Tırnakları sırtımı tırmalıyor, beni teşvik ediyordu.

"Benim için tekrar gel," diye homurdandım, içimdeki o tatlı noktaya vurmak için aç yaptım. Mira çığlık attı, iç duvarlar etrafımda titreşiyordu. "İşte bu kadar."

Kalçalarını daha fazla iz bırakacak kadar sert kavradım ve kısa, keskin vuruşlarla ona çarptım. Mira coşkuyla hıçkırıyor, ben onu daha da yukarı iterken altımda kıvranıyordu. Kendi doruk noktam omurgamın dibinde inşa edildi, erimiş ısı dökülmeye hazırdı. Ona karşı bir hayvan gibi tepiniyordum, görüşüm bembeyaz oluyordu-

Zevk gözlerimin arkasında patladı, onu doldururken sikim titriyordu. Mira inledi, tırnakları tenimi ısırtıyor, benimle birlikte geliyordu. Uzun dakikalar boyunca nefes nefese yattık, hâlâ birleşmiştik. Mira'nın boynunun kıvrımlarına sokuldum, tenine yumuşak öpücükler kondurdum.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım, ona sımsıkı sarılarak.

Mira memnun bir iç çekişle bana doğru kıvrıldı. "Ben de seni seviyorum."

Kelimeler iliklerime kadar işledi, şüphenin son gölgelerini de kovaladı. Mira şimdi ve her zaman benimdi ve ben de sonsuza dek onun olacaktım.

"Lütfen bunu ona söyleme ama Jay'ın randevu programıyla planı bulmasına sevindim."

Mira dirseklerinin üzerine kalktı ve bana baktı. "Ben de öyle. Belki de ona söylemelisin. Reklamın dükkâna faydası oldu. Üç yeni özel siparişiniz var, değil mi?"

"Evet," dedim iç çekerek. "Ve bir ton sosyal medya takipçisi. Dükkân her zamankinden daha iyi durumda."

"Ona iyi iş çıkardığını söyle. Bunu duymaya ihtiyacı var ve senin övgü konusunda cimri davranmanın kimseye faydası yok," dedi Mira. "Bana karşı övgüde cimri davranmıyorsun."

"Çünkü seninle olmak çok ateşli. Jay kına yakıyor."

"Ne olmuş yani? Bırakın kına yaksın. Kazanmayı hak ediyor. Kardeşin çok tatlı biri."

Gülümsedim, onu kendime doğru çektim ve çok sessizce haklı olabileceğini kabul ettim. Neden kardeşime bu kadar sert davranıyordum? O ve Wanda benim ailemdi ve belki bazen ona karşı biraz daha nazik olabilirdim.

"Neden her zaman bu kadar sinir bozucu bir şekilde haklı olmak zorundasın?" diye sordum.

"Ben böyle zekiyim. Ve sen benim için o oldun, vicdanım oldun, dünya önerken mantığım oldun. İzin ver ben de senin için aynısını yapayım."

Bu düşünce çok hoşuma gittiği için gülümsedim. "Deneyeceğim. Yine de bana karşı sabırlı ol, yaşıyım ve alışkanlıklarım var."

Güldü. "Öyle olacak. Bunu keşfetmek, nasıl çalıştığımızı öğrenmek için zamanımız var. Aşkın derinliklerine inmek için."

"Kahretsin, bu mümkün mü?" Fısıldadım. "Ayrıca, burada biri BDSM sözleşmesi, kurallar ve düzenlemeler hakkında konuşup duruyor," dedi. İnledim. "Kesinlikle kurallar demedim, ama üzerinde çalışmak istiyorsan, ben varım."

Mira

BİR YIL SONRA.

Uyandığımda Gunnar'ın gözleri içine bakıyordu, o buz mavilerinde sıcaklık ve arzu dönüyordu. Bir gece önce halka açık sert bir oyun seansı yapmıştık ve neredeyse hâlâ alt uzaydaymışım, hâlâ sisli ve muhtaçmışım gibi hissediyordum. Belki de onunlayken hep böyle hissedecektim - erkek arkadaşımın bakışları bile tek başına vücudumun ihtiyaçla sızlamasına neden oluyordu.

"Günaydın," dedim elimi sert göğsünden aşağı kaydırırken, parmaklarım dövmelelerinin çizgilerini izliyordu. Aleti kalçama doğru çıkmıştı, çoktan sertleşmiş ve sızıntı yapıyordu. Parmaklarımı çevresine doladım, kadife çelik uzunluğunu aşağı yukarı okşadım.

"Ne kadar iyi bir evcil hayvan," diye hırıldadı Gunnar, sesi uyku ve şehvetle sertleşmişti. Çenemi kavradı, başımı yukarı kaldırdı ve beni kabaca öptü. Sonra bile

Onunla bir yıl geçirdikten sonra, tutku h    garajındaki o ilk günkü kadar yo und  . "Seni seviyorum."

Elini bacaklarımın arasına kaydırdı, önceki geceki aktivitelerden dolayı hassas olma ihtimalime kar  şı dikkatli davrandı. Klitorisimi buldu ve nazik e ok  şadı.

"Lütfen," diye yalvardım, dokunu  şuna kar  şı kıvranıyordum, zaten muhta ıttım. Bir yılın ardından bedenim ona uyum sağlamıştı ve beni bu hale getirmesi için fazla bir şey gerekmiyordu.

Gunnar klitorisimin etrafında daireler   zd  , dokunu  şu yatıştırıcı olmaktan başka bir şey değildi. "Bugün o gün, evcil hayvan. Tangled Pages'ın hissesi senin olacak. Hayallerinin pe  şinden bu kadar sıkı ko  tu  ğın için seninle gurur duyuyorum."

Kalbim kabardı, gözlerim ya  şardı. Colby ve ben yaz turizm sezonu boyunca di  şimize takarak  alı  mı  , k    k kitap  dan daha büyük bir k  r elde etmiştik ve Luna'ya olan borcumu beklediğimden  ok daha önce   deyebilmi  tim. Colby ve kız kardeşi bana bu fırsatı verdikleri ve Gunnar her şeyin yolunda gitmesi için bir yol buldu  ğ   için  ok minnettardım.

"Buna inanamıyorum," dedim. "Teşekkür . Her şey için. Sarsılmaz deste  ğiniz ve sevginiz için. Seni seviyorum."

Gunnar ba  şımın üstünü öptü. "Bunu hak ettin, Mira. Seninle  ok gurur duyuyorum."

Ona gülümsedim. "Malloy Gümrük de her zamankinden daha iyi

durumda." Kıkırdadı. "K    k kardeşim ve onun entrikaları sayesinde."

Karnımda heyecan ve sinirler sava  sa da, Gunnar'ın vücudundan aşağı kaydım, onu memnun etmeye hevesliydim, en sevdiğim yerine giden yolu öptüm, yol boyunca durup piercingli meme u  larını emdim ve

Kalçasındaki hassas noktayı. Sertleşmiş sikine sokuldum, şaftına gülümsedim. Onun muhteşem sikini ilk kez yıllar önce görmüştüm ve artık benimdi. Oynamak için benim, istediğim zaman sürmek için benim.

"Sikinizi emebilir miyim, Efendim?" Kirpiklerimin arasından ona bakarak sordum.

Gunnar elini saçlarımda dolaştırarak beni yaklaştırdı. "İhtiyacın olanı al, tatlım. Ama acele et, uyuduk ve katılmamız gereken bir etkinlik var."

Onu ağzıma alarak inledim. Aletin dilimin üzerindeki ağırlığı endişemi yatıştırıyor, beni ona olan sevgimde, ona olan teslimiyetimde merkezliyordu. Bazen kafamın arkasında Wanda'ya çok benzeyen bir ses, kontrolü ele almayı denemek isteyip istemediğimi merak ediyordu - ama bu sabah, alt uzayın kenarları hala oyalanıyordu ve teslimiyetim tamamlanmış hissediyordu. Başımı sallayarak onu derinlere aldım, efendimi memnun etmenin tanıdık eylemi içinde rahatladım. Gunnar'ın iniltileri içimi sıcaklıkla doldurdu ve beni daha hızlı hareket etmeye teşvik etti. Aleti ağzımın içinde şişiyor, dilime karşı zonkluyordu.

"İşte bu," diye homurdandı Gunnar. "Ne kadar iyi bir saksocu. Ağzının efendinin sikiyle dolmasına bayılıyorsun, değil mi?"

Kabul ettiğimi inledim, sertçe emerken yanaklarım çukurlaştı. Sinirlerim kayboldu, yerini kalbime ve ruhuma sahip olan adama hizmet etmenin mutluluğu aldı. Gunnar elini saçlarımda sıkıca kavradı ve sert darbelerle ağzımı sikerek kontrolü ele aldı. Ona teslim oldum, boğazımı onun cezalandırıcı hızına dayanacak şekilde gevşettim. Beni onu gırtlığıma almak için eğitmişti ve bu konuda çok iyiydim. Aletini derinlere sokmanın, her hamlede nefes yollarımı tıkamanın yoğunluğunu seviyordum. Islak emme sesleri odayı dolduruyor, taşaklarının çeneme çarpmasıyla noktalanıyordu.

Amım zonkluyordu, boştu ve doldurulmak için can atıyordu. Gunnar'ın itişleriyle aynı anda klitorisimi ovuyor, onu yeterince memnun edersem izin vereceği orgazmı kovalıyordum.

Gunnar başımı geriye çekti, siki ağzımdan bir patlamayla çıktı. "İyi bir kız oldun," diye homurdandı Gunnar. "Ödülünü alma zamanı."

Beni sırtüstü yatırdı ve elinde sikiyle vücudumdan aşağı kaydı. Aletinin geniş başı giriş yerimi dürtüyor, sıkı itişlerle beni kızdırıyordu. İnledim, içine girmeye çalıştım, doldurulmak için çaresizdim.

Gunnar azarlarcasına kalçamı tokatladı. "Sabır, aşkım."

Amım doldurulmak için can atsa da kendimi hareketsiz kalmaya zorladım. Sonunda Gunnar içime girdi, sert bir vuruşla onu kabzasına kadar gömdü.

"Evet!" Sırtım kamburlaşarak bağırdım.

Gunnar kıkırdadı, kalçalarını yavaş bir hareketle çevirdi. "Efendinin siki için çok açgözlüsün, değil mi?"

"Evet, efendim," diye nefes aldım, bacaklarımı iyice açarak onu itiş kakış karşıladım. Gunnar ciddi bir şekilde hareket etmeye başladı, sert vuruşlarla içime girdi.

"Kime ait olduğunu asla unutma." Bunu sert ve sahiplenici bir öpücükle takip etti.

"Her zaman sen."

Gunnar kıcımlı kavrayıp amımı kabaca delerken gözleri sahiplenici bir zevkle parlıyordu, pelvisi her vuruşta klitorisime sürtünüyordu, orgazma yaklaşmam uzun sürmeyecek kadar heyecanlanmıştım, beni boşaltması için ona yalvarıyordum ve bir kez olsun beni saatlerce kızdırmadı. Bir elini aramıza soktu, beni her zamankinden daha sert sikerken klitorisimi ovuşturdu. Bir uzuvlar karmaşası, sert nefesler içinde birlikte geldik ve

ısırlmış çığlıklar. Gunnar yarı yarıya üstüme yığıldı, ağırlığı rahatlatıcı bir baskı oluşturunuyordu.

Boynunun kıvrımlarına sokuldum, ter ve seks kokusunu içime çektim. "Parti için hazırlanmalıyız."

Gunnar homurdandı. "Bir dakika içinde. Sarılmaya ihtiyacım var."

Bir süre öylece uzandık, ellerimi sırtındaki kaslarda aşağı yukarı gezdirirken birbirimizin ve sonrasının tadını çıkardık. Üzerimdeki ağırlığını hissetmek, beni yerimde tutmak hoşuma gidiyordu. Sonunda Gunnar ayağa kalktı ve bana yardım etti. Bacaklarım altımda sallanıyordu, orgazmın etkisiyle hâlâ titriyordum.

Gunnar sırtıttı, kendinden memnun olduğu belliydi ve beni duşa yönlendirdi. Gunnar bir el bezi ve sabun alıp vücudumdaki faaliyetlerimizin izlerini nazıkçe temizlerken sıcak su tenimizin üzerinden akıp gitti.

İçimi çektim, spreyin altında kaslarımdan gerginlik sızıyordu. Gunnar beni kollarına çekti, bir eli bacaklarımdan arasını okşamak için aşağı kayd. Parmakları klitorisimi bulup şişmiş yumrunun etrafında dönerken nefesim kesildi.

"Bir tane daha," diye mırıldandı Gunnar kulağıma doğru. "Bugün senin günün, benim için tekrar tekrar gelmeni bekliyorum, tatlım."

Gunnar'ın zeki parmaklarının her darbesinde içimdeki ısı artıyordu. Kalçalarım bu hissi kovalayarak kasıldı ve sonra boşuk bir çığlıkla tekrar uçurumun kenarına yuvarlandım.

Gunnar beni yavaş ve derin bir şekilde öptü. "Mükemmel. Şimdi hazırsın."

Duşumuzu bitirdik ve parti için giyindik, saçlarımı tararken ve seksi dekoltesi güzel bir elbise seçerken, BDSM'de bana nasıl rehberlik ettiğini düşünürken karnımda beklenti ve sinirler dönüyordu.

Bir gece önceki partide göğüslerim herkesin görebileceği şekilde çıplaktı. Bugün de eli aynı yerde, çıplak sırtımda olacak ve giyinirken bile bana yaptığı şeyleri hatırlatacaktı.

Geç kalmıştık ve hazırlanmanın geri kalanını aceleyle tamamladık, sonra Colby'nin balonlar ve büyük bir pankartla süslediği kitapçıya giden kısa mesafeyi yürüdük. Pencerelerden toplanan insanları görebiliyordum ve geçen yıl boyunca değer verdiğim tüm insanları düşündüm - Jay ve onun maskaralıkları, kasabanın dışında bir bar işleten huysuz Luke ve tabii ki Wanda ve Daisy. Nori'nin annemi buraya getirdiğini biliyordum ve ikisini de göreceğim ve Nori'nin kira kontratımı devralan iğrenç oda arkadaşıyla ilgili hikâyelerini dinleyeceğim için heyecanlıydım.

Tangled Pages'a alkışlar ve tezahüratlar arasında girdik. Arkadaşlarım etrafımda toplanmış, sarılıp tebrik ediyorlardı. Köşede Nori vardı, Wanda ona bir şeyler söylerken son derece rahatsız görünüyordu. Ben el salladım, o da gülümseyerek bana el salladı. Annem koşarak geldi ve bana sarıldı, Colby de öyle.

"Başardın, Mira. Seninle gurur duyuyorum," dedi Colby. Sarılışı sıcak ve rahattı, evimdeymişim gibi hissettim ve bir kollarında oyalandım.

"Başardık. Birlikte." Gözlerimi kırptırdım, boğazım duygularla düğümlendi. "Teşekkür ederim. Her şey için." Geri çekildim ve gülümseyen Gunnar'a baktım. Bugün iyi davranıyordu ama Colby'yle genelde didişirlerdi. En sevdiğim iki erkek anlaşabilseydi, hayatım mükemmel olurdu. Ama sanırım mükemmellik her şey demek değildi.

Colby gülümsedi, gözleri kuşkuyla parlıyordu ve bana bir mikrofon uzattı. "Birkaç kelime?"

Derin bir nefes aldım ve kalabalığa baktım. Arkadaşlarım, ailem, hepsi hayatımın bu yeni bölümünü kutlamak için buradaydı. Bakışlarım Gunnar'ın sevgi ve gurur dolu bakışlarını buldu ve gülümsedim.

"Bir yıl önce o lanet Sevgililer Günü yarışması için Hazy Cove'a geldim - ve Jay beni seçtiğinde bilmediği şey, benim onun ağabeyine takıntılı olduğumdu. Garip olabilirdi-"

"Kesinlikle garipti!" Jay araya girdi.

"Daha mı garip?" Başımı sallayarak güldüm. "Ama onun yerine harikaydı. Hepiniz beni ettiniz, bana nezaket ve dostluk gösterdiniz ve yolumu yeniden bulmama yardımcı oldunuz." Boğazımı temizleyerek durakladım. "Özellikle Colby ve Gunnar. Benim ailem, evim oldunuz. Artık Tangled Pages da benim evim olacak. Bu mağazanın mülkiyetinin bir parçasına sahip olmak benim için çok şey ifade ediyor. Bu, gerçek hayalinizin ne olduğunu bulmak ve gerçek benliğinizi öğrenmekle ilgili. Ve bilge bir kadın bir keresinde bana şöyle demişti: Bırakmayı, hayatı akışına bırakmayı öğrendim. Ve her şey için endişelenmeyi bırakmayı." Wanda'ya gülümsedim. "Şey, çoğunlukla."

"Siz gençlerin hâlâ çok tutucu olduğunu düşünüyorum," diye bağırdı Wanda.

Güldüm. "Bu doğru olabilir. Romantizm bölümümü farklı bir şekilde düzenlemeye çalışın, göreceksiniz. Her neyse, geçtiğimiz yıl boyunca beni destekleyen herkese teşekkürler. Hazy Cove'un bir parçası olduğum için çok heyecanlıyım ve hepinizi seviyorum."

Kalabalık tezahürat ve alkışlarla patladı. Mikrofonu Colby'ye uzattım, nabzım bir sonraki adımın beklentisiyle hızla atıyordu.

Colby mikrofonu sırtarak kabul etti. "Teşekkür ederim, Mira. Geçtiğimiz yıl seni tanımak benim için bir ayrıcalıktı. En yakın arkadaşlarımdan biri oldun." Gunnar'a baktı ve başını eğdi. "Ve erkek arkadaşın da... katlanılabilir biri."

Gunnar gözlerini devirerek güldü.

Colby, "Luna ve ben bu dükkânı devraldığımızda, çok büyük bir girişim gibi hissettik," diye devam etti. "Ama Mira her şeyi kolaylaştırıyor. Ve son duyduğuma göre Luna Yunanistan'da bir plajdaymış, yani sanırım o da stresli değil. Bugün gördüğünüz pek çok şey, etkinlikler, gösteriler ve özellikle de organizasyon," herkes kıkırdayınca durakladı. "Hepsi Mira'nın eseri idi. Ben kafede hapsolmuş espresso makinesini çalıştırırken, o bu dükkânı insanların kilometrelerce öteden geldiği bir yer haline getirdi. Ziyaretçilerin hatırladığı bir yer ve topluluğumuzun bir araya geldiği bir yer. Bunun için seni seviyorum, Mira."

Gunnar boğazını temizledi ve Colby gözlerini devirdi.

"Peki, sanırım düşmanımın da konuşması gerekiyor." Colby mikrofonu ona uzattı ve geri çekildi, kaşlarını çattı çünkü Gunnar'ın konuşması planın bir parçası değildi. Erkek arkadaşına el salladı ve "Git" diye fısıldadı.

Döndüğümde Gunnar, gergin olduğunda takındığı o sevimli, huysuz ifadeyle orada duruyordu. Bir adım öne çıktı, gözleri gözlerime kilitlendi ve kalabalık sustu. "Mira." Sesi duygusallıktan kabalaşmıştı. "Mira, hayatıma girdin ve her şeyi alt üst ettin. Yüzeyin altında nasıl bir adam olabileceğimi gördün ve o adam olmayı istememi sağladın. Sen benim dayanağım, en büyük amigo kızım, şımarık küçük veledimsin. Ve seni seviyorum."

Cebinden bir yüzük kutusu çıkararak tek dizinin üzerine çöktü ve kalabalığın nefesi kesildi. "Evlen benimle, Mira. Karım, her şeyim ol. Sonsuza kadar benimle kalacağını söyle."

Sevinç ve aşk göğsümde kabardı ve kendimi Gunnar'a doğru fırlattım. "Evet, evet, her zaman evet."

Gunnar yüzüğü parmağıma geçirip beni doyasıya öperken kalabalık tezahüratlara boğuldu.

Bugün sonsuzluğun başlangıcıydı ve tıp fakültesiyle ilgili tek bir pişmanlığım bile yoktu.

Belki o lanet öğrenci kredilerinden pişmanlık duyuyordum ama onları olabildiğince çabuk ödüyordum.

Gunnar'ın gözlerinin içine baktım ve gülümsedim. "Seni seviyorum."

"Ah, çok tatlısınız!" Wanda Gunnar'ın omzuna bir tokat attı. "Harold'ın bisikletini Daisy için üç tekerlekli bisiklete dönüştürdüğün için teşekkürler. Biz gezintiye çıkıyoruz! Gelmek ister misin?"

Gunnar beni yanına çekti. "Belki sonra, büyükanne. Hoşuna gitmesine sevindim Daisy."

Wanda bana döndü. "Cafe racer'ından memnun olduğuna emin , Mira?"

Gunnar'a sırttım. "Bilmiyorum, belki benim bisikletimi de üç tekerlekli bir bisiklete dönüştürebilirsin?" Dehşete kapılmış ifadesi beni güldürdü - bana yavaş yavaş bisiklet sürmeyi öğretiyordu ve doğum günüm için tarzıma uygun seksi bir bisiklet yapmıştı. Oregon Sahil Otoyolu'nun kıvrımlı kayalıkları boyunca hızlı ve eğlenceliydi ama daha uzun sürüşler için onun büyük Harley'sinin arka koltuğunda, kollarımı beline dolayarak binmeyi tercih ediyordum.

"O bisikleti dönüştüremeyeceksiniz." Biz kahkahalara boğulurken Gunnar hepimize ters ters baktı. "Bu komik bir şaka bile değil, sadece kaba."

"Pekala, buradan gidiyoruz. Siz iki ezik böyle güzel bir günde nasıl içeride kalabiliyorsunuz anlamıyorum," dedi Wanda.

"Ciddiyim! Trike hayatı!" İki kadın dükkândan dışarı fırlarken Daisy kıkırdadı. Gunnar'a sırttım.

"Ve günümüzü daha da güzelleştirmek için, Wanda tutuklanalı en az altı ay oldu."

Gunnar bilgece başını salladı. "70'lerin hippie marşlarını söylerken sokaklarda çıplak bisiklet sürdüğü için tutuklanmasını saymamıza gerek yok. Bu bir protestoydu."

"Saymak zorunda değil misin, yoksa bir daha düşünmek zorunda değil misin?" diye sordum.

"İkisi de," dedi nişanlım gülerek ve alnımdan öperek. Ben de onun kollarında her zaman güvende olduğumu bilerek gülümsedim.

Aşk Havada - Dizi

TÜM SERİYİ OKUYUN!

Serinin bir sonraki kitabı April Cross'tan [Tasmalar Yavru Kediler](#)ve

Tuhaf bir radyo yarışmasında biriyle çıkmak için yarışırken, kendini baştan çıkarıcı bir baskınlık ve arzu dansının içinde bulur.

Olivia

Oregon'a kaçarken her şeyi geride bıraktığımı sanıyordum; kontrolcü eski nişanlımı, tatmin etmeyen hukuk kariyerimi, eski benliğimi. 24 yaşında, Olivia'yı harekete geçiren şeyi yeniden keşfetmeye hazırdım. Yalnızlık ve iyileşme için plan yapmıştım, Dalton için değil. Ona, sert, yakışıklı veterineri bir kez baktım ve teslim olmaya, bir daha asla deneyimleyemeyeceğimi düşündüğüm arzularımı keşfetmeye hazırdım. Dalton, hükmedici varlığı ve deneyimli elleriyle içimde bir ateş yakıyor. O benden daha yaşlı, daha bilge ve tamamen benim ligimin dışında.

Sonra kader bana bir can simidi attı. Dalton'un ödül olduğu bir radyo yarışması. Onunla bir randevu mu? Çılgınca, pervasızca bir fikir. Ama bazen iyileşmek için biraz pervasız olmak gerekir.

Dalton

Hazy Cove'da hayat basit ve tahmin edilebilirdir. Ben böyle seviyorum. Sonra Olivia girdi, bir gençlik ve kırılganlık kasırgası, kendim için koyduğum her kurala meydan okuyor. Çok genç, çok taze, çok... baştan çıkarıcı. 40'ıma merdiven dayadım ve ihtiyacım olan son şey, yolunu yeni çizen bir kıza bulaşmak.

Ama o artık derimin altında, tatlı, itaatkâr, bana 'efendim' diyen görüntüleriyle düşüncelerime musallat oluyor. Bu tek seferlik bir randevu olmalıydı, ama kader aldatıcıdır. Olivia benimle bir randevu kazanmak için bir yarışmaya katıldı ve akşam yemeğinden daha fazlasını teklif ediyor. Ona öğretme, yol gösterme şansı sunuyor. Eğer onu seçersem, vermek istediği her şeyi talep etmekten kendimi alıkoyamayabilirim.

Havada Aşk Var Serisi

Küçük kasaba cazibelerinin sizi kandırmasına izin vermeyin - bu adamlar masum değiller.

Oregon sahilindeki şirin bir kasabada düzenlenen bir radyo programı yarışması viral olunca, bölgenin dört bir yanından kadınlar beş seksi bekârdan biriyle randevu kazanma şansı için yarışmaya başlar. Ancak Sevgililer Günü'nde, seçilen bayanlar geldiklerinde, gerçek küçük kasaba erkeklerinin bir film fantezisinden çok daha az vanilya olduğunu keşfedeceklerdir.

Kıvılcımlar uçuşacak ve kalpler kazanılacak mı, yoksa bu ayarlanmış randevular acı verici bir karmaşa mı olacak?

Satın almak için [BURAYA](#) tıklayın.

[Aşk Havada](#) serisinin tüm kitaplarına göz atın.

Kitap 1 - Reba Bale"[dan Gözbağı Kelebekler](#)den

[Spanking & Sprinkles ve](#) Kitap 2 - Meg Becker

Kitap 3 - [Restraints & Rebounds](#) by Eliza Black

Kitap 4 - [Praise & Paperbacks](#) by Kristin Lance

Kitap 5 - [Collars & Kittens](#) by April Cross

What's Next? Colby's Story

Bölüm 1 Colby

TANGLED PAGES KİTAPEVİ VE KAFE.

Yeni boyanmış tabeladan gülümseyerek geri çekildim. İki katlı mavi beyaz dükkân benim gurur ve neşe kaynağımdı, bir aşk emeği idi. İşler her zamankinden daha iyi gidiyordu ve iş ortağımla birlikte dış cepheye çeki düzen verme zamanının geldiğine karar vermiştik. Artık benimle birlikte dükkânı sevecek biri vardı, dükkân çok daha keyifli ve çok daha az stresliydi. Romantikler sosyal medyada gördükleri kitaplara açlık duyuyorlardı, küçük kafe latte ve atıştırmalık işinde patlama yapıyordu ve hatta çocuk bölümü sevimli oyuncaklar ve en yeni resimli kitapları içerecek şekilde genişletilmişti.

Teyzemin Karışık Sayfalar'ın sahibi olduğu çocukluğumdan kalma bir anı olan kapının üzerindeki küçük zilin sesini duyunca gülümseyerek içeri girdim. İş ortağım Mira en yeni aşk romanı kitaplarından oluşan bir kutuyu açmakla meşguldü. Koyu dalgalı saçları sırtından aşağı dökülüyor, sıcak kahverengi gözleri elindeki işe odaklanıyordu. Başını kaldırdığında kalp şeklindeki yüzünde bir gülümseme belirdi. Kahretsin, muhteşemdi.

"Hey!" dedi, evlilik yüzüğü pencereden gelen ışıktaki yanıp sönerken bana o pislik Gunnar'la evlendiğini hatırlattı.

"Yeni boya işi çok iyi görünüyor. Maviyi koruduğumuza sevindim," dedim, eli dışında her yere bakarak. Geçen ayki düğününde ayağa kalkıp, çift için mutluyum ve kalbim kırık değilmiş gibi konuşmalar yapmak yeterince kötüydü.

"Öyle," dedi, sesi tatlı ve melodikti. "Yine de çok yorgunum. Ve açlıktan ölüyorum. Driftwood Diner?"

Onunla daha fazla zaman geçirme düşüncesiyle sııttım. "Kulağa harika geliyor, Mira. Ayaklarım yere basmıyor."

"Mükemmel!" Ellerini heyecanla birbirine vurdu, bilezikleri şıngırdadı. "Hadi gidelim o zaman. Bana öve öve bitiremediğin yeni kitabını anlatabilirsin ya da önümüzdeki ayın etkinlik takvimine bakabiliriz."

"O değil! Sadece rahatlayalım ve eğlenelim. Gunnar da geliyor mu?" Rahat görünmeye çalışarak sordum. Mira'nın huysuz kocasıyla vakit geçirme düşüncesi beni pek heyecanlandırmamıştı.

"Elbette," diye yanıtladı Mira, sıcak kahverengi gözleri ııldayarak. "O da en az bizim kadar dışarıda bir gece geçirmeyi dört gözle bekliyordu."

"Harika," diye mırıldandım içimden, sesimdeki kızgınlık çok açıktı.

"Hadi Colby, eğlenceli olacak!" Mira kolunu koluma dolayarak beni cesaretlendirdi. Dokunuşu tüylerimi diken diken ediyordu ve ben de onun ikna çabalarına karşı koyamıyordum. "Ve belki siz ikiniz kavga etmemek için bir yol bulabilirsiniz? Benim için?"

"Tamam, ," diye kabul ettim, yüzüme zorla bir gülümseme

yerleştirdim. Çok yakında:

<https://kristinklance.com/tangledpages>

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.